

Размишления за живота

от Чарлз Суиндъл

том 3

Информация за Чарлз Суиндъл

Роден е през 1934, американски евангелски християнски пастор, автор, преподавател и проповедник по радиото. Основател е на служението „Прозрение за живот,“ в Тексас. Служил е като пастор в продължение на 30 години на различни места в САЩ. От 1998 е старши пастор в църквата [Stonebriar Community Church](http://www.stonebriar.com), Фриско, Тексас. Проповедите му по радиото се предават от повече от 2000 радиостанции по света на 15 езика. Автор е на повече от 50 книги и на много ръководства за изучаване на Библията. През 1994-1998 е бил Президент на Семинарията в Далас, а сега е неин ректор. Считан е за един от 25-те най-влиятелни пастори в САЩ през последните 50 години.

(Коментар: Преведени от мен християнски книги и проповеди можете да намерите на <https://methodist.bg/%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b3%d0%b8//> Д.Пр.)

Съдържание

	стр
1. Етика	5
2. Цялостност	5
3. Гъвкавост	6
4. Оптимизъм	7
5. Отдаденост	7
6. Творческа способност	8
7. Величие	8
8. Мечти	9
9. Предназначение	9
10. Смъртност	10
11. Решителност	10
12. Смахът	11
13. Щедрост	11
14. Личност	12
15. Святост	13
16. Лидерство	13
17. Надежда	14
18. Начин на мислене	14
19. Изпълнителност	15
20. Отчетност	15
21. Смелост	16
22. Принципи	16
23. Победа	17
24. Изкушение	18
25. Приятелства	18

26. Различие	19
27. Задоволеност	19
28. Начин на живот	20
29. Молитва - За създаването на кротък дух	20
30. Молитва - Да помним, че Бог е верен	21
31. Молитва - Цялостният контрол на Бога	21
32. Молитва – Ценността на Божието Слово	22
33. Молитва – За сърцевината на служението	22
34. Молитва – Прости ни прегрешенията	23
35. Молитва – За намирането на почивка в Бога	23
36. Молитва – Да се борим против фокусирането ни в егоизма	23
37. Молитва – Да признаваме слабостите си	24
38. Молитва – Господ е близо	24
39. Молитва – За единство между Божийте хора	25
40. Молитва – Да живеем живот в цялата му пълнота	25
41. Молитва – Да живеем според стандарта на истината	25
42. Молитва – Да побеждаваме гордостта	26
43. Молитва – За сигурността на спасението	26
44. Молитва – Да побеждаваме несправедливото отношение	27
45. Молитва – Да оставяме завещание на упование	27
46. Молитва – За бащите	28
47. Молитва – Божията святост, нашата нужда	28
48. Молитва – Противоотрова за безпокойството	29
49. Молитва – Да побеждаваме непокорството си	29
50. Молитва – За чисти мотиви в служението	29
51. Молитва – За готовността да бъдем щедри	30
52. Молитва – За издръжливост в изпитанията	30
53. Молитва – Да очакваме Неговото радостно връщане	31
54. Молитва – Да побеждаваме страха	31
55. Молитва – За сила в борбата против зло	31
56. Молитва – За здрави семейства	32
57. Молитва – Благодарност за Божието водителство	32
58. Молитва – За свежо начало	33
59. Молитва - За майките	33
60. Молитва – Благословията на постоянната надежда	34
61. Компромис и ерозия	34
62. Живот в три измерения	35
63. Набожен живот	35

64. Мъдрост и стил	36
65. Безкомпромисно живеене	37
66. Истинската мъдрост	38
67. Безбожен живот	39
68. Това си отнася лично за теб	40
69. Целта на книгата Притчи	41
70. Песен за състоянието	42
71. Изобличения	42
72. Молбата на псалмиста	43
73. Сигнали за опасност	44
74. Качества на характера на Бога	44
75. Служители на Божията воля	45
76. Неуспехът да се съгласим и приемем	46
77. Вонящо мислене	46
78. Божият щит против обезкуражението	47
79. Дълбоко влияние	48
80. Ценността на Божийте създания	49
81. Величието на Бога	50
82. Нека да копаем по-дълбоко	51
83. Как да търсим мъдростта?	51
84. Песен на възхвала	52
85. Послание от Бога	53
86. Изгодите на мъдростта	54
87. Свръхестествените изгоди на мъдростта	55
88. Лицето и центърът на Божият ум	55
89. Агонията на унието	56
90. Физиката на спокойствието	57
91. Откровен разговор за вярата	57
92. Как да вярваме в Бог?	58
93. Интимност с Всевишният	59
94. Правият път	60
95. Избор на живот или смърт	60
96. Вашето най-голямо съкровище	61
97. Пази!	62
98. Добри наставления	62
99. Не се отклонявайте от пътя	63
100. Къде да скрием Библията	64
101. Да навлизаме по-дълбоко в Библията	65

104. Да научаваме наизуст стихове от Библията	65
103. Табелката на вашия ум	66
104. Запаметяването превръща в реалност наученото	67

Етика

(1Пет. 2:20; 3:17)

(Коментар: Какво е етиката? Според експертите, етиката или морала се основава на добре обосновани стандарти за добро и зло, които предписват какво трябва да правят хората, обикновено по отношение на права, задължения, ползи за обществото, справедливост или специфични добродетели. Тя не се отъждествява само с религията, защото се отнася и за поведението на атеиста. Да бъдеш етичен не винаги означава да се подчиняваш на закона, защото има случаи, в които самият закон не е справедлив и морален. Нито пък да бъдеш етичен означава да правиш всичко, което обществото приема за свой стандарт. Нацистка Германия е пример за морално корумпирано общество. Ние, християните, трябва да се придържаме към етичните стандарти на поведение на нашия Господ Исус Христос. Д.Пр.)

Ние се нуждаем от герои. Имам предвид истински герои, автентични мъже и жени, които са почитани заради техните постижения, благородни качества и смелост. **Такива хора не се страхуват да бъдат различни.** Те стърчат една глава над другите хора. Но въпреки това те са истински хора, с недостатъци и провали като всеки друг човек. **Но те ни вдъхновяват да бъдем по-добри.** Ние се чувстваме вътрешно затоплени, когато мислим за тази рядка порода на човечеството. Порода, в която външно не можете да намерите и най-малкия признак за измама или лицемерие. Порода, която е пример **за съвършенство, когато никой не ги наблюдава** или по отношение на нещо, към което се стреми половината свят.

Загрижен съм, че изглежда, че **ние започваме да се срамуваме, че има такъв вид хора.** Със сигурност, когато бях малко момче, имаше някои такива хора, но не толкова много. Спомням си, че тогава ние търсехме примерите на някои хора в различните сегменти на обществото – политика, спорт, наука, военни, музиканти, религия, авиация – всеки от които стояха изправени високо **не само когато бяха във възход, но и когато завършиха живота си добре.** Обществото тъгуваше, когато те умираха. Нали разбирате, това не беше детска фантазия; това не бяха филмови идоли, в които трябваше да вярваме. Все още си спомням, как баща ми беше също толкова впечатлен като мен от някои хора – **може би повече от мен.** Все още си спомням някои от нашите разговори между между двама ни. **И защото той беше вдъхновен, и аз бях вдъхновен.**

Може би ще се изненадате, когато научите, за определен кръг от хора **вие сте човекът, към когото другите гледат.** Може би това се случва на вашето работно място, но никой не ви е казал. Може да се случва там, където живеете, но никой от съседите не е бил достатъчно смел, за да ви окуражи, казвайки: „Ти си онзи, когото всички наблюдават. Ти си уникален. Всички ние те уважаваме.“ Това може да се случва в училището, където вие сте почитани от съучениците и връстниците си. **Ако знаехте колко много хора се чувстват по този начин, аз съм убеден, че вие ще бъдете още по-внимателен за начина, по който живеете.**

*Аз съм сигурен в следното: ако вие сте един от тази рядка порода хора, вие **не сте** като мнозинството. **Вие живеете различно и аз ви похвалявам за това.** Нужни са необикновени хора, за да се направи промяна в нашия свят. **Посредствените хора не оказват влияние на никого, поне не за добро. Но един човек на истината може да повлияе на целия свят!***

Цялостност

(Пс. 15:1-2)

Ако някаква длъжност в света на бизнеса е богът на вашия живот, тогава, когато се случи нещо ужасно в бизнеса, след това не остават никакви бъдещи възможности. Но ако вашата кариера е просто част от Божия план и вие подчинявате кариерата си на Божията воля, **тогава вие можете да се справите с понижението така, както можете да се справите и с повишението.** **Всичко това зависи от това кой и какво е на първото място в живота ви.**

Счупването на магнита, който придърпва нещата да застават преди Бога в списъка на приоритетите ни е продължителен и понякога болезнен процес. В юдейския Талмуд има един стих, който описва това добре: *„Човек се ражда със стиснати юмруци, а умира с широко разтворени пръсти на ръцете. Влизайки в живота, той иска да сграбчи всичко; а когато напуска света, всичките му притежания се изплъзват от ръцете му.“*

Всичко е създадено чрез Христос и с Неговата сила и освен това, то е създадено за Негова прослава. В това се включват всички ежедневни неща днес. Ако имате добра работа, тя трябва да е наслада за Него. Ако имате прекрасна заплата, тя трябва да бъде за Негова наслада и да бъде инвестирана за Него. Имате ли добро здраве? То е за Него.

Планирате ли да се преместите да живеете на друго място. Това трябва да е за Него. Мислите ли за смяна на кариерата си? Тази смяна трябва да е за Него. Това е истина, **защото Той е царят на нашето царство. Той е Господ.**

Или може би вие сте млада жена, която се среща с млад мъж. Мислите си, че сте влюбена в него. Дали Христос заема първото място в тази връзка? Или вие сте решили, че ако направите компромис с морала, вие наистина ще се чувствате по-добре? Може би сте избрали да не се придържате към такъв стриктен стандарт на чистота, както преди. Ако вече сте взели това приоритетно решение, тогава знайте, **че Христос всъщност не е на първо място във вашата любовна връзка.**

Или може би се борите сега да направите избор между решение, което изисква да направите точно това, което е правилно, но поради това ще загубите близостта си с някой човек или да направите малко нарушение, но да запазите това приятелство? **Вие знаете каква ще е останалата част от историята.** Ако Христос ще трябва да е на първото място в списъка на вашите приоритети, **това трябва да стане според стандарта на Неговата праведност.**

Само помнете: **Това нещо, което е на първото място, ако не е Исус, е на грешно място.**

Гъвкавост

(Деян. 16:6-10)

Отворен ли сте за промяна? Хората, които извършват промяната могат да бъдат разтягани, влачени, бутани и променяни. Вие сте чували вече това от мен: традиционализмът е стар змей, който е достатъчно лош и може да изцеди самият живот от жертвите си. Поради това никога не спирайте да се воювате с него. Но нека да бъдем внимателни при определянето на правилният противник. **Самата традиция** като такава, **не е** наш противник, **традиционализмът е нашият противник.** Аз не се опитвам да бъда дребнав, а само да съм точен.

Правилният вид традиции ни дават дълбоки корени – здрава и непоклатима мрежа на надеждна истина във време, когато всичко започва да прилича на торба с късметчета. Сред такива традиции са онези твърдения и принципи, които ни привързват здраво към мачтата, когато бурите на несигурността създават плашещите вълни на промяна, задвижвани от ветровете на съмненията. Например, вратата в правото на светата Библия, познаването на живия Бог, преклонението пред Господството на Исус Христос, загрижеността ни за другите хора и превръщането ни в хора на истинското окуражение. Такива традиции (разбира се, има и други), са ценни несъмнени истини, които ни пазят да не се чувстваме заляни от приливни вълни в свят на относителност и несигурност.

Но има огромна разлика между традицията и традиционализма. Говорейки за традиционализъм, аз имам предвид **отношение, което се съпротивлява на промяната, на приспособяването или на поправянето.** То се придържа здраво към навика или поведението, което е сляпо и категорично поддържано. То е подозрително към новото, съвременното и различното. То намира единствената си сигурност, даже самоличност, в познатото и поради това се противопоставя на всяко нещо, което заплашва съществуващото положение.

И ако ми позволите, ще добавя още едно нещо – традиционализмът подкрепя законната система за свободата и свежестта на Духа – **но е фокусиран повече в спазването на сковани и създадени от хората правила, отколкото да бъде гъвкаво и отворено за творчество и нововъведения.**

Сега вие вече се досещате каква е моята позиция. Ясно казано, **моята позиция е на страната на отвореността, на предоставянето на пространство за неизпробваното, на непредсказаното, на неочакваното – като през цялото време се държим здраво за истината.** Повярвайте ми, има много хора около нас, които усещат, че те са призвани да кажат на другите какво да правят и как да го правят. Те са само-назначили се „хора, които подрязват крилата на птиците, за да не могат да летят,“ които се мръщят на новите начини и забраняват да се лети нависоко. Те работят упорито, за да ви „напъхат в тяхната матрица.“

Този, който решава да лети високо, в началото ще трябва да лети през слой на гъста мъгла, която е надвиснала тежко над блатото на еднообразието и монотонността.

Оптимизъм

(Пс. 31:24)

Визия, виждане – което е синоним на обхват на зрението, проникателност, далекогледство, далновидност, възприятие, въображение, разбиране – тази важната съставна част, за да бъдем автентични в епохата на копирането – **се изгуби**, затрупана от случайните неща. **Твърде лошо! Днес ние започнахме да се фокусираме в неприятното**. После започваме да сравняваме случайните неща. Резултатът е предвидим: **ние ставаме уплашени и завършваме победени**.

Какво е вашето изпитание сега? Какви гиганти ви принуждават да се чувствате като щурец, когато се изправите срещу тях? Как изглежда бъдещето ви, когато го измервате въз основата на фактите и цифрите? Вие бихте искали да не се предадете, нали? Не искате ли да бъдете смел? Има начин да бъдете смел, но за това е нужно едно важно качество – визия, виждане.

Визията е способността на виждаме Божието присъствие, да усещаме, забелязваме и разбираме Божията сила, **да се фокусираме в Божия план, независимо от пречките**.

Когато имате визия, това оказва влияние на начинът на мисленето ви, на манталитета ви. **Вие сте оптимист, а не песимист**. Вашето мислене остава позитивно, а не негативно. То не е наивно и глупаво позитивно, както е, когато човек живее във въображаем свят, защото вие виждате присъствието на Бога във вашата ситуация и действате като негов представител. Поради това, когато ситуацията „дръпне килимчето под краката ви,“ **вие не вдигате отчаяно ръце и не се паникьосвате. Вие не се предавате**. Вместо това вие казвате: „**Господи, това е Твоят момент. Сега Ти поемаш управлението. Тази битка е Твоя**.“

Иначе казано, това е просто начин на живеете със силна вяра в силата на Бога; да имате увереност в хората около вас, които също водят битки подобни на вашите; **и да, да имате увереност в себе си, чрез Божията милост. Да отказвате да се предадете на изкушението, на цинизма или на съмнението. Да не си позволявате да станете уморен и отегчен човек. Вярата в себе си е ужасно важна**.

Решимостта **е да оставаме корави, когато „играта загубее**.“ Аз нямам магическа пръчка, която да размахам над вашето бъдеще и да кажа: „Внезапно всичко си отиде на мястото.“ Визията изисква решимост, постоянно фокусиране в Бога, който наблюдава и се усмихва. Даже когато живеем в свят, който е негативен и враждебен. Даже в свят, в който мнозинството от хората казват: „**Ние не можем**“, **вие можете**. Днес вярвайте в Бога. С очите на вярата се върнете в играта. **Играйте с огромен ентузиазъм!**

Отдаденост

(Йоан 21:20-22)

Добродетелни са онези хора, които виждат през мъглата на сграбчващата лакомия на нашето време – **хора, които са обявили своята лична вяност към посланието на Христос, хора, които са смирили себе си пред суверенната власт на Христос**.

Ако сте много надарен, може би вие сте способен да вършите чудни неща, които ще накарат публиката да бъде възхитена от вашите умения и способности. В процесът на вашето израстване вие ще бъдете подложен на голямо изкушение да си създадете прочуто име, да бъдете сензация, да привлечете вниманието на хората, да се прославите, да вървите наперено, да увеличите сумата на парите, която трябва да ви плащат за това, което правите, да предявявате изисквания за правата си и да очаквате към вас да се отнасят с голяма почит и внимание. Сега вие сте на власт! Хората говорят за вас!

Нека да ви напомня, **че ако живеете само за себе си, ние няма да можете да издържите продължително време**. На този несигурен връх на стълбата вие винаги ще трябва да запазвате вашата балансираност чрез маневриране и манипулиране, лъгане, мамене, коварство и двуличие. **Но ако сте отдаден на свързаната с Божието царство добродетелност, когато бъдете подлаган на изпитание, вие можете да разчитате, че издръжливостта на царството ще ви преведе през изпитанието**.

Ако сте такъв вид християнин, който наистина иска да осъществи цялата Божията цел в живота му, **тогава вие няма да се осмелите да изоставите отдадеността си на царството**. Това означава, че вашите мотиви **задължително трябва да бъдат проверявани**. Например, всеки път, когато планирате да придобиете значително притежание – кола, скъпа лодка, къща или нещо подобно – вие трябва да отидете с вашия план при Бога и да попитате: „Дали това е според Твоята воля? Дали то ще Ти отдаде почит и ще Те прослави?“

Означава ли това, че аз предлагам вие да се закълнете, че ще живеете в бедност? Не, не такъв е смисълът. **Моето послание не е, вие да гладувате или да се откажете от всички прекрасни неща**. Аз само казвам, **че вие се отказвате да контролирате тези неща. Дайте всичко, което притежавате на Господ Бог и**

вярвайте, че Той ще ви върне обратно всичко, от което се нуждаете.

Творческа способност

(Изх. 35:21, 25-26)

Бог е **Бог на свежестта и промяната**. Но почакайте, преди да съм изоставил тази мисъл, нека да кажа нещо съвършено ясно: **Самият Бог не се променя, нито се променя Неговия Син**. Той е „**същият, вчера, днес и до века**“ (Евр. 13:8). Това не е ли велика мисъл? Бог не се различава през тази година от това, което е бил миналата година или преди 10 години. **Нито пък Той ще се промени след 100 години**. Но въпреки, че Той си остава все същият, **Неговото работене е различно**. **То винаги е свежо**. Неговите пътища и методи са вечно свежи **и непредсказуемо нови**.

Трябва да ви предупредя, **ако харесвате нещата да си остават същите, вие ще се чувствате ужасно неудобно на небето**. Всичко ще бъде ново. Бог е Бог на свежестта и на промяната. Той **приспособява** методите Си. Той променя толкова много Своя път и пътят стана такъв, какъвто вие никога преди не сте го виждали. Вие не можете да си представите как ще изглежда той следващия път.

Бог казва, че ние трябва да сме Негови „**подражатели или имитатори**“, което всъщност означава ние да „**подражаваме**“. Понеже Бог е Бог на свежестта и промяната, и ние трябва да сме такива. Ако трябва да изпълняваме тази заповед, тогава аз предлагам да бъдем свежи – винаги да сме отворени, новатори, готови за промяна.

Всяка епоха познава изкушението да се опитва да ограничи Божийте методите на работа. **Мнозинството от хората в този свят са „любители на статуквото, на съществуващото положение**.“ След като веднъж нещата бъдат поставени на местата им, **ние не обичаме те да бъдат размествани**.

Готов ли сте за промяна в живота ви? Искате ли да рискувате? Достатъчно приспособими ли сте към нововъведенията? Искате ли да одобрите истинската възможност за промяна на посоката на живота ви? „Господи, това означава ли, че трябва да отида в Южна Америка? Чудесно! Или в Индонезия? Аз ще отида. Господи, Ти искаш аз ще отида където кажеш или да сменя професията си? Прекрасно! Господи, в нова авантюра ли ме водиш? Аз ще отида. Разчитай на мен!“

Ето, това е духът! Това може да означава да се преместите да живеете на отсрещната страна на улицата. Може да означава да отидете на друго място в САЩ. *(Коментар: На друго място Суиндъл си спомня, че когато завършил Семинария в Тексас, двамата с жена му се молели Бог да ги изпрати да работят където и да е в САЩ, само да не е в Калифорния. А Бог ги изпратил точно в Калифорния. Двамата после били благодарни, че не са казали да не бъдат изпатени в Аляска, защото тогава наистина можело да им се наложи багажът им да включва изобилие от вълнени долни гащи. Д.Пр.)* Може да означава да отидете да живеете от другата страна на океана. Колко приспособим сте вие? Това може изобщо да не е означава преместване, а просто проверка на приспособеността ви.

Величие

(Марк 10:42-45)

Сигурен съм, че няма да е никаква изненада за повечето от нас, че **ние живеем точно според това, което си позволяваме да бъдем**. Иначе казано, **ние ставаме това, за което си мислим**. *(Коментар: „С каквито се събираш – такъв ставаш“ – нар. поговорка Д.Пр.)* Много преди това познато твърдение да влезе в Психология 101 *(Коментар: Обобщаващ сборник със статии по психология. Д.Пр.)* и да увеличи силно продажбите на тази книга, Библията го е включила в една от своите древни книги. Там то е казано по малко по-различен начин: „**Защото каквито са мислите в душата на човека, такъв е и той**“ (Пр. 23:7 – мой превод)

Тайната на живеенето на добродетелен живот е просто да мислим за добродетелни неща. Всъщност, **това не е свързано** с програмиране на умовете ни с някакъв вид информация, която ще ни освободи. Свободни да бъдем всичко, което Бог иска да бъдем. Свободни да се извисяваме и да се реем! **Това може да отнеме известно време и може да е болезнено – но какво преобразяване!**

Нека да стигна до сърцевината на темата. Понеже мозъка съхранява тайните на реенето, **врагът на душите ни е поставил човешкия ум в центъра на мишената си**. Неговите най-коварни и стратегически маневри са насочени срещу ума. **Влияейки върху начина на мисленето ни, той е способен да запазва живота ни да протича на посредствено ниво**.

Не забравяйте: След Грехопадението нашите умове са територии, владени от врага. Ние бяхме заслепени от силата на врага. Умът беше „базата на неговите операции“, преди светлината да проникне

вътре в него. Тогава завесата беше вдигната и ние вече не бяхме заслепени. Това беше свръхестествено събитие, в което ни беше даден нов живот и врагът вече не ни заповядва.

Но аз все повече се убеждавам, че Сатаната не иска да се откаже от своята територия. Той е победен враг, която знае, че е победен. Но въпреки това, той воюва докрай, за да продължи да запази властта си над нас. Бог е заинтересован ние да бъдем освободени от такива блокажи.

Каква е крайната цел на Бога? Да „**плени всяка мисъл.**“ Когато нахлува в тези ефирни области, Неговият план е да промени старите мисли, които ни побеждават и да ги превърне в нови мисли, които ни окуражават. Той трябва да промени целият модел на мисленето ни. И **Той е ангажиран да прави това постоянно, защото е трудно да се откажем от старите си навици.**

Предложението на Бог към нас наистина е феноменално! Спомнете ли си го? То е „**пленяваме всяка мисъл, за да се подчинява на Христос**“ (2Кор. 10:5 – мой превод)

Мечти

(2Ц. 7:1-3)

Има едно важно нещо, което трябва да пазите **и не трябва да се осмелявате то да ви липсва.** Това е нещото, което ви мотивира да живеете. Аз го наричам „мечта.“ Нямам предвид онези неща, които изживяваме, когато спим. Не, не говоря за сънищата (*Коментар: Английската дума **dream** се превежда като: сънища, халюцинации, блян, мечта, идеал, илюзия, фантазия. Това е причината за уточнението на Суиндъл. Д.Пр.*) Аз говоря за дадена от Бога идея, план, дневен ред или цел, **която води до прославящи Бога резултати.**

Повечето от нас не мечтаят достатъчно. Ако някой ви беше попитал: „Какви са мечтите ви за тази година?“ Какви са надеждите ви, какъв е дневния ви ред? Заради какво вярвате в Бог?“ Нямам предвид никакви случайни обекти или цели, въпреки че няма нищо погрешно да има такива цели. Но какво ще кажете за мечти, резултатът от които ще бъде изграждане на характер, който възпитава в Божиата праведност и Божието царуване в живота ви?

Вижте още няколко идеи за мечтите. **Мечтите са конкретни, а не обобщаващи.** Мечтите са лични, а не обществени. Бог не съобщава на никой друг моите мечти по компютърната мрежа. Той ги дава лично на мен. Те са интимни образи и идеи. Мечтите могат лесно да бъдат оценени от другите хора като крайни и нелогични. Ако споделите мечтите си с тъпата, те вероятно ще ви се присмеят, защото вие не можете да ги направите те да видят логичен смисъл в тях. Често пъти мечтите са придружавани от силно желание да ги осъществим. **И те винаги са извън областта на очакваното.** Понякога са напълно шокиращи. Те карат хората да си поемат дъх и да се вгледат втрепенено във вас с отворена уста. Обичайният отговор, който ще чувате, когато споделяте с хората някоя мечта е: „**Ти се шегуваши! Сериозно ли говориш?**“

Още една мисъл за мечтите: **Те са това нещо, заради което са създадени лидерите.** Ако не мечтаете, вашите лидерски способности са много ограничени. И за да станат нещата още по-сложни, **хората, които отказват да мечтаят за невъзможното, са винаги мнозинство.** (*Коментар: Следователно, народ, в който хората са ръководени от принципа: „Око да види, ръка да типне“ винаги е изоставащ и труден за управление. За съжаление нашият народ е такъв. Имаме талантиливи хора, но не само не вървим след тях, а и ги превръщаме в жертва на нашето охулване. Д.Пр.*) **Тези, които предпочитат да живеят с виждане винаги ще бъдат много по-многобройни от хората, които живеят чрез вяра.**

Следователно, след като веднъж сте решили да живеете различно, **позволете на Бог да бъде вашия водач** и се дръжте здраво за Него – **вървете решително след мечтите си.**

Предназначение

(Йер. 1:4-10)

Монотонността и посредствеността се зацепват помежду си като зъбите на зъбна предавка. Едното поражда другото, оставяйки ни да се прозяваме, отегчени и носени от течението. Говорейки за монотонността, аз нямам предвид липсата на активност, **а липсата на конкретно намерение, предназначение и цел.** Ние можем да сме 100% заети, но да сме отегчени; можем да участваме, но да ни е безразлично. Животът се превръща в досадно повторение, скука, баналност, прозаичност. С една дума – глупост, празнота, тъпота.

Погледнете лицата на естрадните изпълнители, когато са зад сцената. Разговаряйте с лекарите, когато са извън работните им места и извън болниците. Политиците са също толкова податливи на монотонността

и посредствеността. Покажете ми личност, която някога се е извисявала високо, чийто живот се е отличавал с ентузиазъм и превъзходни качества, но сега вече не достига тези висоти и аз ще ви покажа, че това е човек, който вероятно е станал жертва на глупостта и тъпотата.

Атаката на тъпотата може да изглежда безвредна, но тя може да ни превърне в емоционално объркан човек, **който се пита дали си струва живота да бъде живян**.

Но въпреки това, даже по време на вашия бозав, скучен и изглеждащ безсмислен живот, Бог е там! Той се грижи за вас! Той знае всичко! От вашето минало до вашето бъдеще – Бог. От най-дребните затруднения, до най-големите – Бог. От първия до последният клас в училището – Бог. От назначенията, които никога няма да бъдат споменати в заглавията на новините, (които ще изглеждат, че са просто работа) чак до онези назначения, които ще привлекат международното внимание – Бог. Той е там!

Поради това, следващият път, когато усетите онези лепкави и хладни пръсти на тъпотата, които ви обхващат, спомнете си: **“От вчерашния до утрешния ден, Ти, О, Господи, си там! Те се грижиш!”**

Смъртност

(Евр. 9:27)

Животът е толкова кратък. Ние наистина не разполагаме с много години. **А да ги изразходваме, вършейки глупави и скучни неща, прилича на прахосничество.**

Преди няколко години бях заинтересован, когато четох за някои призрачни градове, разхвърляни по равнините на Невада. Авторът твърдеше, че **в периода от средата до края на 19-я век е имало всички признаци, че тези градове вечно ще благоденстват**. В тях живеели хиляди хора. Имало е злато в изобилие. Имало нови сгради, просторни равнини и дух на възбуждение. На всеки ъгъл имало необуздано и неорганизирано забавление – къщи и хотели, публични домове и кръчми, златни рудници и пари. Изглеждало, че „Златната треска“ ще трае вечно. Но внезапно всичко спряло. Почти за една нощ онези сгради, центрове, препълнени с хора, се превърнали в празни сметища. Престанал да се чува шума на касовите апарати.

Днес, с изключение на някои ексцентрични жители на пустинята, магазините и улиците са празни. Сега тези брулени от ветровете призрачни градове са тихи и празни черупки, покрай забравени песъчливи пътища. Какво се случило с благоденстващите градове на Невада?

Това, което често пъти изглежда, **че ще бъде тук и ще оказва постоянно влияние, може да бъде плашещо временно**. Когато Бог казва: „Ето, това е; това са завеси,“ само е въпрос на време когато те ще паднат. **Такава е перспективата на всичко, което ни държи заедно**. Нашият Бог контролира всичко. Той не позволява нищо да си отскубне от хватка Му. Той започва едно нещо и спира друго нещо. Той буца напред едно нещо и задържа друго нещо.

Но въпреки това, нашият Господ **не е никакъв тираничен Бог**, който стъпна по небето като гиганта от „Джак и бобеното зърно“ (*Коментар: Английска приказка, публикувана през 1734 г. Д.Пр.*), размахваш пръчка и изчакваш, за да ни нанесе смазващ удар по главата. Не. Вярно е обратното – положението е такова, все едно че Той ни казва: „Вие сте Мой и аз искам вие да вървите в крак (в съгласие) с Мен. А **Аз ще подредя така последствията от решението ви, които ще се случат, и вие ще бъдете длъжни да живеете с тези последствия**.“

Да, животът е кратък. Да, грехове ни са очевидни; никой не може да отрече това. **Но вместо да считаме, че сегашните дни са безплодни като празни кошчета за отпадъци, нека да виждаме тяхната значимост в светлината на Божия план**. Молете Бог да ви помогне да гледате на всеки ден по същия начин, по който Той гледа на деня. **Той има начин да компенсира лошото с доброто**.

Решителност

(Лука 9:51)

Когато Исус ни казва: **„първо търсете Божието царство,“** (Мат. 6:33), самата дума „търся“ **предполага енергичен стремеж**. Преводът на Д. Б. Филипс (на съвременен английски език на Новия Завет) парафразира идеята чрез думите **„поискайте силно в сърцето си“**. „Разширената Библия“ (вид английски превод на Библията) казва: **„постави си за цел и силно се стреми“**. Мисълта предава идеята за решителност, която аз дефинирам като **„решение да се държим здраво, въпреки всичко“**.

Трябва да помним разликата между природното виждане и свръхестествената визия. Когато гледаме

на живота с визия, ние възприемаме събитията и обстоятелствата чрез Божийте мисли. И понеже Неговите мисли са по-висши и по-проницателни, отколкото природното хоризонтално мислене, те имат начин за смекчаване на ударите на нещастieto и ни дават надежда, чрез трагедия или загуба. Визията ни прави способни да да живеем мъдро и във времена на благоденствие и популярност.

Ще бъда откровен с вас. Не знам по-ценен метод в стремежа към успешно живеене от истинската твърдоглава решителност. Нищо в служението не работи по-добре от упорството – упорство в светостта, упорство да оставаме старателни в изучаването, упорство в привързаността към приоритетите на служението, упорство в работата с хората. Аз често пъти си припомням тези добре познати думи в 2Тим. 4:2: „*Проповядвай словото; бъди готов когато е уместно и когато не е уместно.*“ (мой превод). Това е любезен начин да бъде казано следното: „*Оставай твърд! Прави това (т.е. - проповядвай словото, търси Божието царство), когато това е естествено, но и когато ти е трудно да го правиш. Прави го, когато си приеман; прави го и когато си отхвърлян. Прави го, когато е горещо, прави го и когато е студено. Продължавай да го правиш. Не се отказвай.*“

Ето, това е упорството и решителността. Винаги бъди такъв. Дръж се здраво с упорита дисциплина. Както когато си бичуван, така и когато си победител, тайната е винаги да си упорит и решителен в търсенето на Божието царство.

Смехът

(Йов 8:21; Пс. 126:2)

Аз знам, да, аз знам, че „животът е сериозна работа.“ Ако чуя този израз още веднъж, мисля че ще се задавя. Наистина разбирам, че твърде много хумор може да стане неприятен. Разбирам, че хуморът може да бъде доведен до такава крайност, която е неподходяща. Но не изглежда ли, че ние ще трябва да извървим дълъг път, преди да станем виновни за този проблем? Крайният резултат е лишено от радост тъжно съществуване – прекалено високо ниво на напрегнатост, граничеща с невротична разтревоженост и липсата на най-обикновено забавление в работата ни, липса на почивка и наличието на тенденция да гледаме твърде сериозно на себе си. Ние се нуждаем от облекчаване! Да, духовността и забавлението наистина си подхождат добре заедно.

Библията говори директно на тази тема – особено Притчите: „*Веселото сърце прави засмяно лице, а когато сърцето е тъжно, духът е счрушен*“ (Пр. 15:13 – мой превод).

Удивително е как тази притча стига директно до сърцевината на проблема. В нея не се говори толкова за човешкото лице, колкото се има предвид състоянието на сърцето му. Вътрешната радост става публично видима. Ние не можем да я скрием. Лицето взема подказването, подавано от вътрешен сигнал.

Добре усъвършенстваното чувство за хумор разкрива добре балансираната самоличност на човека. Неприсобяващите се хора демонстрират много по-голяма склонност да не схващат смисъла в шеговитото изказване. Те възприемат шегите като лична обида. Те възприемат много по-сериозно неща, които са били казани, за да се създаде приятно настроение. Способността да схванем комичното в ежедневните ситуации е спасителен клапан. Той ни освобождава от напрежението и тревогите, които иначе биха увредили здравето ни.

Мислите ли, че аз преувеличавам изгодите от смеха? Ако е така, това означава, че може би сте забравили друга притча: „*Веселото сърце е добро лекарство, а унилият дух изсушава костите*“ (Пр. 17:22). Не е ли убедително това твърдение? То буквално казва: „Веселото сърце лекува.“ Кое е това нещо, което донася изцеление на чувствата и лекува душата? Веселото сърце. А когато сърцето е добре, то е придружавано от веселото изражение на лицето.

Щедрост

(2Кор. 9:6-7)

Замислете се за Божийте дарове за вас. В случай, че имате нужда от малко помощ, прочетете Пс. 103.

„*Благославяй, душо моя, Господа и всичко, което е вътре в мен, нека хвали святото Му име. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй нито едно от всичките Му благодеяния; Той е, Който прощава всичките ти беззакония; изцелява всичките ти болести; Който изкупва от рова живота ти, короната те с милосърдие и благи милости; Който задоволява годините ти с добри неща, така че младостта ти се подновява като на орел. Господ извършва праведни дела и присъди за всички, които са*

угнетявани“ (Пс. 103:1–6 – мой превод).

Псалмистът изброява няколко изгоди, за да подтикне нашето мислене. **Когато размишляваме за Божийте дарове към всеки от нас е полезно да бъдем конкретни.**

Имате ли широкообхватно виждане? То е дар. Имате ли добра памет? Тя е дар. Притежавате ли лидерски способности, които карат другите хора да ви следват? Всички те са дар. Той дал ли ви е семейство? Дал ли ви е достатъчно дрехи? Имате ли хубаво, топло и меко легло през нощта или удобно място за живеене в горещото лято? А защо някои имат повече от един дом?! Всички тези неща са дарове от Божията ръка. Замислете се за многобройните дарове за вас. Това ще увеличи радостта ви. И усмивка скоро ще замени това намръщване.

Напомнете си за Божийте обещания за щедростта. **Бог обещава, че ако демонстрирате щедрост, вие ще жънете щедрост. Поради това – дарявайте!** Давайте изобилно! Даже прекомерно голямото ваше дарение е почитано от Бога. **Никога не съм чувал за човек, който да е обеднял, понеже е бил прекалено щедър.** Спомнете си за Божийте обещания за щедростта и започнете да дарявате!

Не се страхувайте, че ще надминете щедростта на Бога. Абсолютно невъзможно е да направите това. Той ще изпълни всяко Свое обещание свързано с щедростта. Проверете Го!

Личност

(Пс. 139:13-16)

Един от великите американски митове е, че ние сме банда сурови личности. На нас ни харесва да мислим така, **но то просто не е вярно.** Разбира се, има някои изключения, но мнозинството от американците изобщо не са такива.

Дълбоко в себе си ние си представяме, че сме смес от Патрик Хенри (1736-1799, американски адвокат, плантатор, политик и оратор. Негови са думите: „Дай ми свобода или ми дай смърт!“), Дейвид Крокет (1786 г. - 1836 г., американски народен герой, граничар, войник и политик.), Джон Уейн (1907 – 1979, известен американски актьор и режисьор в Холивуд от епохата на каубойските филми) и пророк Даниил! Но истината относно това е, че повечето от нас биха направили всичко възможно, **за да не бъдат различни от мнозинството.** Ние предпочитаме да бъдем част от тълпата. Един от най-големите ни страхове е, да не бъдем отлъчени от обществото, да не бъдем отхвърлени от „групата.“ **Да бъдем обект на присмех е болка, която за повечето от нас е твърде голяма, за да бъде понесена.**

Има и други страхове – страх да бъдем направени да изглеждаме глупаво, страх да стоим извън тълпата, страх хората да ни обсъждат и да не бъдем погрешно разбирани. Вместо да бъдем сурови личности, ние приличаме повече на стария Гъливер, който е завързан и обездвижен от нишките на страха - истински или въображаем. Резултатът от това е както предсказуем, така и трагичен: **загуба на кураж.**

Преди повече от 30 години работех като монтажник в един цех, в който огромното мнозинство от работниците бяха членове на местен профсъюз. Не ми отне много време да разбера, че придържането към стандарта на посредствеността беше един от неписаните закони в този цех. Оказваше се натиск върху всеки, който работеше необикновено усърдно или произвеждаше повече готова продукция от минималния или средния норматив.

Защо? **Защото това правеше всички други да изглеждат лоши и нямаше никакъв начин те да търпят такова нещо!** Леките подмятания, ако не бъдат възприети от нарушителя, биваха последвани от любезни побутвания. После, ако все още не бъдат възприети, след побутванията се стигаше до директна заплаха. Ако и тя биваше пренебрегната, **се вземаха още по-строги мерки, за да се поддържа нивото на посредствеността.** Там нямаше никакво място за по-добри резултати. **Приспособявай се, иначе – мисли му!**

Такъв натиск не е необичаен в много области на живота. Усърдно учещият се ученик, които получава високи оценки, обикновено е гледан с подозрение, а не с уважение. Вместо другите ученици в класа да се съобразяват с неговия напредък и да правят най-доброто, на което са способни, за да бъдат по-добри от него, обикновено те превръщат този ученик в обект на присмех. **Хората не искат някой да лети високо, особено ако те предпочитат да се плъзгат надолу!**

Има голяма вероятност и вие да сте усещали същия натиск, който описах. **Ако не сте, считайте, че сте късметлия.** Днес са малко местата, където хората от типа на орлите, които се стремят към съвършенство, са поздравявани и окуражавани да се издигат още по-високо.

Святост

(2Кор. 7:1)

Аз трябва да бъда много директен с вас. Ако сте „неделен християнин,“ вие няма да се изправите самотен, когато противниците ви са повече на брой. **Ако сте отделен от личността и животворящата вяра в Исус Христос, е невъзможно да направите печелившо усилие против системата, наречена „светът.“**

Опитът да преодолеем мощният привличане на мнозинството **без помощта от небето** ще е обезкуражаващо и контра-продуктивно усилие. **Единствено Бог може да ни даде такава променяща сила чрез нашата вяра в Неговия Син.**

А що се отнася до Бог, постоянният свят живот е много харесван и приеман от Него. А що се отнася да вас, святостта е акт на поклонение пред Бога. Тя е „духовно служение на преклонение.“

Ние сме като малки островчета на истината, заобиколени от морето на езичеството, **но ние ежедневно спускаме нашия кораб във водата.** Ние не можем да живеем или да работим, без да контактуваме с онези хора, които са движени от светските желания. Бог е призвал само малцина да бъдат монаси в манастир. Поради това ние трябва да вземем практическо решение **да не бъдем приспособявани,** докато сме в системата и в същото време, трябва да правим всяко възможно усилие **да даваме на Бога „зелена светлина,“ за да променя нашите умове.**

На едно по-дълбоко ниво, въпреки че мнозинството не иска да признае, **повечето хора са приспособенци.** Поради това е използван изразът „радикално (коренно, основополагащо) решение.“ Единствено радикално различният манталитет или начин на мислене, може да ни направи способни да се изправяме самотни, когато срещу нас има по-многоброен противник.

Нужен е кураж, **за да мислим самостоятелно и да се противопоставяме самостоятелно** – особено когато да сме част от тълпата е толкова безопасно и толкова нормално. **Но помнете Бога. Продължавайте да летите високо като орли – далече над тълпата, която е впримчило в капана.** Там горе не само изглежда че е безопасно и нормално, а наистина е така.

Лидерство

(1Пет. 5:1-4)

Ако се надяваме да демонстрираме нивото на отлични постижения, демонстрирано от Исус Христос, тогава трябва да се приспособим към изискванията на царството, на което ще служим: **или на вечното царство, което нашият Господ е представил и което ни е казал да търсим** (Мат. 6:23), **или на временното царство на днешния ден.**

Нека да направим достатъчно дълга пауза, за да разберем какво имам предвид, когато говоря за „царството.“ Това е един от онези изрази, които ние обичаме да използваме, но рядко дефинираме.

Най-общо казано, **Божието царство е синоним за управлението на Бога.** Онези хора, които избера да живеят в Неговото царство (въпреки че все още живеят на планетата Земя), са избрали да живеят под Неговата власт.

В продължение на векове Бог е работил за възстановяване на Своето управление. Думите на Исус в Мат. 6:24, 32-33) описват проблема:

„Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Вие не можете да служите на Бога и на богатството...Защото езичниците жадно търсят тези неща; понеже вашият небесен Отец знае, че вие се нуждаете от всички тези неща. Но първо търсете Неговото царство и всички тези неща ще ви бъдат добавени“ (мой превод)

Всичко това води до някои полезни новини и до някои лоши новини! Царството е невидима сфера, където Бог царува като върховна власт. Това е полезна новина. Лошата новина е, че ние по природата си, не искаме Той да царува над нас; ние много предпочитаме да си доставяме удоволствие. Не искаме някой друг, освен нас самите, да царува над нас! Това много прилича на онези хора в история, разказана някога от Исус: **„Ние не искаме този човек да царува над нас“** (Лука 19:14 – мой превод).

А сега, добрата новина. Ние не трябва да живеем по този начин. Бог ни е дал един път за измъкване. Този път се нарича **„раждане отгоре, от небето.“** И чак когато бъдем духовно родени отново, ние ще се подчиним на Божието управление.

Поради това, когато говоря за Божието царство, аз говоря за Неговата законна власт над нашия живот. Напомням ви, само когато Му позволите да царува в живота ви, вие можете да участвате в истинското

демонстриране на отлични постижения.

Надежда

(1Пет. 1:3)

Можете ли да си спомните последния „мрачен и кишав“ ден? Разбира се, че можете. И аз мога. Законите за безпристрастност и справедливост са заместени от „Законите на Мърфи.“ Мечтата ви се превърна в кошмар. Големите надежди поскъпнаха. Добрите намерения се изгубиха в комедията от грешки, само че този път никой не се смееше. Вие не се извисихте, а потънахте. Вместо да „вървите по пътя, водещ нагоре,“ вие се чувствате така, както разказва Джон Бънян (1628-1688 – английски писател и пуритански проповедник, автор на книгата „Пътуването на поклонника“ - аналогията на живота на християнина. Д.Пр.), когато неговия литературен герой влязъл в един попътен замък, чийто собственик се наричал Великото Отчаяние. **Обезкуражението е просто ужасно.**

Една от **най-големите изгоди от това, че събираме истината зрънце по зрънце от Библията е гледната точка.** Когато изпаднем в обезкуражение, ние временно губим гледната си точка. Тогава дребните неща се превръщат в огромни гиганти. Малкото дразнение, като камъче в обувката, изглежда огромно. **Мотивацията ни изчезва и най-лошото е, че надеждата се изпарява.**

Божие Слово е специално направено за „мрачни и кишави“ дни. То изпраща лъч светлина през мъглата и ни дава спасителен сигнал, когато ние се страхуваме, че няма да се справим. Такава гледна точка за голямата картина ни присажда надежда и за кратко време ние излизаме от мрачното състояние и се връщаме обратно към летенето високо в небето.

Бог има една крайна цел: ние да можем да имаме надежда. А кое ни отвежда до такава цел? Две неща: гледната точка и окуражението от Библията. Отново ще кажа, целта е да имаме надежда. Бог не е проектирал ние да живеем в безнадеждност. Той иска Неговите хора да имат надежда. **А такава надежда идва от изучаването на Библията.** Чрез издръжливостта и окуражението, получавани от Библията, ние можем да придобием надежда.

Бог ни обещава надежда – облекчение от обезкуражението. Да, тя е в наличност. И ние можем да оставаме непоклатими в периодите на обезкуражение, но само ако прилагаме Неговите указания. Колкото и да ви е трудно да повярвате в това, вие ще бъдете способни да преминавате с увереност през „мрачните и кишави“ дни. Онзи, който дава гледната точка и окуражението **ще ви придружава в трудните дни и никога няма да ви изостави.**

Обезкуражението **може да е ужасно, но то не е краят.**

Начин на мислене

(Евр. 12:2)

Почти всяка седмица разговарям с хора, които са били заблудени, че успехът зависи само от таланта, интелигентността или образованието.

Но този списък не свършва тук. За някои хора това означава да получат благоприятна възможност, да познават влиятелни хора, да се окажат на правилното място в правилното време и правилно да изиграят картите си.

Вие виждате, че естествената ни склонност е да се фокусираме върху външното, да сме прекомерно впечатлени от видимото. А няма ли да е чудесно да развием способността да гледаме в сърцето? Няма ли да е прекрасно да се освободим от ограниченията само на телесното зрение, за да можем да виждаме скритите черти на характера на човека?

Искрено казано, аз считам, че **онзи, който е незрящ, често пъти е вижда повече от нас, които сме зрящи.** Те често възприемат много повече информация от нас от тона на гласа или от звука на приближаващите стъпки, или от начина на ръкостискането. На нас, зрящите хора, обикновено ни липсва това проникващо дълбоко възприятие; способността да откриваме по-дълбоко разположените неща, неизреченото, характера и скритото състояние на неизреченото. И въпреки че Бог е в състояние (и иска) да ни даде тази способност, тя не е качество, с което се раждаме. Искам да споделя три важни наблюдения:

1. Възрастта няма пряка връзка с постижението и изобщо не е свързана с обвързаността.
2. **Живеенето на живот с вяра в Бога, е основата за позитивен живот.**
3. Убежденията са въпрос на избор, а не на сила.

Ние трябва постоянно да вървим напред – търсейки да видим живот от сърцето.

Изпълнителност

(Пр. 16:9)

Бог ни предлага указания, но после идва нашия ред. **Ние трябва да приемем Неговите указания и да ги приложим в живота си.** Поради това виждате, **че приложението е важната връзка** между указанието и промяната.

Представете си, ако искате, че работите в компания, чийто президент е установил, че трябва да застане в чужбина и да прекара дълго време там. Поради това той казва на вас и на други доверени служители: „Вижте, налага се да замина. А докато ме няма, искам вие да ръководите отблизо работата в компанията. Вие ще управлявате нещата, докато ме няма. Аз ще ви пиша редовно. А когато ви пиша, аз ще ви инструктирам какво ще трябва да правите от сега, докато се върна от това пътуване.“ Всички се съгласяват. Той заминава и не се връща в продължение на няколко години.

През това време той пише често, съобщава желанията си и тревогите си. Накрая той се връща. Застава пред главния вход на компанията и веднага открива, че всичко е в безпорядък – плевели цъфтят в цветните лехи, има счупени прозорци по фасадата на сградата, момичето на рецепцията дреме, от няколко офиси се чува силния звук на музика, а в стая от задната страна на сградата, двама-трима служители се занимават с лудории. Вместо да е на печалба, бизнесът е на огромна загуба. Без никакво притеснение президента събира всички отговорни служители и намръщено ги пита: „**Какво стана? Не получавате ли писмата ми?**“ Те отговарят: „О, да, сигурно. Получихме всичките ви писма. Ние даже ги подвързахме в една книга. А някои от нас даже ги научиха наизуст. Всъщност, всяка неделя ние се събирахме за да изучаваме писмата ви. Знаете ли, това наистина са прекрасни писма. След това си мисля, че президента ще ги попита: „Но какво направихте с моите инструкции?“ И без никакво съмнение, служителите щяха да му отговорят: „Да направим? **Нищо не направихме. Но четохме всяко едно от тях!**“

Точно по същият начин Бог е изпратил Неговата инструкция. Той е запазил всяка дума от нея в една Книга, Библията. Инструкцията е там, точно така, както Той ни я е казал. Когато се върне за Своите хора, Той **няма да ни пита** колко голяма част от нея сме запомнили наизуст или колко често сме се събирали да я изучаваме. Не, Той ще ни попита: „**Как приложите в живота си моите инструкции?**“

Отчетност

(Рим. 14:12)

Какъв е смисълът на думата „отчетност“? Най-опростеното определение е, **че отчетността е способност да отговаряме на трудните въпроси.** Отчетността включва откритост на живота на човека пред няколко грижливо избрани, доверени и верни довереници, които говорят истината – които имат правото да изследват, да задават въпроси, да оценяват и да дават съвет.

Хората, които са отговорни, обикновено имат следните 4 качества:

1. **Уязвимост** – способността да бъдат наранявани, да бъде показвано, че со сгрешили и даже да признават, че е сгрешили, преди да бъдат обвинени.
2. **Възприемчивост** – готовност да се учат, да слушат с готовност и да отговарят на порицанието (но не оправдавайки се, а възприемайки основателната критика не само за сведение, а и извършвайки нужните корекции в поведението си), да бъде възприемчиви към съветите, които получават.
3. **Възможност да бъдат намерени** – достъпни, докосваеми, способни да бъде прекъсвани.
4. **Честност** – привързани към истината, независимо от това колко болезнена е тя; готови да признаят истината, независимо от това колко трудно или уничително може да е признанието. Омраза към всичко, което е неискрено или фалшиво.

Това е труден списък! Когато се връщам към тези 4 качества, **аз повече от всякога разбирам, защо мнозинството от хората не харесват отчетността.** Хората с крехко ego не могат да го понесат. Хората от типа „прима донна“ не биха я търпели. Те имат по-голямо желание да изглеждат добри и да създават зашеметяващо впечатление, отколкото всичко друго. Имам предвид „**самата идея, че някой нахлува в личния ми живот, за да ме проверява!**“

Не ме разбирайте погрешно. Нито за миг не считам, че отчетността дава на широката публика „карт бланш“ (т.е. позволенията) за достъп до която и да е област от личния живот на човека. Ако погледнете само

няколко реда по-нагоре в този текст, вие ще видите, че аз говоря за „няколко грижливо избрани, доверени и верни довереници.“ Те са тези, които са спечелили правото да дойдат при нас и когато изглежда подходящо и нужно, да зададат трудните въпроси, да служат в ролята съветници, да донесат такава гледна точка и мъдрост, която може би ни липсва.

В нашето общество, в което правото на личният живот е награда за издигането и живота в истинска сигурност е привилегията на повечето лидери, **липсата на отчетност се счита, че е стандарт.** Това е истина, въпреки факта, че липсата на отчетност е както неразумно, така и небиблейско, **без да споменаваме, че е очевидно опасно!**

Днес ние имаме нужда другите хора да изискват ние да даваме отчет за поведението и за делата си. Понякога някое обективно мнение ще открие наш пропуск или грешка. Понякога ние просто се нуждаем няколко доверени приятели, които да ни държат фокусирани в целта. **Но помнете – никой от нас не е самотен остров. Всички ние имаме нужда един от друг.**

Смелост

(И.Н. 1:9)

Веднъж някой написал (*Ралф Уолдо Емерсън – 1803-1882 – американски мислител и автор, борец за индивидуална свобода Д.Пр.*):

„Посейте мисъл и ще пожънете действие;
посейте действие и ще пожънете навик;
посейте навик и ще пожънете характер;
посейте характер и ще пожънете съдба.“

Да стоим прави с високо вдигната глава, когато сме подложени на изпитание се изисква смелост – **постоянна, неотстъпваща, никога не предаваща се смелост!** Можете да бъдете сигурни, че старата плът ще се сражава за своето възбуждане и задоволяване. За това е нужно само малко оправдание – само малко. Просто да гледаме на това по друг начин. Просто да го пренебрегнем. Да не се разкайваме. **И не след дълго вие имате гърмяща змия в спалния си чувал!**

1. **Стоенето прав с високо вдигната глава започва с начинът, по който мислим. Това е свързано с манталитета.** Както много пъти вече съм казвал, **да бъдем личност с вътрешна сила, всъщност е умствена настройка.** Това е свързано с начина, по който мислим за Бога, за себе си и за другите хора. После тази мисловна представа израства и се превръща в начин, по който ние мислим за бизнеса, за любовните срещи, за брака и за семейството, за системата, която е създадена, за да унищожи вярата и да ни принизи до по-долен стандарт.

2. **За да стоим прави с високо вдигната глава се изисква строга дисциплина. Това е свързано с волята.** Дисциплинирането на очите, на ушите, на ръцете и на краката. Сами да се само-контролираме относно морала, да отказваме да принижяваме стандартите на поведението си. **Силните хора знаят как да превърнат правилното мислене в действие – даже въпреки несъгласието на чувствата.**

3. **Стоенето прав с високо вдигната глава ограничава избора ви на лични приятели.** То е свързано с взаимоотношенията. **Това, което изглежда безвредно, може да се окаже че е опасно.** Може би това е толкова важно, колкото другите два фактора взети заедно. **Създайте си неправилни приятелства и вие сте обречен.** Поради това ние сме предупреждавани **да не се заблуждаваме** относно опасността от погрешни връзки и отношения. **Без даже да разбираме, може да се окаже, че ние си играем с огъня.**

Посейте вятър и със сигурност ще пожънете буря. Орлите може да са силни птици, но когато скоростта на вятъра стане прекалено висока, се изисква огромна сила, за да оцелеем. Единствено извънредно силният може да оцелее във вихрушката.

Принципи

(Еф. 5:15-16)

Мисля, че ние трябва да подпишем умствена декларация за независимостта. Нека да напишем трите си имена на първия ред и после да се закълнем с твърда решимост, както са направили онези смели мъже на 4 юли 1776 във Филаделфия, когато са подписали Декларацията за независимостта. (*Коментар: С този документ САЩ, които до тогава са били английска колония, са обявили независимостта си от властта на краля на Англия и по този начин са обявили създаването на новата държава. Д.Пр.*)

Знаете ли, че много от 66-те храбри мъже, които са подписали оригиналният документ във Филаделфия, са загинали или умрели в последвалата война? От тях 5 били пленени от британците и са били измъчвани, преди да бъдат убити. Други 8 умрели по време на войната или от болести, или от куршуми. Домовете на други 12 били разграбени, изгорени или окупираны от британците. Синовете на други 2 били убити във сраженията. Двамата сина на друг от тях били пленени. **Да, цената за свободата, платена от тези мъже, наистина е била висока. Но решението да бъдеш свободен, да мислиш и да живееш независимо, да се извисяваш високо над тълпите, винаги е скъпо струващо решение.**

Сега хората живеят като индивидуалисти, привързани към плитки колчета за палатка. **Те може да притежават неща, но самите тях нищо не ги притежава.** Те са приели условията на търговията, която има етикет за цената **и избират дали си струва да се придържат към ценности, които са безценни.**

Отказът от себе си не означава да бъдеш счетен, че си загубил собствената си уникалност или че си останал без никаква стойност. Във всяко поколение **е имало велики хора, които са били пример за отричане от себе си, когато са правели значими приноси към човечеството.** (Коментар: Спомнете си думите на Васил Левски: „Ако загубя, губя само себе си, ако спечеля, печели цял народ.“ Д.Пр.)

На-важен сред тези примери в историята **е Самият Исус Христос.** Той е нашият шампион в отричането от себе си, Онзи, към когото ние гледаме за указание и сила, за изпълнението на това велико поръчение. Той е Царят, който вече е решил какво ще е нужно, **за да се противопоставим и да триумфираме над враговете на живота. А какво е нужно?** Нужни са неколцина силни шампиони с любов към свободата и с вяра в Господа, чиято посветеност на тази кауза е твърда като камък. А цената, която ще трябва да платят е огромна.

Победа

(Йов 12:16)

Представете си за момент безплодието и безнадеждността, които се случват в живота на човек, който прави компромиси с правилните принципи. **Тези тъжни резултати не идват веднага.** В началото е забавно да вървим с погрешната тълпа. Има известно оживление, малко вълнение и възбуда, има някакви трепети и привлекателност да бъдеш част от групата. Но неизбежно плътското инвестиране започва да връща своите плътски дивиденди. **И когато това се случи, вие страдате така, както никога преди не сте страдали.**

Може би думите „много лошо“ описват състоянието, в което вие се намирате в този момент. Вие пренебрегнахте предупреждението на Бога и отхвърлихте силните си убеждения, когато се присъединихте към погрешната тълпа. Но сега сте затънали до гуша. Загубили сте кураж. Вие направихте ужасна грешка. Сега си мислите: „**Колко ужасен е начинът, по който живея!**“

Всички ние сме прекарвали известно време в този злочест лагер, наричан „**Жънене на това, което сме посяли.**“ По пътя до там имаше достатъчно удоволствие, за да превърне всичко да изглежда като забавление, но след като всичко бъде казано и направено, **пропадането надолу е ужасно.** Нито един вид обезкуражение **не може да надмине обезкуражението от създаденото от самите нас злодеяние.** **Понасянето на последиците от собствената ни безотговорност** създава усещания на тъга, мъка и обезкуражение, които не могат да бъдат описани.

Казаното дотук е достатъчно за описването на проблема. Сега всъщност се нуждаем от конкретни предложения, които да ни върнат отново на правия път.

1. Вие трябва **открито да разберете** коя е причината за вашето състояние. Открито признайте къде сте сгрешили, като застанете насаме като истинско дете пред Бога. Разберете, вие не сте направен да живеете по този начин. Вие позволихте на някой друг да поръчва музиката, според която да танцувате. **Вие престанахте да вървите в крак с вашия Инструктор.** И Господ ви пита директно: „**Ти не Ми се подчини!**“

2. **Фокусирайте се директно в Господа,** не гледайте към другите неща, които са против вас. **Всичко зависи от мястото, в което сте фокусиран.** Длъжен сте да научите да се фокусирате директно в Господа, а не в онези странични неща!

Приемете това правило и никога не го забравяйте: Вие няма да стоите сам, когато противникът ви е по-многоброен; или стоите прав с високо вдигната глава, когато сте подложен на изпитание; или стоите твърдо на позицията си, когато сте обезкуражен; **ако сте фокусиран в страничните неща.** **Погледът ви трябва да е обучен да гледа в Господа.**

Изкушение

(Як. 1:12-16)

Мога ли да ви припомня **четири от най-големите опасности**, които могат да унищожат даже и най-могъщите хора? Те са **богатството, славата, властта и удоволствието**. Всяка от тези опасности работи без почивка, за да спечели правото да бъде чувана, да завладее местенце вътре в нас, върху което може да стъпи здраво и да ни придума да го приемем да влезе в нас. Независимо дали подсъзнателно, едва доловимо или демонстративно господстващо, тези съобщения търсят пукнатини в нашата броня, когато умоляват за задоволяване на природните ни апетити. „Стани богат!“ (богатство). „Стани известен!“ (слава). „Придобий контрол?“ (власт). „Задоволявай се!“ (удоволствие). Всеки от тези привлекателни капани привлича вниманието ни, държи пред нас сочен морков и прави красиви обещания; но въпреки това всяка от тези опасности е враг, който винаги се прикрива и е готов да скочи върху нас. Тъй като са майстори в измамата, **тези съобщения употребяват един любим метод навсякъде в живота ни – изкушението**.

Ще спомена едно много практично нещо относно изкушението. Установил съм, че **ако съумея да спра процеса достатъчно рано, аз съм в безопасност**. Но ако напусна скривалището си и **дръзна да посегна към стръвта, няма връщане назад**. Аз не мога да се върна. **Ако стигна чак толкова далече, аз съм потънал**.

Следователно, как можем да побеждаваме изкушението?

1. Нашият естествен фокус трябва да **противодействието и неутрализирането**. Открито признавайте слабостта си. Не крийте нищо. Използвайте научени наизуст текстове от Библията, за да замените с тях чувствените мисли, които ви изкушават.

2. **Времето, през което си почивате, трябва да бъде охранявано**. Създайте си план, може би план за физически упражнения или програма за фокусирано четене, или хоби-занимание, или серия от практични идеи, които трябва да осъществите, за да ангажирате времето си. Престанете да гледате видео-клипове с изкушаващо съдържание! Ако е нужно, не включвайте телевизора. И стойте далече от рафта със списанията в магазина.

3. **Трябва внимателно да проверите какви са близките ви приятели**. Огледайте добре кръга на приятелите си. Направете честна оценка на хората, с които прекарвате свободното си време. Мога да ви предложи един принцип, на който можете да разчитате: **Докато не прочиствате списъка на приятелите си, вие никога няма да изчистите живота си**.

4. **Клетвата ви пред Бога трябва да бъде подсилена**. Толкова ревностно, колкото пазим брачните си клетви, така трябва да пазим и нашите обещания към Бога и нашата обвързаност към чистотата.

Съвършенството – морално, етично и лично – си заслужава цената, която трябва да платим. **Платете цената. Започнете днес!** Кое и да е друго нещо, по-малко от съвършенството никога няма да ви задоволи или да прослави Бога.

Приятелства

(Екл. 4:9-12)

Светът в който живее само един човек, е твърде ограничен и тесен. Когато докосваме раменете на друг човек, ние получаваме панорамно виждане, което ни позволява да виждаме цялата картина. „**Така както повърхността на водата отразява лицето, така и сърцето на човека отразява човека**“ (Пр. 27:19 – мой превод). Това е толкова интересно! Хората предоставят **ясно отражение на това, което е в сърцето на човека**. Огледалото достига до дълбочина, колкото е дебелината на кожата. **Съветът на приятел отразява онова, което е вътре във вас самият**.

Тук имам предвид хора, които ви обичат твърде много и не искат да ви оставят да си играете с опасността. Освен това, те ви обичат твърде много **и няма да ви оставят да вярвате в собствената си заблуда**. Когато видят, че самонадеяността си подава главата, те казват мнението си. Но същевременно те ви обичат твърде много **и няма да ви позволят** вие да сте твърде строг към себе си. Подобно на отношението на Йонатан с Давид, **те са пратеници на велико окуражение**.

„**Този, който върви с мъдри хора ще бъде мъдър, а събеседникът на глупациите ще страда лошо**.“ (Пр. 13:20 – мой превод) Този стих не е написан за юноши в гимназията, въпреки, че те със сигурност могат да се отнасят и за тях. Аз ясно си спомням моите години в гимназията, а вие? Много от нас другаруваха с момчета, които бяха по-зрели от нас, поради което се налагаше ние да прикриваме чувствата си, когато те се различаваха от техните. Майка ми постоянно ми казваше: „**Чарлз, всеки път, когато се събираш с лоши другари, ти правиш нещо лошо. А когато се събираш с добри другари, правиш нещо добро**.“ **Нейният**

съвет все още е верен. И сега, ако се събирам с лоши хора, аз ще бъда изкушаван да направя нещо лошо.

И тази склонност не престава, когато навършим 20 години. Тя продължава и в годините на зрелостта. Ако изберете да сте в групата на лоши колеги, вие практикувате лоши неща във вашия бизнес. Ако изберете да сте в група на лоши приятели, вие практикувате лоши неща в социалния живот. Съберете се с хора, които употребяват наркотици и вие ще започнете да правите същото.

Но е вярно и обратното – онези, които са приятели с мъдри хора, се научават от тях. Вие се нуждаете от някой, който да ви каже: „Не съм сигурен колко безопасно е това. Радвам се, че ме попита. Нека да поговорим за това.“ И този човек ще ви помогне да видите капаните, в които можете да попаднете, ако продължите да вървите в тази посока.

Очете на друг човек, който са по-ясно виждащи и обективни, и могат да видят капаните, които ние не сме успели да открием.

Различие

(Пс. 1:1-6)

Не е трудно да се зададе основният въпрос: „**Как мога аз, човек, който толкова много години е бил обсебен от посредственото мислене, да се променя?** Как мога аз, подобно на гъсеница, да се придвижа от гърченето в мръсотията към наслаждаването на сладкия нектар в Божието създание?“ Както и в случая с гъсеницата, **във вас трябва да се извърши основна промяна на вида.** Това е процес, който ще бъде труден, изтощителен и продължителен – но, о, **колко сладки са резултатите!** Ако наистина намерението ви да победите посредствеността е сериозно (който, запомнете, започва в ума), тогава аз мога да ви предложа 3 думи: запаметявайте стихове от Библията; персонализиране (считайте, че те се отнасят лично за вас); и анализирайте.

1. **Запаметявайте стихове от Библията.** За да бъдат завладени, победени и заместени старите провалящи ни мисли, трябва да започне процес на преустройство, чрез нови победоносни мисли. Най-доброто място, за да започнем този процес на умствено прочистване, е с най-важната дисциплина на запаметяване на стихове от Библията. Знам, че това не звучи много изискано или интелектуално, но Божията Книга е пълна с мощни боеприпаси! А прогонването на отрицателните и деморализиращи мисли изисква нападателно действие. **Понякога аз го наричам шурмуване на мозъка.**

2. **Персонализиране.** Тук вече въодушевлението се усилюва. Когато започнете процеса на заместването на старите и негативни мисли с нови и окуражаващи мисли, поставяйте себе си в страниците на Библията. Използвайте местоименията аз, мое, мен, когато срещнете важни твърдения.

3. **Анализирайте.** Вместо да продължавате да казвате на себе си, че сте само малко повече от безпомощна жертва, **атакувайте!** Веднага щом уловите себе си, че реагирате негативно или отбранително, се замислете и анализирайте ситуацията. После си задайте няколко трудни въпроси. „Защо се вълнувам и съм заинтересован от това нещо?“ Или „Има ли нещо, от което се страхувам?“ Или, „Дали реагирам негативно, защото имам причина или просто защото съм си създал някои лоши навици?“

Може би поканата да запаметявате, персонализирайте и анализирайте ви изглежда твърде проста за вас. Може би вие очаквахте нещо друго. Вие всъщност очаквахте някаква мощна „тайна“ за успех. Не, аз не разполагам с бързи и лесни тайни, не притежавам хапче, гарантиращо незабавен успех, което вие можете да глътнете. Може би думата „**представям си**“ най-добре описва цялата картина. Умствено си представете, че се намирате на по-високо ниво. Щом като веднъж „видите това“, **започнете да вярвате в него** и започнете да се държите **по подобаваният за това ново ниво начин.**

Задоволеност

(Фил. 4:11-12)

Нека да погледнем за кратко към лакомията. Лакомията е прекомерно желание за нещо повече, **тя е прекомерен и незадоволен глад да притежаваме.** Като неопитомен звяр, лакомията сграбчва, забива ноктите си, пресяга се, улавя и стиска здраво – непреклонно отказвайки да се предаде. Думата „**достатъчно**“ не съществува в речника на този звяр. Сродна със завистта и ревността, лакомията все пак е различна от тях. **Завистта иска да има онова, което притежава някой друг.** **А ревността иска да притежава това, което тя вече притежава.** А лакомията е различна. Лакомията е **вечно незадоволена** и поради това **ненаситно жадува, бленува, иска, стреми се за още, още и още.**

Гърците са имали една странна дума, с която обозначавали лакомията. Думата означава „**жажда да има повече**.“ Образно казано, нейното може би чудновато описание ни кара да си представим човек, който жадно изпива чаша солена вода, която само усилва жаждата му. Жаждата му го кара да пие още повече от същата солена вода, резултатът от което е ужасно заболяване. И ако продължи да пие, той може да умре.

Ето, това е резултатът от лакомията. **Вие ще искате повече и повече от нещо, което всъщност не е добро за вас.** А когато продължавате да ламтите за това нещо, **вие ще изстрадате болезнените последици.** Поради това Исус ни предупреждава: „**Внимавайте! Пазете се! Това нещо е като ракова болест – лакомията е ненаситна пиявица, която ще изсмуче живота от вас.**“ Достатъчното никога няма да е достатъчно. Ако някой се надява да постигне истинско съвършенство, **животът му не се – не може – да се върти около нещата.**

Няма нищо лошо в желанието ни да живеем добре. Нито пък има нещо лошо в това да бъдете приказно богат, **ако вие печелите законно и се разпореждате правилно с притежанието си.** Но има нещо **изключително погрешно, когато задържате всичко за себе си!** Бог ви го е дал, за да можете вие, на свой ред, да давате на другите хора – и то щедро. Единствената причина, поради която аз мога да си представя, че Бог позволява на някой да печели повече от това, което му е нужно, **е за да има той възможност да дава повече.**

А е сигурно, че ние не можем да го вземем със себе си, когато напуснем този свят!

Начин на живот

(Фил. 2:1-11)

Ние живеем в негативен и враждебен свят. Приемете това, приятелно, системата която ни заобикаля, е фокусирана в негативното: **в това, което е неправилно, което е грешно, което липсва, а не в онова, което е налично; в това, което е грозно, а не в онова, което е красиво; в това, което е разрушаващо, а не в онова, което е градивно; в това, което не може да бъде направено, а не в онова, което може да бъде направено; в това, което наврежда, а не в онова, което помага; в онова, което ни липсва, а не в това, което имаме.** Съмнявате се, че това твърдение е вярно? Вземете местния ви вестник и го прочетете. И ще видите, че по-голямата част от новините се занимават (както и читателя), с негативното. **Това е заразително!**

Негативната настройка на мисленето довежда до невероятно силни усещания за безпокойство. Потопете повечето хора в среда, пропита от негативното и аз ви гарантирам че резултатът ще е: страх, недоволство и гняв. **Негативна информация + враждебно мислене = безпокойство.**

Ние сме погълнати от посредственост и цинизъм (което е пряк резултат от живеенето в негативен свят). Без мотивацията на задвижваните от Бога прозорливост и ентузиазъм, **хората се стремят към „средата и средното“, правейки само това, което е достатъчно за да живеят.** Следователно, страничният продукт от системата **е посредственост.** Мнозинството диктува правилата, **възхищението е заменено от свиването на раменете.** (Коментар: И от тъжното извинение: „Това е положението, нищо друго не можем да направим. Кучетата си лаят, керванът си върви. Д.Пр.) **Съвършенството не само е изгубено в бъркотията, а и където се изяви, то бива считано за заплаха за обществото.**

Поради това повечето хора избират да не живеят по различен начин. **Онези, които възприемат намеренията на системата, се смесват в скучният и еднообразен фон на мнозинството.** Съвети като: „Просто върви по течението“, „Не създавай неприятности“ или „Кой го е еня“, или „На кого му пука“ печелят много последователи.

Спрете и се замислете. **В свят, в който цялата тази система присъства, какво липсва? Липсва смелост и мъжеството!** Липсва този силен мускул на характера, който придава на нацията нейната гордост и дава на човека усещането, че съвършенството е достижимо.

Призовавам ви **да бъдете различен, да стоите отделно от тълпата,** с вътрешна твърдост и сила на характера. Възпитавайте се да оставате принципен и последователен, силен и усърдно работещ, независимо от шансовете или изискванията. **Бъдете смели!**

Молитва - За създаването на кротък дух

(Гал. 5:25-6:2)

„Ако живеем по Духа, нека и да ходим по Духа. Нека да не ставаме самохвалци, да не се дразним

взаимно или да си завиждаме един на друг. Братя, даже ако някой е хванат в някакво прегрешение, вие, които сте духовни, възстановявайте такъв човек с кротък дух; всеки един да се вглежда в себе си, за да не бъдете и вие изкушени. Един на друг си носете товарите и така изпълнявайте закона на Христос“ (Гал. 5:25-6:2 – мой превод)

Отче, ние сме много благодарни, че в процеса на нашето духовно израстване **Ти ни напомняш за важността на кротостта**: Твоето Слово не само ни учи **какво да правим**, **но ни показва и по какъв начин да го правим**. Ние помним какво е написал Павел на Солунците - той кротко се отнесе към тях като майка, която кърми дете. Помогни ни, Отче, да имаме този вид любезен и кротък дух – особено **към онези от нас, които имат склонността да бъдат нетърпеливи към другите**, които не са толкова бързи и не вървят в крак с тях...или **към тези от нас, които са здрави, но им липсва състрадание** към онези, които не са толкова здрави...или **към тези от нас, които намират наслада в постиженията**, но им липсва съчувствие и любов към другите, които не са толкова продуктивни. За всеки от нас толкова лесно – ако не с думите си – поне в мислите си – да се съревновава, да гледа от високо към другите, да се оплаква и да се сравнява.

Нека ние, чрез Твоят Дух, да ставаме повече подобни на нашия кротък Спасител, който е обещал: *„Моят ярем е лесен и Моят товар е лек.“* Подобно на нашият Господар и Господ, **нека нашите срещи с другите хора да бъдат лесни и да носят светлина**. Задоволявай нуждите ни по един много специален начин, особено нуждата ни да имаме кротък и спокоен дух.

В името на Твоя милостив Син. Амин.

Молитва - Да помним, че Бог е верен

(П. Йер. 3:19-23)

„Помни скръбта ми и изгонването ми, пелина и жлъчката. Душата ми, като ги помни непрестанно, се е смирила дълбоко в мен. Това си припомням. Затова имам надежда. Любящата доброта на Господа наистина никога не спира, защото Неговите милости никога не изчезват. Те са нови всяка сутрин; велика е Твоята вяроност“ (П. Йер. 3:19-23 – мой превод)

Господи Боже, благодарим Ти, че си повече отколкото приятел. Благодарим Ти за Твоята суверенна ръка върху нас, за Твоите милости, които са нови всяка сутрин и за Твоята велика вяроност. Благодарим Ти, че не ни изостави, когато трябваше да бъдем отхвърлени и изоставени, за това, че не ни напусна, когато заслужавахме това. Благодарим Ти, че си верен на Твоето Слово. Благодарим ти, че спазваш обещанието Си, че всички хора, които отидат при Теб, е невъзможно да бъдат отхвърлени. Благодарим ти, Пастирю наш, за Твоите овчарски кучета – за добротата и благодарта, и особено, за верността – които текаат постоянно към нашите крака. Ти ще приемеш неотклонно онези, които идват при Теб.

Молим се и за онези, които избягаха от Теб. Умоляваме Те да ги спечелиш отново чрез Твоето състрадание и милост. Искаме те да усетят съчувствената вяроност на Бога и дано това да ги притегли като магнит към Теб.

Молитва - Цялостният контрол на Бога

(Пс. 46:1–3, 7, 10)

„Бог е прибежище и сила за нас, винаги налична помощ в беда. Затова ние няма да се уплашим, даже и ако земята се промени; даже и ако планините се хлъзнат в сърцето на морето; даже и ако неговите води бучат и се пенят, даже и ако планините се тресат в тяхната надигаща се гордост. Села...Господ на силите е с нас; Богът на Яков е нашата крепост. Села...Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог“ (Пс. 46:1–3, 7, 10 – мой превод).

Успокой сърцата ни, скъпи Отче и правейки това ни припомни, **че Ти си суверен** (т.е. Цар) – не почти суверен, а цялостен и абсолютен суверен. Всяко нещо, което се случва в живота на всеки от нас е било майсторски планирано и реализирано от Теб, нашият вечен Бог. **Помогни ни да разберем и приемем лично и завинаги истината на Пс. 46:10**. Да може в резултат от това да бъдем тихи, **направи ни способни да открием, че Ти си Бог**. Когато възлагаме на Теб нашите грижи, знаейки, че Ти се грижиш за нас, отпусни нашият стрес.

Днес ние Ти поверяваме нашите безпокойства...големи и малки, нови и стари. Ние бленуваме да живеем в мир, излизайки от тази каторга, наречена напрегнат начин на живот. Молим се Твоето могъщо

присъствие да заеме мястото на стреса, на изискванията, на борбите и на бъркотията, която сме създали. Молим Те да ни дадеш Твоят „шалом“ – Твоят мир – такъв, какъвто никога преди не сме познавали. Ние обмислено избираме да вярваме в Теб и да почиваме в Теб.

В името на Исус. Амин.

Молитва – Ценността на Божието Слово

(Пс. 119:11-16)

„В сърцето си опазих Твоето слово, за да не съгрешавам против Теб. Благословен си, О, Господи; научи ме на предписанията Си. С устните си разказах всички постановления на устата Ти. Радвах се в пътя на Твоите изявления толкова, колкото в цялото богатство. Ще размишлявам за правилата Ти и ще почитам Твоите пътища. Ще се наслаждавам в Твоите наредби; няма да забравя Твоето слово“ (Пс. 119:11-16 – мой превод)

Отче наш, колко е ценно Твоето Слово за нас. Колкото по-стари ставаме, толкова повече разбираме и ценим неговите истини. Благодарим Ти за неговите предписания, които са ясно обяснени и целенасочено дефинирани, за да ни дават посока. Благодарим Ти и за принципите, които с мъдрост могат да бъдат прилагани даже в 21-я век, **когато ни изглежда, че стандартите на живеенето на света станаха мъгляви и неясни, което за много хора прави бъдещето да е заплашително и стресиращо.**

Благодарни сме, Господи, че Твоето Слово дава светлина, защото ние сме заобиколени от огромна тъмнина. Ние искаме да живеем в светлата страна на живота. **Искаме да се наслаждаваме на това, което Ти си ни дал, а не да пъшкаме под товара на ситуацията, в която живеем.** Искаме да виждаме красотата на Твоите цели и как всички те се съчетават заедно в един божествено сътворен план, което създава велико разбиране за Теб. Ние оставяме нашите проблеми там, въпреки че понякога не ги разбираме.

Отче, благодарим Ти за начинът, по който ни говориш чрез Библията. Нека да разбираме нейната уместност и да ценим високо това, **че много често Библията се занимава с актуалните ни житейски нужди.** С ясни думи тя говори за мястото, където живеем, как трябва да живеем и какъв е смисълът на живота. Ние отчаяно се нуждаем от това указание. Поради това ние предаваме себе си на Теб **и поемаме отговорността да четем и да изучаваме Библията.** Дано да бъдем верни и дисциплинирано да изпълняваме тази отговорност.

Молитва – За сърцевината на служението

(Марк 10:45)

„Защото даже Човешкият Син не дойде, за да Му служат, но да служи и даде живота Си откуп за мнозина“ (Марк 10:45 – мой превод)

Господи, доста внушително нещо е да бъдем в Твоето служение. Много по-лесно е започнем и да управляваме фирма, даже голяма корпорация, отколкото да служим на тялото Христово. Като човешки същества, ние виждаме външния вид, а Ти гледаш в сърцето. **Ние възнаграждаваме постиженията, които всички забелязват, а Ти награждаваш онези неща, за които никой не знае. Ти награждаваш мотивите, които са в основата на действията.** Ти възнаграждаваш щедростта, която никога не е обявявана публично. **Ти възнаграждаваш саможертвата, обичайният начин на работа на истинския слуга.** И заради това, Отче, ние Ти благодарим за радостта да Ти служим – да подкрепяме Твоята работа, вярвайки в Твоето служение, **вярвайки в Теб с цялото си сърце, без да се осланяме на собственото си разбиране.**

Води ни, О, Господи. Нашето желание е **да служим качествено, истински, с човечност, доброта, милост и състрадание.** Да можем да служим по-добре с дела, отколкото с думи. Направи ни да бъдем хора, които обичат и се интересуват от целия свят, а не само за нашия малък заден двор. **Пази ни от деяния на плътта, от глупави решения, от прибързани действия, от нетърпеливи реакции, от егоистични мотиви. Твоята репутация, Господи, е заложена на карта, а не нашата.** Ние Ти дължим най-висша почит. Нашето желание е да познаваме лично Христос и познавайки Него, да подражаваме на Неговия модел на служение по истински начин.

Молим се в Неговото име. Амин.

Молитва – Прости ни прегрешенията

(Дан. 9:8-10)

„Явен срам принадлежи на нас, О, Господи, на царете ни, на князете ни и на бащите ни, защото съгрешихме против Теб. На Господа, нашият Бог, принадлежи състрадание и прошка, защото ние се разбунтувахме против Него; нито се подчинихме на Господа, нашия Бог, да вървим в Неговите учения, които Той постави пред нас чрез слугите си, пророците“ (Дан. 9:8-10 – мой превод)

Отче наш, прости ни, че бяхме привлечени към удоволствията на греха...**към онова, което изглежда че е пълно с вълнение и удоволствие, но всъщност е празно и глупаво.** Благодарим Ти, че ни обвиняваш и показваш нашия бунт. Ние се нуждаем ежедневно от това напомняне, **за да посвещаваме себе си на онова, което е трайно.** Искаме да се стремим към нещата на Бога, **към нещата, които Ти считааш, че са важни и ценни** – **праведно вървене, чисто сърце и посветен начин на живот.** Ние бленуваме да поставяме семейството над късмета, целта на живота над славата и праведността над богатството.

Отче наш, Ти ни инструктираш и учиш за пътя, по който трябва да вървим. Благодарим Ти за това. От Твоето Слово Ти осветяваш с ярка светлина нашия път. Благодарим Ти за облекчението, което идва от това, че ни е простено и за мира в ума, който е придружаван от чисто сърце. Накрая, ние Ти благодарим за милостите, които се подновяват всяка сутрин и за Твоята благодат, от която ежедневно се нуждаем.

Благодарим Ти в скъпото име на Исус. Амин.

Молитва – За намирането на почивка в Бога

(Пс. 62:7-8)

„У Бога е избавлението ми и славата ми; канарата на моята сила и прибежището ми е в Бога. Уповавай на Него, народе, по всяко време“ (Пс. 62:7-8 – мой превод).

Скъпи наш Отче, **ние сме благодарни за почивката, която се намира в Христос.** Душите ни бяха като вълни, които се разбиват в брега, животът ни беше в глъчка и безредие, в объркване и хаос. И тогава Ти ни спаси. Ти ни донесе прошка и облекчение и ни запозна с една дума, която за нас се превърна в спасително въже за оцеляването: **почивка.**

Благодарим Ти за мира, който придружава тази почивка. Благодарим Ти за свободата от безпокойството и тревогата. Благодарим Ти, че носиш тежестите, които бяхме свикнали да носим на раменете си, затова, че ни даваш буквално хиляди обещания, които стават наши да ги поискаме, да растем в тях и да бъдем утешавани от тях.

Отче, Ти имаш способността да бъдеш такъв, какъвто Си, да знаеш нуждата на всяко сърце и всяко безпокойство във всеки ум. Поради това ние се спираме и Ти даваме онези неща, които са ни тормозили достатъчно дълго. Сега ние даваме тези неща на Теб. Правейки това, ние каним Божия Дух за изоре душите ни, за да бъде посято семето на Божието Слово, то да се вкорени и да бъде поливано навреме, за да произведе изобилен духовен плод.

Ние посвещаваме тези ценни моменти на Теб и си почиваме в Теб. И нека това да ни позволи да се потопим изцяло в чудото, любовта и възхвалата. В името на Исус. Амин.

Молитва – Да се борим против фокусирането ни в егоизма

(Фил. 2:3-4)

„Не правете нищо поради егоизъм или празна самонадеяност, а със смирение на ума считайте другия като по-важен от себе си; не гледайте само за собствените си интереси, но и за интересите на другите“ (Фил. 2:3-4 – мой превод)

Отче наш, ние, които работим в много области на егоизма, често установяваме, че самите ние сме прекомерно обзети от собствените си интереси. Ние се фокусираме в бъркотиите, които сме направили в миналото на живота си, погълнати сме от страховете за бъдещето, знаем нашата склонност да объркваме нещата и не сме сигурни накъде ни води всичко това. И тогава, сред всичките тези неща в настоящето, ние установяваме, че отново сме прекомерно фокусирани в това, какво могат да си помислят някои хора...или да кажат, или да направят относно начина, по който ние изглеждаме в техните очи.

Отче, освободи ни, даже само за днес, от това прекомерно фокусиране в егото. Помогни ни да си представим Теб като Цар, като самата същност на живота – Бог над всичко и всички; Бог, който прощава нашите бъркотии, който разбира всички наши разочарования и нашето безсилие, като Бог, който успокоява всички страхове; Цар, който царува безпределно над нашия живот. Понеже ние дойдохме при кръста и се срещнахме с Теб според Твоите условия. Господи, нека ние да разбираме, че Твоята воля наистина е най-доброто, даже когато ние не можем да разберем това и поради тази причина не ѝ се подчиняваме. **Ти си Цар, Ти си Монарх, Ти си Господар. А ние сме слуги. Ти си Грънчарят, а ние сме глина.**

С каквото и да се занимаваме ние днес, смири нашите духове. Донеси Твоето присъствие пред нашето непосредствено внимание. Нека то за затъмни всичко друго. Нека Твоята суверенна власт и Твоята ръка върху нас да ни смири.

Във великото име на Твоят Син, Исус, нашият Цар, нашият Господ и нашият живот. Амин.

Молитва – Да признаваме слабостите си

(2Кор. 13:4)

„Защото наистина Той беше разпънат поради слабост, но въпреки това Той живее поради силата на Бога. Защото и ние сме слаби в Него, но въпреки това ние ще живеем в Него, поради силата на Бога, насочена към вас“ (2Кор. 13:4 – мой превод).

Отче наш, всички ние се борим със слабостта. Почти ежедневно ни е напомняно, че сме слаби. Ние се нуждаем от Теб. Ние имаме сърдечни болки и разочарования, които не са отминали...мъката от разбитите взаимоотношения, болестите и скорошната смърт на близки хора. Ние Те каним да влезеш, Господи. Влез във всичко това вместо нас. Чрез Твоето присъствие, нека ние да намерим облекчение и освобождение от онова, което ни е омотало и завързало. Ние сме способни да поемем само толкова и понякога стигаме буквално до точката на скъсването. В нашето време на физическа и емоционална слабост, ние се нуждаем от Твоето утешение и от Твоята сила.

Освен това ние сме дебнени от греха. Нуждаем се от Твоята благодат. Грехът взема ужасен данък от състоянието на човека. И въпреки, че ние сме добре запознати с всякакъв възможен начин да пренебрегваме греха или да го обясняваме, **днес ние признаваме слабостта си**. Наистина, точно през тази седмица ние се провалихме в една област и мъката поради това ни измъчва и тревожи – казахме някои ненужни думи, имахме някои гневни избухвания, някакво тлеещо недоволство или дадохме някой хаплив отговор. Господи, благодарим Ти заради кръвта на Христос, която продължава да ни очиства от всички грехове, включително и от тези. Прости ни, Отче наш. Премахни от нас желанието на врага да ни направи да бъдем посрамени или да ни отвлече под товара на този провал. **Нека ние да помним, че в Твоята благодат Ти се само прощаваш, а и изтриваш плочата, на която е записан нашия грях**. Благодарим Ти, че Ти знаеш нашата слабост, но въпреки това ни обичаш.

В името на Исус се моля. Амин.

Молитва – Господ е близо

(П. Йер. 3:55-57)

„Призовах името Ти, О, Господи, от най-дълбоката яма. Ти чу гласа ми; не скривай ухото си от моята молитва за облекчение, от моят вик за помощ. Ти се приближи, когато Те призовах; Ти каза: „Не бой се!“ (П. Йер. 3:55-57 – мой превод)

Отче наш, **ние намираме облекчение в знанието, че Ти си тук**. Ние Ти говорим така, все едно, че Ти седиш близо до нас. Защото наистина, **въпреки че не можем да Те видим, чрез вяра ние вярваме, че Ти си тук**. Отче наш, Ти донасяш такова облекчение в живота ни. Ние щяхме да бъдем много самотни без Теб. Нощите ни щяха да бъдат безкрайно дълги; натискът върху нас щеше да бъде по-голям, отколкото можем да понесем. **Изпитанията щяха да бъдат безбройни, ако ние бяхме сами в това пътуване. Но за щастие, ние не сме самотни**. Ти си тук с нас. И Ти контролираш всичко. Молим Те да вземеш всяка частица от това, което ни прави такива, каквито сме ние...нашите темпераменти, нашите самоличности, нашите таланти, нашите мотиви, нашите амбиции, нашите мечти, нашите провали, нашите надежди, нашите скърби, нашите разочарования и всяко нещо, което е част от нашия живот. **Вземи всичко, което имаме, вземи всичко, което обичаме, вземи всичко, което намериш в нас и нека всичко това да бъде отделено за Теб**.

Ние Те молим да се грижиш за онези хора и ситуации, които са над нашите способности да разрешим или да променим. Освободи умовете ни от безпокойството ни за всичко това, защото, подобно на тръни и бодили, които нахлуват в прекрасна градина и накрая задушават нейните цветове, тези неща имат начин да ни задушат, за да не можем да чуваме това, което Ти трябва да ни кажеш.

Ние вярваме, че Ти ще отговориш на нашата молитва. В милостивото име на Исус, нашият Спасител и наш благосклонен Бог се молим. Амин.

Молитва – За единство между Божийте хора

„Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призвани в една надежда на вашето призвание; един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички и чрез всички, и във всички“ (Еф. 4:4-6)

Отче наш, с каква огромна привилегия бяхме снабдени чрез Твоята удивителна благодат, **че Ти ни правиш едно, заедно с такава обширна и разнообразна група от хора!** Благодарим Ти за „мистерията,“ която сега стана явна на Твоите хора, как Ти си събрал заедно всички юдеи и езичници в едно тяло, да бъдат обединени в семейството над което Христос е Господар и Глава. Ние намираме голямо утешение в това, защото като наш Господар, Исус ще ни защитава, ще се грижи за нас, ще се отнася към нас добродетелно. Благодарим Ти за Твоите нежни милости. Твоето състрадание се подновява всяка сутрин.

Господи, ние намираме голяма радост в това, да бъдем едно тяло с Твоите хора, събрани заедно за промяна и служение. Ние идваме с различен цвят на кожата, с различна култура и житейска среда, с различни борби и грехове. Стоим на едно ниво в основата на кръста. **Нека нашето единение с другите вярващи да е толкова осезаемо, нашето приятелство да е толкова истинско и нашите сърца да са толкова очарователни и топли, че хората, които са без Христос да бъдат неустойимо привлечени към Твоят Син,** когото ние обичаме и обожаваме. В чието име се молим. Амин.

Молитва – Да живеем живот в цялата му пълнота

(Кол. 4:5-6)

„Отнасяйте се с мъдрост към външните, използвайки най-пълно предоставеният шанс. Нека говоренето ви винаги да бъде с благосклонност, все едно че е подправено със сол, за да знаете как трябва да отговорите на всеки човек“ (Кол. 4:5-6 – мой превод).

Отче, нашето желание е този съвет да бъде изцяло присъстващ – всичко - там, където сме ние. Ние искаме във всяка ситуация в максимална степен да вярваме и да искаме да бъде Твоята воля. Ти си ни поставил в 21-я век, с нашите конкретни семейства и с хората от нашето конкретно обкръжение. **Нека да живеем тук и сега, изцяло, напълно и страстно.** На работните си места нека ние изцяло да осъществяваме с цялото си сърце нашето призоваване там. Ти си ни дал радостта от другаруването със светците от местната църква. Нека ние да използваме най-добре всеки шанс да поканим и други хора да дойдат при нас.

Господи Боже, освободи тялото на Христос от опасността то да се превърне в музей, пълен стареещи спомени – пращен, скучен, неадекватен и загубил връзка с реалността. Същевременно, дръж ни привързани към нашето минало – към великите истини на Твоето вечно Слово и към великата вековна музика. Във всичко това, нека ние да бъдем в контакт с нашия съвременен свят. Нашите нужди за огромни и неизброими. **Помогни ни да знаем как да изграждаме мостове, които да преминават над рововете, които ни отделят от нуждаещия се свят,** за да станем място на утешение и достоверност, място на надежда, пристанище за отмора и спасение за онези, които са загубили пътя си.

В името на Исус се молим. Амин.

Молитва – Да живеем според стандарта на истината

(Кол. 3:12-13, 17)

„И така, като хора, които са били избрани от Бога, свети и възлюбени, облечете се със

състрадателно сърце, благодет, смирение, кротост и търпение; понасяйте се един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого, така както и Господ ви е простил, така прощавайте и вие...каквото и да вършите с дума или действие, вършете всичко в името на Господ Исус, като благодарите чрез Него на Бога Отца“ (Кол. 3:12-13, 17 – мой превод).

Отче, все едно, че Ти си написал тези думи за нас днес... **наистина Ти си ги написал за нас**. Въпреки, че те са били написани през далечният 1-ви век, те подхождат и за 21-я век като костюм, ушит по поръчка. Те докосват всяка част от нашето съществуване. Твоите думи обясняват нашето положение в Христос и начинът, по който трябва да живеем на земята. Те описват нашите борби, без да пропускат важната и позитивна страна на състраданието, любовта, прошката, смирението и добротата. **Колко бленуваме ние да живеем така, както казваме, че вярваме**. Колко далече сме често пъти от тази цел. И ние разбираме това отново и отново ежедневно, **когато разпознаваме правата линия на истината, която е маркирана толкова ясно в Твоето вдъхновено Слово** – вдъхновено от Бога, запазено и сега предоставено на нас на нашия език. **Помогни ни ден след ден да живеем според Твоите стандарти**.

Когато правиш душевен преглед в сърцата ни, нека ние да позволяваме на скалпела на Духа да прониква във всяка област, където е нужно, за да работи там. Нека всеки от нас да отваря себе си за тази операция. Пази ни от лицемерието. **Малко неща са по-разрушителни отколкото е един фалшив християнин!** Нека днес да говорим истината. И още по-важно, **нека днес да живеем според стандарта на истината**. Нека да съобщаваме това на другите по начин, който има смисъл. Нека Твоят Дух да вземе това отгук и да направи това, което е нужно. Нека нашият живот и живота на нашите близки да бъде променен, като последица от това.

В името на Исус Христос ние казваме тази молитва. Амин.

Молитва – Да побеждаваме гордостта

(1Йоан 2:16)

„Защото всичко, което е в света – похотта на плътта и похотта на очите, и хвалецата се гордост на живота, не е от Отца, а е от света“ (1Йоан 2:16 – мой превод).

Отче наш, сега, с прости и ясни думи на грешници, ние Ти благодарим, че използваш за Твоя прослава онези от нас, които са се предоставили на грозна гордост и контролиращо надмощие. Благодарим Ти, че Ти намираш начини да намалиш тяхната гордост или чрез Словото Си, или чрез случващото се в живота ни. Благодарим Ти, че ние все още можем да бъдем такива, каквито сме, **докато сме ангажирани във величаенето на Христос и привеждаме себе си в съответствие с Твоите желания за нашия живот**.

Отче, когато Ти откъсваш от сърцата ни самодоволството, за което обичаме да се държим и когато ние вътрешно кървим, **напомняй ни, че нито едно нещо, от което ние се отказваме, не остава невъзнаградено**. Напомняй ни, **че когато Ти ни принижаваш и ни смачкваш, Ти ни обновяваш**. Помагай ни да насочваме живота си към Спасителят. **Давай ни удоволствие в ролите, които Ти си ни възложил да изпълняваме** и ни помагай да не се тревожим, ако сме поставени на някое ръководно място. И най-вече, **възвеличавай името на Христос в нашия живот**. В същото време, **използвай Твоето Слово и Твоя Дух за да ни смиряваш, правейки ни способни да виждаме своята гордост такава, каквато тя наистина е**.

Ние възхваляваме Теб и Твоята работа чрез Исус. Амин.

Молитва – За сигурността на спасението

(Йоан 10:27-28)

„Моите овце слушат гласа Ми и аз ги познавам и те ме следват. И аз им давам вечен живот и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми“ (Йоан 10:27-28)

Милостиви Отче, любящи Господи, красотата на природния свят и неговите елементи, **които никога не се бунтуват, ни напомнят, че ние слугуваме на жив Спасител**. Тези неща ни казват, че Ти си наистина си жив и имаш власт над всичко. Животът около нас ни напомня, че Твоят Син беше възкресен от смъртта. Светът около нас свидетелства за Твоята работа в света, както и за Твоята грижа за Твоето творение. Въпреки че всичко това би трябвало да смекчи нашите съмнения относно Теб, Твоите обещания и Твоята

власт, **всичко това твърде често не се случва.**

Ние идваме с желание да бъдем обновявани вътрешно. Ние сме изцяло зависими от Теб да направиш това, **да осъществиш в нас това, което самите ние не можем да направим.** Осветли онези тъмни сенки и дай истина там, където сега има невежество и суеверие, и страх. Замени многото ни стракове със сигурността на нашето велико спасение. Увеличи нашата вяра. **Да не бъде тя зависима от слабата и чуплива паяжина на чувствата, а да се основава на здравия гранит на Божията истина.**

А след като направиш това, дай ни песен, която ободрява нашия ден и осветлява нашия път. Помогни ни да живеем в Твоята истина, която премахва нашия товар на съмнението. В името на Христос, на когото даваме първото място, се молим. Амин.

Молитва – Да побеждаваме несправедливото отношение

(Соф. 3:5)

„Господ сред него (Йерусалим) е праведен; Той няма да извърши несправедливост. Всяка сутрин Той изкарва на светло справедливостта Си; Той не се проваля. Но несправедливият не знае срам“ (Соф. 3:5 – мой превод).

Скъпи Господи, ние искаме Ти да намериш отстъпчив и спокоен дух в нас. За да се случи това, ние се нуждаем Ти да дойдеш като потоп. Завладей ни така, както водата запълва празните пространства. Завладей запазените части от нашия живот, в които гневът загнява и тайните места, където са складирани недоволствата. Профучи през къщите на сърцата ни...не пропускай нито една стая или ъгълче – изчисти всеки мрачен килер, погледни под всеки килим. Нека нищо да не остане незабелязано, когато Ти заемеш пълния контрол на нашите мотиви, както и на нашите действия. **Дълбоко в сърцата ни, изчисти ни от обвинението и отмъщението, от самосъжалението и от желанието да си разчистваме сметките с другите хора.**

Направи способен всеки от нас да бъде достатъчно голям за да продължи да живее като християнин, независимо от несправедливото отношение, което трябва да понесе. Премахни белезите от грозното отношение и от суровите думи. **Не ни позволявай „да лижем раните си.“** Прощката идва трудно...но е най-важна. **Помогни ни да прощаваме, даже на онези, които никога не признават злодеянието си към нас.** Дай ни мир над бъркотията **и заличи спомените, които ни напомнят, че сме били засегнати.** Ние се нуждаем от свежа надежда за да продължим напред!

Молим това в името на Този, който нямаше никакъв грях и не беше извършил нищо неправилно, но умря, праведният заради неправедните: Исус Христос, нашият Господ. Амин.

Молитва – Да оставяме завещание на упование

(Пс. 40:4)

„Колко блажен е човекът, която е направил Господ свое упование и не се е обърнал към горделивите, нито към онези, които се отдават на лъжа“ (Пс. 40:4 – мой превод).

Отче наш, който си на небето, колко сме благодарни за Твоя Син, Исус. Къде щяхме да бъдем без Него? Как щяхме да живеем, без твърдата увереност в Него. **Сладко е да уповаваме в Исус, да вярваме на Неговото Слово.** И ние с готовност правим това, Отче наш. Ние споделяме с Теб напрежението у дома и на работното място, необяснените събития, които са тайнствени за нас в този момент и мистериите, които остават неразрешени. Ние продължаваме да уповаваме на Теб. Тъй като отговорите, които имаме, все още не са потвърдени на практика, ние уповаваме на Теб. Отче, ние уповаваме на Теб да осъществиш сърдечните ни желания, които ние не сме способни да осъществим сами.

Ние вярваме на всяка Твоя дума. Ти ще изпълниш всяко нещо, което си обещал. Ти ще спазиш всяко нещо, което Си написал. И Ти си направил Твоето Слово известно на нас на нашия собствен език, за да можем да го четем, не само като черен текст на бели страници, а като **истина, според която да живеем и ако е нужно – за която да умрем.** **Нека децата ни да ни запомнят като родители, които Те обичаха – като родители, които ги възпитаха по начин, който Те удовлетворява.** Помогни на децата ни да израстват и да се научат да Те почитат, и да имат дълбоко и трайно упование в Теб, така както ние уповаваме. Колко лесно църквата може да се превърне в оранжерия, в която израстването изглежда нормално и предсказуемо, но

въпреки това е много отдалечено от реалния свят. **Помогни ни да показваме на практика на децата си, какво означава да живеем за Христос в свят, който отдавна е изгубил своя път.**

Сладко е да уповаваме в Исус и ние правим това, Отче, с цялото си сърце. В Неговото велико име. Амин.

Молитва – За бащите

(Пс. 68:5-6)

„Баща на сирачетата и съдия за вдовиците е Бог в свято Синобище. Бог прави дом за самотните; извежда затворниците в благоденствие, само бунтовниците живеят в безводна земя“ (Пс. 68:5-6 – мой превод)

Господи, Ти си добър и да ни направи бащи. **Много често това е трудна роля и неблагодарна дейност.** Поради това ние Те молим днес за окуражиш всички мъже, които са бащи. Пази сърцата им. Подсилвай тяхната решимост. **Помагай им да прегръщат радостта, която идва с отглеждането на техните деца.**

Ние Ти благодарим за нашите собствени бащи. Благодарим Ти за онези от нас, които са имали подкрепящи, обичащи и верни бащи. **Нищо не може да се сравни с обичащият баща – с онзи, който може да води семейството си с обич и милост – дарявайки на децата си постоянно живот на саможертвена любов.**

Отче, днес ние се молим и за онези, които нямат баща близо до себе си или нямат такъв баща, както те биха искали да имат. Молим се ти да ги превърнеш в уповаващи хора, да виждат, че Ти си Отецът на сирачетата. Ти си способен да вземеш техните най-дълбоки наранявания и да ги излекуваш. Молим се да използваш Твоето Слово и Твоите хора да помогнат за облекчение на част от тази болка. За онези хора, които все още не са преклонили колената си пред Спасителя, доведи ги до това място още сега. Нека това да бъде ден, в който ние Ти отдаваме почит, Отче, за това, че си ни дал нашите бащи.

В името на Христос се молим. Амин.

Молитва – Божията святост, нашата нужда

(Пс. 30:4)

„Пейте хваление на Господа, вие, Негови светии, и благодарете на Неговото свято име“ (Пс. 30:4 – мой превод)

Ние идваме при Тебе, Отче наш и признаваме, че Твоята святост ни привлече към Тебе. Точно тази липса на святост в нас създава в нас такъв глад да Те познаваме по-добре. Заедно с Павел ние потвърждаваме, че **наше решително намерение е да Те опознаем.** Да можем все по-отблизо да се запознаем с Бог. О, Боже, това е, което искаме. Още по-важното е, че това е нещото, от което се нуждаем.

Живеейки в култура, която се носи по течението и в свят, който е объркан, има нещо в Твоя характер, което ни привлича, затопля студенината на сърцата ни и пречупва нашите непокорни воли. И ние заставаме пред Теб, наш свети Боже, признавайки, че Ти си неопетнен, непокован, без никакъв грях или престъпление.

Ние сме порицани от думите на Петър: „*Бъдете свети, понеже Аз съм свят,*“ каза Господ“ (1Пет. 1:16 – мой превод). Ангелите потвърждават същото за Теб, казвайки: “*Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъщ*“ (Откр. 4:8). **Ти си възвишен и възвишен. Ти имаш цялостно виждане и разбиране на всичко. Твоят характер е непорочен и това е пречудно и неразбираемо за нас. Ние сме пленени от съвършенството на Твоята личност.**

Ние никога не сме познавали друг Отец като Теб, колкото и добри да са били бащите ни. **Ние не познаваме друг, който да е толкова пълен със състрадание, благодат, обич и милост.** Днес отново ни изяви тези неща. **Напомняй ни за тях отново и отново, особено когато ние се проваляме и считаме че сме недостойни.** Напомняй ни, **че никога наш провал не блокира Твоята чудна прошка.** Благодарим Ти. Благодарим Ти.

В несравнимото има на Исус, Твоят Син и наш Спасител се молим, Амин.

Молитва – Противоотрова за безпокойството

(Фил. 4:4-7)

„Радвайте се всякога в Господа; пак ще кажа: Радвайте се! Нека краткият ви дух да бъде познат на всички хора. Господ е близо. Не се безпокойте за нищо, а във всяко нещо с молитва и молба с благодарение, нека вашите искания да бъдат отправяни към Бога. И Божият мир, който надвишава цялото разбиране, ще пази сърцата ви и умовете ви в Христос Исус.“ (Фил. 4:4-7 – мой превод)

Отче наш, всички ние се безпокоим. Въпреки това, колко полезно е да ни бъде припомняно, че ние трябва да прославяме Твоето име, Твоята работа, Твоята власт, Твоят характер, всеки ден, ден след ден, за да стигнем до мястото, където ние се наслаждаваме в Теб. Какво велико припомняне е, че Твоят Син може да дойде всеки момент. Господи, провери ни и установи, че ние сме готови за това Твое идване.

Но въпреки това, ние не можем да бъдем готови, дотогава, докогато безпокойството царува в нас, затова ние се молим Ти да започнеш да работиш още сега в живота на хората, които обичат да се тревожат. Какво разхищение е, че ние прекарваме толкова дълги периоди в живота си, измъчвани и тревожени! Напомни ни днес и в следващите дни, че молитвата наистина може да замени безпокойствата ни. Времето, прекарано с Теб може да стане такава великолепна повратна точка, не само за един миг, а за целия ден, всъщност – за целия ни живот – за да започнем да разбираме властта на Твоят мир, когато той заживее в нас. Дай ни способността и дисциплината на ума да размишляваме, и да фокусираме вниманието си в това, което е истина и благородно, достойно за уважение и истинско, привлекателно и милостиво.

В удивителното име на Христос, нашият Спасител. Амин.

Молитва – Да побеждаваме непокорството си

(Йов 13:23)

„Колко са беззаконията ми и греховете ми? Покажи ми моето непокорство и моят грях“ (Йов 13:23 – мой превод).

Господи, ти знаеш, че човешкото сърце е непокорно. Ние сме напълно наясно, че нашият свят е пропаднал. Виждаме доказателство за това пред очите си в ежедневните вечерни новини. Ние сме свидетели отново и отново на грозната реалност на упорството, съпротивата и егоизма. Ние не само наблюдаваме как плътта воюва с плът, а и самите ние участваме в тази война! Отче наш, молим Те да дадеш на хората Си способността да оцеляват в тези трудни времена.

Господи, ние се молим нашето пропаднало състояние да ни накара да направим компромис с убежденията си в деликатните дни на бъдещето. Нека да стоим на пръстите на краката си, както са стояли древните евреи в Изх. 19, които чули тръбата, когато тя изсвирила и видели дим и облак, и светкавици, които проблясвали на планината Синай и разбрали, че ние трябва да Те възприемеме сериозно. Молим те, намери в нас сърца, които са готови да направят това. Дай ни неогоистично благородство – велико благородство – в процеса на променянето ни от това, което бяхме в онова, което ще бъдем.

Господи, нека ние да Ти се доверяваме изцяло. Така както Моисей се е доверил на Теб, че ще изведеш евреите от Египет, така и ние трябва да Ти се доверим, че ще ни заведеш в обещаната земя, превеждайки ни безопасно от другата страна на смъртта, чрез телесно възкресение и в нов живот в ново творение. Върви пред нас, Господи, стой зад нас и около нас с това, което е нужно, за да победим нашето непокорство. Дай ни усещане за мир и увереност, че Ти ни водиш, а не ние водим. И ни мотивирай на се доверим изцяло на Теб, когато вървим предпазливо и смирено с нашия Бог през следващи дни.

Молим се за това в името на Исус. Амин.

Молитва – За чисти мотиви в служението

(1Кор. 12:18-20)

„Но сега Бог е поставил членовете, всеки един от тях, в тялото (църквата), така както Той е пожелал. Ако те бяха всички един член, къде щеше да е тялото? Но сега те са много членове, но едно тяло“ (1Кор. 12:18-20 – мой превод)

Отче, Ти направи всички нас с различни самоличности, с различни дарби и отговорности, **но въпреки това Ти избра да ни смесиш заедно в същото тяло на вярващите, над което Христос е Главата.** Той ни предоставя безкрайни възможности да даряваме, да обучаваме другите, да водим обръканите, да помагаме на нуждаещите се и да носим товарите на другите. Когато служим на хората Ти и се докосваме до хората, които са извън църквата, ние се изправяме пред големи изкушения - ние да поемем ръководството, ние да принуждаваме другите да тръгнат по правилния път, ние да правим нещата по-подредени и строги, да ставаме тесногръди и възискателни, да имаме твърде високи очаквания, да управляваме работата на служението и в живота, **все едно че това е светска фирма.** Боже, ние се нуждаем от Теб **за да запазваш нещата свежи и непредсказуеми,** и особено – **да ни запазваш да сме истински хора със сърце на слуга, с които е лесно да се живее.** **Напомняй ни, че Ти си Грънчарят, а ние сме глината.**

Поради това ни давай нова надежда...надежда отвъд религията, надежда, която ни мотивира да продължаваме на вървим по Твоя път, да Ти служуваме с чисти мотиви, със силни умове и със смирени сърца. Благодарим Ти за Твоята благодат, наша единствена надежда...в името на Исус. Амин.

Молитва – За готовността да бъдем щедри

(Пр. 19:6)

„Мнозина ще търсят благосклонността на щедрия човек и всеки човек е приятел на онзи, който дава подаръци“ (Пр. 19:6 – мой превод)

Отче наш, ние заставаме пред Теб, в израз на вяроност и подчинение. И се покланяме пред Теб със смирение и упование. Ние искаме да вървим след Теб ежедневно, изкачвайки се по стръмен склон. Често пъти това е вътрешна борба със себе си, за да стоим здраво в това, в което вярваме и да бъдем пример за това, което Ти си поискал Твоите хора да бъдат в свят, който живее за себе си. Молим се ние да бъдем развълнувани вътрешно и да бъдем мотивирани в сърцата си, **така че делата ни да демонстрират, че ние сме се променили.** Нека да вършим дела на щедрост, която по размерите и обхвата си надминават всичко, което някога сме считали, че сме способни да направим. Молим се Ти да ни убедиш и да ни осъдиш дълбоко вътре в нас и после Ти ще установиш, **че ние сме толкова покорни, колкото са били древните евреи и то до такава степен, че трябвало да бъдат въздържани, за да не дават повече.** Ние сме Твои хора. Ние сме овце на Твоето пасище, които Ти принадлежат – за Теб няма нищо невъзможно. Поради това се молим, ние да бъдем способни да фокусираме вниманието си, мислите си и най-важното – волята си в това, което Ти си казал, което Ти си обещал и в начинът, чрез който Ти ще ни го предоставиш. Нека ние да бъдем стимулирани към добри начинания по начини, които досега ни сме познавали.

А сега, Отче, ние признаваме, че сме били получатели на безброй облаги: благословение, изцеление, прошка, благодат, милост и даже освобождение от вината и срама, и от дълготрайна злоба и яд против други хора. Ние заставаме пред Теб във вяроност и покорство, с великодушие и радост.

В името на Исус, нашият силен Спасител се молим, Амин.

Молитва – За издръжливост в изпитанията

(Втор. 31:6)

„Бъдете силни и храбри, не бойте се, нито треперете от тях (от враговете ви), защото Господ вашият Бог е Този, който върви с вас. Той няма да ви разочарова или да ви изостави“ (Втор. 31:6 – мой превод).

Господи, всички ние помним времена на прекосяване през води и преминаване през огън – непреодолими и огнени изпитания. И ние имаме белези от тези изпитания, които потвърждават това. Когато тези времена се върнат, ние уповаме на Теб, че водите няма да ни удавят, нито огънят ще ни изгори. **Колко верен си Ти, Господи, да бъдеш с нас във всяко едно от непредвидимите житейски обстоятелства...** колко грижовен и приемащ си, **колко си пълен с благодат и милост!** Само поради Твоите милости ние не бяхме погълнати. А сега, Господи, работи дълбоко в сърцата ни. Снабди ни със сила на духа за житейските изпитания – такива, които вече сме срещали и издържали, и други, които ни очакват в бъдещето. Помогни ни да се справим **с негативното отношение, към което бяхме привързани и това ограбваше радостта ни.**

Прости ни за горчивите ни реакции, които сме демонстрирали и ни окуражи да бъдем позитивни. Дай ни очи на вяра, за да виждаме отвъд предсказуемото, отвъд фактите и цифрите. Отвори ни към целия свят на възможностите и шансовете, **защото Ти си Бог на невъзможното**. Окуражавай ни, Отче, с мислите, които ни пренасят в нашето бъдеще с надежда и радост. **И нека нашето отношение да стане окуражаващо и заразително, а не унищожавашо и отравящо**. В името на Господ Исус се молим за тези неща. Амин.

Молитва – Да очакваме Неговото радостно връщане

(Пс. 16:11)

„Ти ще ми изявиш пътя на живота; в Твоето присъствие е пълнота от радост; в дясната Ти ръка има вечни удоволствия“ (Пс. 16:11 9 мой превод).

Отче, ние се наслаждаваме **със сигурното очакване на връщането на Твоят Син**. Благодарим Ти, че ни казваш за Твоя план и не ни оставяш в безнадеждно колебание. Същевременно **Ти благодарим, че не ни казваш всичко**. Ако ни беше казано всичко със всички подробности, **кой щеше да има нужда да живее с вяра?** Какво щеше да задържа нашето внимание и да пленява нашето любопитство, особено в онези моменти на тази земя, които внезапно ни напомнят, че може би това е денят на Неговото връщане?

Благодарим Ти и затова, че ни даваш инструкция, която ни подготвя за вечността с Теб. Благодарим ти, Отче, за Твоят Син, който завърши мисията Си, когато беше на земята и ще се върне за нас във всеки момент.

Благодарим Ти за радостта, която ни залива, когато очакваме такова събитие. Грижите за тази епоха накрая са отминали. Осакатяващите болести, болезнените изпитания и лепкавите пръсти на смъртта около шията ни ще са отминали, отминали завинаги! Сърдечните мъки, неизпълнените обещания и измъчващите ни съжаления вече ще са отминали, когато ние застанем пред Спасителят. Колко възхитително! Господи, ние ликуваме в това. **И възхваляваме Твоето чудно име заради това, че си ни включил във Твоите вечни плановете**. Даже сега, ела бързо, Господ Исус. Амин.

Молитва – Да побеждаваме страха

(Пс. 23:4)

„Въпреки, че вървя през долината на сянката на смъртта, аз не се страхувам от зло, защото Ти си с мен. Твоят жезъл и твоята тояга, те ме утешават“ (Пс. 23:4 – мой превод)

Господи Боже, страхът заплашва да ни завладее, да ни попречи да имаме доверие в Теб. Ние често се стремим да се ославяме на себе си, доверяваме се на нашата собствена сила за изпълнението на собствените ни желания. Но тъй като оценяваме реалността и опасностите на нашия тъжен свят, ние Ти благодарим, че правиш ясен Твоя план, **накрая да премахнеш всички страхове, тревоги и безпокойства**. Благодарим Ти, че ни съобщаваш истината за страха с думи, които ние можем да схванем. Благодарим Ти, че ни призоваваш да имаме доверие в Теб, когато Ти ни показваш Твоя план в учението на Библията. **Дай ни привързаност към Твоята истина, за да живеем и да мислим по различен начин**. Помогни ни да бъдем страстно привързани към онова, което е важно, **така че да се грижим повече за вечното и по-малко – за временното**.

Разтърси ни, за да се събудим, Отче наш, **за реалността, че светът върви в погрешна посока**. Напомни ни, **че ние имаме възможността да направим промяна в живота на хората, въпреки беззаконните времена ... достатъчно е само да имаме доверие в Теб**. Освободи ни от страха, който ни спира, за да можем да величаем името на Исус Христос, независимо от това, каква е нашата професия, нашия призив или каква е средата, в която живеем. В името на Исус се молим. Амин.

Молитва – За сила в борбата против злото

(Еф. 6:10-11)

„Накрая, бъдете силни в Господа и силни в Неговото могъщество. Облечете се с пълното

въоръжение на Бога, за да бъдете способни да стоите твърдо против хитростите на дявола“ (Еф. 6:10-11).

Всемогъщи Боже, Ти си нашият всемогъщ и непобедим Господ. Никой не може да Те победи. Никой не може да Ти се противопостави. **Как ние се нуждаем от Теб, особено когато воюваме против злото!** Благодарим Ти, че стоиш от нашата страна, че Си нашият силен щит и бранител. В себе си ние нямаме никаква сила. Ние сме изправени пред противник, който е много по-силен, по-поразяващ и много по-опитен от нас. Врагът стои твърдо против нас, готов да ни нападне във всяко наше слабо място. Ние знаем, че нашият враг няма да се предаде и ще се сражава до смърт. Поради това, с увереност, ние искаме да се облечем с цялото въоръжение на Бога ... **и единствено с Твоята сила, ние можем да противостоям на злите сили, които искат да ни унищожат.**

Господи, най ни нова надежда – надежда, че един ден ние ще можем стигнем отвъд битката, която се води за нашите души. Ние очакваме ден да дойде скоро денят, когато Христос веднъж и завинаги ще извоюва победата, която вече принадлежи на Него, поради кръста. **Окуражавай ни с мисълта, че в Христос, ние сме победители!** В Неговото победоносно име се молим. Амин.

Молитва – За здрави семейства

(Пс. 127:4-5)

„Както са стрелите в ръката на войн, така са децата на младостта на човека. Колко благословен е човекът, чийто колчан е пълен с тях. Такива няма да бъдат посрамени, когато говорят с враговете си в (градската) порта (Пс. 127:4-5).

Бракът. Съпруг и съпруга идват заедно като един. Семейство. Отглеждащо деца. Отче наш, тези неща до голяма степен обозначават смисъла на живота. **Те ни дават часове на удоволствие ... и часове на рухнали надежди.** Вероятно няма нищо по-важно от тези неща за повечето от нас, за което те работят упорито ... и понякога се чувстват много виновни. **Каква мистерия! Но въпреки това, Ти си създал семейството.** Някъде между **това, което Ти си написал и онова, което ние правим, е имало повреда, авария.** Ние се нуждаем от помощ. Ние знаем, че това няма да е стане лесно или бързо, **но помощта ще дойде, когато ние се научим от Теб.** Помогни ни да се откажем от много наши навици и образци на поведение, които не са в хармония Твоето Слово и с Твоята воля. Прости ни, че се придържахме към тях.

Ние харесваме нещата, в които има разум. Харесваме нещата, които звучат ясно и разбираемо. Харесваме нещата, които ни помагат да се чувстваме добре. Но Господи, често пъти нещата, които Ти трябва да ни кажеш за брака и семейството **нямат нищо общо с казаното по-горе.** На нас ни е трудно да се справим, особено когато се чувстваме като съомга, плуваща срещу течението. **Ние работим заедно с хора, които се подиграват с брака. Живеем сред хора, които са неверни в техния брак.** Ние се борим с нашата представа за брака. **Помогни ни, Господи.**

Семейството е толкова важно за Теб. Ние посвещаваме с увереност семействата си на Теб. В името на Исус се молим. Амин.

Молитва – Благодарност за Божието водителство

(Пс. 5:8)

„О, Господи, води ме в Твоята праведност, поради неприятелите ми; направи пътя Си ясен пред мен“ (Пс. 5:8 – мой превод)

Отче наш, от векове Ти си използвал Твоето Слово в сърцата на мъжете и жените, в културите и държавите по целия свят. Ти си изпращал верни мисионери в трудни и затънтени места със Словото на Бога, поставено в сърцата им.

Те са го съобщавали и Ти си благославял това. Твоето Слово се разпространи като опустошителен огън и като Твои деца, ние сме получатели на Твоята вяроност. Много от нас имат вярващи майки и бащи, които са ни учили за Бога още от раждането ни.

Някои от нас са научили истината от наставници, когато са били вече зрели хора. Други с течение на времето са откривали това, което е липсвало през целия им живот. **Ние сме били откупени, този откуп е бил платен с кръвта на Христос, освободени сме от живот, живян в обвързване и пристрастеност и са**

възстановени от отчаянието и робството на греха. Колко благодарни сме ние!

Благодарим Ти, Отче, за това, че ни водиш в нашия личен изход – водиш ни от старта до финала; **водиш ни, даже когато ние даже не искаме да Те познаем; водиш ни, даже когато ние бягаме от Теб.** Благодарим Ти за освобождението от фараоните на нашия живот – жестоки учители и надзиратели – **и ни довеждаш при нежният Пастир на нашите души.**

И затова, Отче, ние се спираме в този момент в мълчаливо преклонение, за да запомним Твоето водителство.

Ние Те възхваляваме в името на Христос, нашият Спасител и Господ. Амин.

Молитва – За свежо начало

(Пс. 51:1-2)

„Смили се над мен, О, Боже, според милосърдието Си; според величието на Твоята милост изличи беззаконията ми. Измий ме съвършено от беззаконието ми и ме очисти от греха ми“ (Пс. 51:1-2)

Отче наш, в сух и неплоден свят, където грехът е толкова необуздан и обществото е толкова развратено, ние се нуждаем от фонтан от свежа и чиста вода, пълна с благословение, истина и сила. Нуждаем се от вода, която никога не е била горчива и винаги е сладка на вкус. И най-вече, ние имаме нужда от Теб. **Ела Ти, Който откриваме във всяка благословия.**

В свят, който няма песен да пее и чийто истории често са недоцялани и вулгарни, ние се нуждаем от песен. Учи ни да пеем Твоите песни на възхвала от сърцето си, отново принуждавайки умовете ни да мислят за неща, които са чисти, святи и добри, праведни и справедливи, и с добра репутация.

Отче, днес ние сме жадни за живата вода. Нека тя да свърши своята работа, очиствайки ни. Нека тя измие умовете ни. Нека тя да измие мотивите ни. Нека тя да изстърже срамните тайни на нашия личен свят, за да можеш Ти да водиш по Твоите прави пътеки. Всемогъщи, ние сме склонни да се отклоняваме от пътя...склонни сме да изоставяме Бога, когото обичаме. **И само Твоето очистване, свежата вода на Духът, може да ни изчисти дълбоко вътре в нас.** Направи ни чисти днес, Отче наш. **Копай дълбоко в живота ни и открий истината.** Молим Те да не откриеш в нас никакво съперник, никакво съпротивление, никаква гордост, никаква лъжа. И сега поставяме пред Теб самата си самоличност. Предоставяме себе си на Твоята свещена работа, да бъдем отделени за твоята най-добра употреба, за Твоята по-голяма прослава.

В името на Исус се молим, Амин.

Молитва за майките

(Ис. 66:13)

„Като някой, когото майка му утешава, така Аз ще ви утеша“ (Ис. 66:13)

Ние се покланяме пред Теб, Отче наш и в нашето преклонение Ти благодарим. **Благодарим Ти, не само за нашите майки и баби, но и за всички жени, които са изпълнявали тази роля.** Спомняме си онези, които сега са болни, които са помагали за формирането на нашия живот, които са ни учили на вярност и трайно са ни обичали. Благодарим Ти за приноса на прекрасните жени в този свят, които са живели живот, посветен на служение на Теб, на семействата си и на роднините си. **Благодарим Ти са всяка една от тях.** Ти си написал в Библията, че всяка от тях *„е много по-ценна от скъпоценни камъни“* (Пр. 31:10).

Благодарим Ти за нежните и състрадателни майки, които допринасят в свят, който е студен, суров, незаинтересован и груб. Благодарим Ти за тяхното внимание и думи на обич в общество, стремящо се към високи постижения, към собствено преуспяване и към достигането на късогледни цели. Благодарим Ти за времето си, което те посвещават в служба на другите. Благодарим Ти за техния принос към Теб в работата в църквата през всички векове. Благодарим Ти, че си използвал жените през вековете да подобряваш техните домове, техните семейства и живота на другите хора. Благодарим Ти за тяхното виждане и за силата на техния характер. **Най-много от всичко Ти благодарим за техните сърца, които са нежни към Теб и привързани към онези, които обичат.**

Скъпи Отче, толкова много от тези неща **онаглеждат Твоята мъдрост, която е,** както Ти си написал, **по-ценна от сребро и по-добра от злато.** Имайки предвид това, ние още веднъж посвещаваме себе си на Твоята работа, на служба на Теб и на онези, които се нуждаят от нашата любов. Подчиняваме бъдещето си на Теб в продължение на толкова много месеци или години Ти можеш да ни дадеш. **Нека ние върно и**

неуморно да слугуваме на Господарят. В името на Спасителят се молим. Амин.

Молитва – Благословията на постоянната надежда

(П. Йер. 3:21-23)

„Поради това аз имам надежда. Любящата доброта на Господа никога не престава, защото Неговите милости никога не свършват. Те са нови всяка сутрин, велика е Твоята вярност“ (П. Йер. 3:21-23 – мой превод).

Отче, покажи ни отново надеждата, която е в Спасителят. Успокой умовете на хората, които се безпокоят, **за да не се страхуват от това**, **от което е нелогично да се страхуват**. Но за онези, които живеят в фалшивата сигурност и със самодоволна изисканост, за онези, които си казват: „Аз със сигурност ще се справя с това“ - тяхната злочестина върви по стъпките им. Не им предлагай никакво облекчение и никакъв мир, когато Ти, Божий Дух, ги принуждаваш да коленичат ... **за да могат те да бъдат отведени до вратата**. Насочи тяхната надежда към единствения истински източник на надежда в нашия свят: Исус Христос.

Благодаря Ти за надеждата, която имат Твоите хора поради Спасителят. Нека това **да не ни направи да бъдем безразлични и дистанцирани от загубените** – **точно обратното** – нека ние да бъдем чувствителни, достъпни, в контакт с тях, наясно и в крак с нуждата на днешния ден. Дръж ни да сме съобразителни, състрадателни и готови да помогнем. Позволи на Твоята надежда да проникне до най-дълбоките ъгълчета на душата. И когато знанието за скорошното връщане на Исус израства вътре в нас, мотивирай ни да бъдем хора, които живеят с надежда – за нас самите, за другите и за Теб. Ние сме благодарни за истината и за начинът, по който тя ни освобождава от неправилния и ненужен страх. **Нека ние да не ставаме безразлични към отчаянието на хората около нас**, когато сме наясно за множеството нужди в нашия свят.

В състрадателното име на Исус се молим. Амин.

Компромис и ерозия

(Пс. 1)

Древната юдейска песнопойка започва с песен, която е посветена на едно от най-често срещаните неща в живота ни: **компромисът**. Моля ви да разберете. Аз нямам предвид случаите на взимане и даване, които са толкова нужди, за да живеем в хармония помежду си. Ако няма разумен и балансиран компромис, народите никога не биха намерили основание за срещане и са мирно съвместно съществуване, както и членовете на семейството щяха вечно да се стискат един друг за гушите.

Аз говоря сега **за компромиса с грешното**, за позволяването на бавно напредващите тенденции на злото да ни обкръжи отвсякъде, ограбвайки от живота ни радостите и наградите за подчинението. **Това се случва толкова тихо, толкова умело, че ние едва ли разбираме какво се случва**. **Подобно на огромен дъб, който е прояждан отвътре в продължение на години и после внезапно пада**, онези хора, които позволят ерозията на компромиса, **могат да очакват евентуално рухване**.

Спомням си преди години изграждането на сграда на кметството и на пожарната служба в един малък град в северната част на Пенсилвания. Всички граждани бяха много горди с тяхната нова тухлена сграда – отдавнашната им мечта беше осъществена. Обаче, не много седмици след като се обитателите ѝ се нанесоха в нея, започнаха да се случват странни неща. Няколко врати не можеха да се затворят напълно и няколко прозорци не можеха лесно да се отворят. По-късно започнаха да се появяват злокобни пукнатини по стените. В рамките на няколко месеца предната врата на сградата не можеше да бъде заключвана, понеже основите на сградата се бяха разместили и покрива започна да пропуска вода. Малко по малко, малката сграда, която преди беше обект на голяма гордост на гражданството, трябваше да бъде разрушена. Причината за това се оказа един спорен метод за копаене на въглища, наречен копаене на „надлъжни галерии“ дълбоко под фундамента на сградата. Преди години дълбоко под сградата били изкопани огромни количества почва, скални отломки и въглища, **поради което самите основи на сградата нямали нужната подкрепа**. Поради тази, създадена от човека ерозия, сградата започнала да потъва.

Същото се случва и с компромисите в живота. Бавно, почти непредсказуемо, един компромис води до следващ компромис, което задейства серия от еднакво вредни промени в живота, който в миналото е бил стабилен, силен и надежден. Изглежда това е загрижеността на псалмиста, когато той написал първата си песен, **която ни окуражава да се противопоставяме даже на най-слабото изкушение да направим**

компромис с убежденията си.

Псалм 1 и неговите примери за начин на живеене

Пс. 1 е кратък и прост, директен и мъдър. Даже случайното прочитане на тези 6 стиха ни отварят очите да видим, че той е пълен със сравнения на различни начини на живот – на вярващи и на невярващи хора. Простите му, но въпреки това приемливи контури, са следните:

1. **Живот на човек, вярващ в Бога** (Пс. 1:1-3)
2. **Живот на човек, невярващ в Бога** (Пс. 1:4-6)

Написаното между редовете на тази древна песен, е доказателство на вечната битка, в която участваме всички ние: **компромисът** – **ерозията на нашите добри намерения**.

Живот в три измерения

(Пр. 1)

Във всеки буден момент от живота си ние действаме, ръководени от една от двете гледни точки: човешката или Божията. Понякога аз наричам първата от тях – **хоризонтална перспектива**, а втората – **вертикална перспектива**. **Човечеството остава склонно и упорито ограничено до хоризонталната перспектива**. Ние ревностно пазим нашата автономия от небето: много обичаме да мислим, да защитаваме поведението си и да управляваме живота си, **независимо** от нашия Създател. Вследствие на това, **мненията на хората оказват по-силно влияние върху нас, отколкото заповедите и принципите на Бога**. Ние основаваме изборите си **върху това, кое ще е най-добро за самите нас и за обичаните от нас хора** (може би), **без много да се съобразяваме с дългосрочните морални последици**. Хоризонталните решения ни дават илюзията за по-голяма сигурност и удоволствие, поради което ние сме склонни да отхвърлим или да пренебрегнем вертикалните решения на нашите предизвикателства. Например, когато сме изправени пред заплахата от неспазването на важен срок, ние отчаяно търсим някакъв реално решение, вместо да следваме Божият съвет да вярваме в Него. Вместо да изчакаме нашият Господ да разреши нашата дилема по Неговият начин и за прослава на Неговото име, ние обикновено се намесваме и започваме да организираме бързо и безболезнено избягване на опасността.

Понеже Божията мъдрост изпълва Книгата Притчи, ние можем да очакваме вертикално предписание, въпреки натискът да се придържаме стриктно към човешката гледна точка, която ни идва толкова естествено. Тази вертикална мъдрост включва практическо насочване, **което ни помага да живеем мъдро в хоризонталната перспектива**. Следователно, колкото повече размишляваме над текстовете в Библията, толкова по-гладък е ежедневието ни живот. *(Коментар: Добре е да се придържаме към принципа: „Постъпвай така, както Бог ни казва, пък да става каквото ще.“ Ние носим отговорност за постъпките си, а Бог се грижи за резултата. Д.Пр.)* Няма съмнение, че мъдростта на Соломон и на другите юдейски мъдреци предлага най-практичната инструкция, приложима в реалния живот. Цялата книга Притчи, състояща се от 31 глави, е пълна с хапчета на истината, често пъти във формата на къса и съдържателна максима, за да ни помага да се изправяме срещу и даже да се издигаме над ежедневието житейски трудности. Тези поговорки съобщават конкретна истина по такъв явен и лесно разбираем начин, че за нас е лесно да схванем тяхното послание.

Препоръка за размисъл

Замислете се за ваше значимо решение, което сте направили в миналото. Какво допълнение бихте желали сега да направите в онази ситуация, като гледате на нея от вертикалната перспектива? Размишлявайки за резултатът с изгодите от закъснялата преценка, какво влияние оказва вертикалната перспектива върху вашето решение – и след като сте направили това – има ли нещо, което бихте направили по друг начин?

Набожен живот

(Пс. 1)

В първите три стиха на Пс.1 псалмистът описва поведението на човек, който избира да живее праведен живот, на човек, който съзнателно се противопоставя на едва доловимите посегателства на компромиса. Той си представя човек, който остава внимателен и предпазлив към всяко нещо, което може да ерозира верността му към набожния живот. Неговата песен започва с три негативни аналогии, за да илюстрира **важността на противопоставянето срещу компромиса със злото, с цел злото да не стане навик на живота**. После, в ст. 2, той показва позитивната страна на набожния живот и начините, чрез които

това може да бъде постигнато. Ст. 3 описва ползите от праведния живот. А сега нека да направим по-задълбочен анализ.

„Колко блажен е човекът, който не ходи по съвета на безбожните и не стои в пътя на грешниците, нито седи в мястото на присмехулниците!“ (Пс. 1:1)

В английския език думата „благословен“ означава „спокоен, скучен и невъзмутим.“ На иврит тази дума е много по-ярка, особено когато е в множествено число. Нейното съдържание може да бъде описано на английски така: „*О, щастие, отново и отново...*“

Кое е това нещо, което причинява такова изобилие от щастие? **Това е безкомпромисната чистота на праведното вървене с Бога.** Ние виждаме това, когато анализираме другите трите представи в този стих.

Върви...съвет...безбожни

Стои...път...грешници

Седи...място...присмехулници

Псалмистът описва **духовната ерозия в ума.** Описанието илюстрира **колко лесно стремежите ни към праведност се забавят и стигат до застои или напълно спират,** когато загубят сила, **поради компанията, в която сме избрали да стоим.** (Коментар: А 1 Кор. 15:33 Павел пише: „*Не се заблуждавайте. Лошите другари покваряват добрите нрави.*“ Д.Пр.)

Върви

„Върви“ е дума, която описва „минаване край“ или „случайно вървене покрай пътя.“ Цялата фраза, в която е употребена тази дума, представя идеята за човек, който **не** подражава или **не** „върви чрез **случайното** вървене на безбожниците.“ Оригиналната дума на иврит, която тук е преведена като „съвета,“ означава „корав, твърд.“ Тук тя означава: „**определена, твърда, планирана посока.**“ Вижте следната парафраза на ст.1:

„*О, щастие, отново и отново на онзи, която даже случайно не върви по начина или не подражава на житейския план на онези хора, които живеят безбожно.*“

Не е необичайно да подражаваме на безбожния живот, периодично да имитираме живота на невярващите в Христос. **Ние можем, с жест или някоя шега, да изпаднем под влияние на възбудата на безбожието, или да се подсмиване да някои съмнително почтени дела на децата ни. Давид ни предупреждава да не правим това.** Той ни казва, че ще бъдем много по-щастливи, **ако се държим чисти от всяко нещо, което може да постави началото на ерозията на духовния компромис в главата ни.**

Стои

Юдейската дума за „стои“ представя идеята за идването на човек, който заема позиция. Думата „път“ е превод на юдейска дума, която означава „маркиран път, определен и точен начин на живот.“ **Можете ли да видите нарастващото покваряване, насочено към въвлечането в греховно живеене?** Случайното минаване край се забавя и преди да разберете това, то спира и той заема своята позиция.

От друга страна, **чрез заемането на твърда позиция за праведността,** ние ще бъдем „като дърво, здраво посадено край водни потоци“ – човек, който няма да бъде разяден от ветровете на безбожието и порока.

Седи

Следващата дума, подчертана от псалмиста е „седи.“ Това предава идеята на постоянно установяване, на пребиваване, на постоянно живеене. Това е показано още по-ясно чрез употребата на думата „седи,“ означаваща „обитаване“ или „постоянно живеене.“ Не пропускайте това: **начинът на живеенето в сферата на „присмехулника,“ на онзи, който постоянно се отнася пренебрежително към това, което е свято – богохулната гълпа.**

Можете ли да видите картината в ума на автора? **Ние ще бъдем щастливи многократно, ако живеем чисто, освободени даже от най-малкия интерес към злото.** Ако започнем да ходим по съвета на безбожниците, **тогава е лесно да се хлъзнем бавно в начина на живеене на присмехулника.**

Мъдрост и стил

(Пр. 1)

Книгата Притчи съобщава Божията мъдрост – практичен съвет с вертикално измерение – в стил, който следва обичаите на юдейската поезия. Например, най-обичайната структура на Притчи е куплетът, двустишието. Авторът поставя **две идеи една до друга така, че всяка от тях допълва другата.** Например, вижте Пр. 13:10: „*Чрез наглостта не идва нищо, само несъгласие; а мъдростта е с онези, които приемат съвет*“ (мой превод).

Книгата Притчи използва поне 4 ясно различни вида куплети: контрастни, завършени,

съответстващи и сравняващи.

В контрастният куплет, свързващата дума обикновено е „но“ или „а.“ Едното твърдение в куплета се сравнява с другото твърдение, за да се покажат двете страни на една монета, такива, каквито са били. Контрастната връзка свързва заедно твърденията, но въпреки това запазва двете идеи да са ясно различни. Всяко твърдение може да се използва самостоятелно, но когато бъдат използвани заедно, тяхното послание става по-мъдро.

„Мъдрият син приема бащиното наказание, а присмехулникът не слуша порицанието“ (13:1 – мой превод).

„Сиромашия и срам ще дойде при онзи, който пренебрегва наказанието, а който зачита порицанието, ще бъде уважаван“ (13:18 – мой превод).

„Който въздържа тоягата си (не наказва), мрази сина си, а онзи, който обича сина си, го наказва старателно“ (13:24 – мой превод).

В завършеният куплет, второто твърдение завършва първото. Първото твърдение, въпреки че само по себе си е вярно, не представя цялата картина без второто. Тези куплети обикновено използват свързки като „и“ и „така.“

„Сърцето знае собствената си мъка и чужд човек няма дял в неговата радост“ (14:10 – мой превод).

„Добре в смеха сърцето може да има болка и краят на веселието може да бъде скръб“ (14:13 – мой превод).

„Предай делата си на Господа и твоите намерения ще бъдат утвърдени“ 16:3 – мой превод).

Съответстващият куплет – много често срещан и в Псалмите – описва две линии, изразяващи една и съща мисъл, използвайки различни думи. Другото име на този вид куплет е „синонимен паралелизъм.“ Първото твърдение излага цялата идея, а второто допълва неговата дълбочина, обхват и отенък. Резултатът прилича на виждането на света с две, а не само с едно око. Едноокият човек може да вижда света, но му липсва дълбочината на схващането. Двете очи ни позволяват да виждаме света в трите му измерения, което е много по-добре.

„Страхът от Господа е началото на мъдростта, а познаването на Святият Бог е разбиране“ (9:10 – мой превод).

Паралелизмът ни позволява да дефинираме термините по-точно. „*Страхът от Господа*“ и „*познаването на Святият Бог*“ взаимно си съответстват. Да „се страхуваме“ от Бога, означава да го „познаваме“ - и обратното е вярно. Нещо повече, „*началото на мъдростта*“ и „*разбиране*“ си съответстват. Те не са точно еднакви, но споделят общ източник: интимна и дълбока връзка с Бога.

Накрая, както самото име „**сравнителни куплети**“ предполага, двете твърдения приканват към сравнение. Тяхна отличителна черта са свързващи думи като *по-добре...отколкото, както...така* или *подобно...така и*. Например:

„По-добре е малкото със страх от Бога, отколкото огромно богатство и раздори с него“ (15:16 – мой превод).

„По-добре е да живеем в ъгъла на покрива, отколкото в къща със свадлива жена“ (25:24 – мой превод).

Сравнителните притчи обикновено описват ярки картини, произлизащи от собствения опит на читателя, **за да кажат нова истина**. Иначе казано структурата на куплета твърди: „Тази нова истина прилича много на другата истина, която ти вече си приел.“ Вследствие на това, описанието е толкова вярно, че читателят неволно кима с глава в знак на искрено съгласие.

Безкомпромисно живеене

(Пс. 1:1-3)

Когато чета Пс. 1, в ума ми нахлуват три илюстрации. Двама мъже флиртуват със злото и после пропадат; но има и още един, който отказва да „*върви по съвета на безбожниците*.“ Първите две илюстрации са Лот и Самсон; третият е Йосиф. Светските хора приличат на Самсон, чийто живот най-добре е описан в Пр. 5: 20-23: *„Понеже, сине мой, защо трябва ти да бъдеш опияняван от прелюбодейка и да прегръщаш обятията на чужда жена? Защото пътищата на човека са пред очите на Господа и Той наблюдава всичките му пътища. Собствените му беззакония ще хванат порочният и той ще бъде вързан с въжетата на неговия грях. Той ще умре поради нежеланието си да се поучи и във величието на безумието си, ще се отклони от правия път“* (мой превод)

Повечето хора познават Лот, племенникът на Аврам. Помнейки Пс. 1, вижте какво пише в Бит. 13:11: „*Затова Лот си избра цялата Йорданска долина, и Лот тръгна на изток. Така те се разделиха един от друг*“ (мой превод). Лот „*вървял по пътя на безбожниците*.“

Аврам се заселил в земята на Ханаан, а Лот се заселил в градовете на долината и премествайки шатрите си, стигнал до Содом. А жителите на Содом били твърде порочни и грешни пред Господа (Бит. 13:12-13). Вижте и Бит. 19:1: „*Привечер дойдоха двама ангели до Содом, когато Лот седеше в портата на Содом*“ (мой превод). Сега Лот живеел сред жителите на Содом и „*седял в мястото на присмехулниците*“.

А колко различен е бил Йосиф! Той отказал да позволи на ежедневния компромис да вземе своята такса, въпреки че жената на Потифар продължавала с нейните сексуални настоявания. Моля ви сега да спрете и да прочетете **Бит. 39:1-12**. Мъжът буквално избягал от нейната похотлива настойчивост. Аз установих, че в случай на сексуален грях най-важното е това, който се споменава в Новия Завет, **на нас ни е казано „да бягаме**.“ Пс. 1:1 ни гарантира, че ние ще бъдем многократно по-щастливи, ако отхвърлим още първият сигнал на компромис със злото. **Щастието е да оставаме неопетнени и морално чисти**.

Древната песен продължава: „*а се наслаждава на закона на Господа и в Неговия закон размишлява ден и нощ*“ (Пс. 1:2).

Този стих започва със съюза „а“, дума на сравнение. Докато първата част на изречението е негативна, тази е позитивна. **В сравнението на компромиса и ерозията, вярващият в Бога изпълва себе си с Божието Слово**. Защо Давид споменава тук Закона? Защото, **за да променим нашия начин на живеене, ние се нуждаем от абсолютен стандарт, от ясно ръководство**. Библията ни дава усещане за ръководство. Ние разбираме, че Законът всъщност е другото име на написаното Божие Слово, Библията. **Виж Пс. 119:9**. Псалмистът твърди, че вярващият човек се „наслаждава“ в Господното Слово. Той не гледа на Словото като на нещо досадно, неприятно или товар, или прекъсване в неговия ден. Обратното, той ден и нощ размишлява над него.

Пс. 1:1 ни дава обещание за щастие; Пс. 1:2 ни предоставя начините да стигнем до щастието. А Пс. 1:3 обявява крайния резултат: „*Той ще бъде като дърво, посадено здраво край потоци вода, което ражда плода си във сезона си и чийто лист не повяхва; и във всяко нещо, което върши, ще преуспява*“ (мой превод).

Аз съм впечатлен, че в резултат от наслаждаването и размишлението над Божието Слово **ние трябва да бъдем** нещо, **а не да направим** нещо. (*Коментар: Невярващите хора се стремят към постижения, а вярващият човек се стреми към промяна на характера си, стреми се да бъде подобен на Исус. Д.Пр.*). Без никакви фанфари, но толкова сигурно, както е сигурно изгряването на сутришното слънце, ние ще станем като дърво, в 4 специфични начини. Ние ще бъдем:

Посадени – укрепени, стабилни, вкоренени, твърди и силни

Плодородни – продукцията естествено е резултат от това, да сме посадени и израстващи

Неувяхващи – даже в трудни времена, плодородната почва е невъзмутима

Преуспяващи – осъществява намеренията, които Бог е планирал за неговия живот

От години аз твърдя: „**Корените израстват по-надълбоко, когато ветровете са силни**“ (виж Йер. 17:5-8). Нека днес да ви окуража да запазвате чистият и безкомпромисен начин на живот; наслаждавайте се в Библията и ще се превърнете в твърдо и надеждно „духовно дърво.“

Няма пряк път за духовното израстване. Подобно на физическото израстване, то се случва ежедневно, в зависимост от храната и правилната околна среда. С правилният вид духовна диета и климат, вие можете да изживявате „щастие отново и отново.“ И най-доброто от всичко, ежедневният натиск на направим компромиса и неговите разяждащи резултати ще бъде държан под контрол.

Истинската мъдрост

Въпреки, че голяма част от книгата Притчи идва директно от перото на Соломон, завършената работа всъщност съвместява мъдростта на няколко пророци, която последният редактор е събрал и подредил така, както ние я имаме днес. Но най-вече, това е работа на Светият Дух. Подобно на всичките 66 книги на Библията, Притчи е събрала заедно всичкия писан материал чрез усилията на вдъхновен съставител. За тази книга не може да се каже, че е дело на един човек; **тя изцяло е умът на Бога, изобразен на хартия**.

След кратък предговор (1:1-7), Притчи може да бъде разделена на 6 части или колекции:

Думите на Соломон за ценността на мъдростта (1:8–9:18)

Притчите на Соломон (10:1–22:16)

Притчите на мъдреци (22:17–24:34)

Притчи на Соломон, подбрани от хората на Езикия (25:1–29:27)

Мъдростта на Агур (30:1–33)

Мъдростта на Лемуил (31:1–31)

За разлика от другите книги в Библията, Притчи не съдържа директна информация за хората, заради които тя е била написана първоначално. Тя не споменава юдейския народ, неговата култура, обичаи, закони или история. Книгите на Стария Завет за закона и историята изискват ние да извличаме вечните принципи от думите, писани за хората, живели в далечното минало и в места, които са далече от нас; **а книгата Притчи е вечна и е универсална**. Мъдростта на Соломон и на другите мъдреци не се нуждае от превеждане; истините се отнасят за всички хора, където и да живеят, и когато и да живеят. Поради това, ние сме длъжни съзнателно да заменяме нашия Западен филтър от 12-я век с гледната точка за света на юдейския Бог.

Например, мислителите на Запада **правят разлика** между **теологичната мъдрост** и **практическата мъдрост**; а юдейските мъдреци **не правят разлика**. Казано с други думи, **гръцките или Западни мислителители твърдят, че човек може да бъде пълен със знание, но въпреки това поведението му да е глупаво**. Западните мислителители вярват, че нашето предизвикателство е да живеем в хармония с това, **което ние казваме, че е истина**. Те ни призовават да живеем според нашия потенциал, прилагайки в живота си това, което **НИЕ считаме**, че е истина. (Коментар: Чудовищната глупост на това твърдение се разкрива в следния виц: „Шизофреник се страхувал от кокошки, защото вярвал, че е житно зърно и кокошката ще го изяде. След дълъг курс на лечение лекарите преценили, че е оздравял. Представили го пред последна комисия, преди да го изпратят от болницата. Пред комисията болният казал, **че вече не вярва, че е житно зърно**. Но накрая го попитали: „А сега, ще се страхуваш ли от кокошката?“ Той отговорил: „**Да, ще се страхувам, защото аз знам, че не съм зърно, но не знам, дали кокошката знае това**.“ Д.Пр.)

А юдейските мъдреци са считали, **че това е глупост**. Защото, **ако човек знае истината, но въпреки това поведението му противоречи на истината, това е самото определение на глупостта!** (Коментар: Това разкрива, че проблемът на този човек е **неподчинението** на истината. Д.Пр.) Например, ако хората приемат закона на гравитацията като факт и ако наистина разбират как действа този закон, тогава ние не танцуваме на перваза на небостъргач. Ако правим това, самият факт, че знаем закона за гравитацията разкрива, че ние сме още по-големи глупаци. Мъдрите хора се пазят от опасните места и обикновено, вследствие на това, живеят по-дълго. Според юдейската мъдрост, да „знаем мъдростта и указанието,“ **задължително означава за го приложим на практика**. Мъдростта се случва, **когато знанието произвежда подчинение**.

Когато четем мъдростта на тези юдейски мъдреци, ние ще постъпваме мъдро, ако подложим на повторна преценка много от представите, които сме възприели като даденост. Вместо да подчиняваме наученото от Притчите на нашите предварително създадени мнения за това, кое е правилно и кое е неправилно или кое е добро и кое е лошо, **ние трябва да дадем предимството на тази книга, която има Божествена власт**. Това означава, че ако четем тези думи с отворено сърце, ние ще установим, че сме съгласни с много от нещата, които научаваме от нея, **а понякога и че сме обвинени като нарушители**. Когато тези думи на Божията мъдрост предизвикат вътрешен смут, аз ви призовавам да спрете. Не отминавайте бързо този момент. **Това е вашият шанс** да позволите на Светия Дух да поправи някоя погрешна ваша представа и да ви постави на правилния път. Ако позволите на Библията и на Светия Дух да имат пълен достъп до вашия ум, тогава живота ви у дома, на работното ви място, с приятелите и в света ще бъде значително променен. В края на краищата, сърцевината на посланието на Притчи е следното: „**Правете нещата по Божият начин и вие ще бъдете по-успешен във всяка област на живота**. **А ако пренебрегвате Божията мъдрост, вие ще пропаднете**.“

(Коментар: А в Кол. 2:2-3 Павел пише: „...да познаят **Божията тайна, т.е. Христос**, в Когото са скрити всички съкровища на премъдростта и знанието.“ Д.Пр.)

Безбожен живот

(Пс. 1:4-6)

Важното нещо, което виждаме в Пс. 1:4-6 е **противопоставянето и сравнението**. Не пропускайте многото неща, които са точно противоположни на казаното в предишните стихове. „**С безбожните не е така; а те са като плевата, която вятърът отвея**“ (мой превод).

„**Не е така!**“ Точно по този начин започва ст. 4 в Стария Завет. Това е подчертано отрицателно твърдение. Буквално, то казва: „С безбожните, не е така!“ Това отпраща обратно към трите предшествващи стихове, които описват праведния и набожен вярващ, който:

- **е щастлив отново и отново**, (но „с безбожните, не е така!“)
- **се наслаждава и размишлява над Библията**, (но „с безбожните, не е така!“)
- **е като дърво**, (но „с безбожните, не е така!“)

- е плодороден и преуспяващ (но „с безбожните, не е така!“)

Псалмистът използва една проста дума, за да опише живота на безбожния човек – „пльава,“ обелките на житното зърно, които се отделят при вършитбата. Пльавата е напълно безполезна. За разлика от здраво посаденото дърво, което ражда плодове, пльавата е отвявана от вятъра в процеса на отвяването, при който житото се отделя от пльавата.

След като сравнява живота на „набожните“ и „безбожните“ хора, Давид разглежда съдбата на онези, които са отхвърлени от Господа. „*Затова безбожните няма да стоят в съда, нито грешниците – в събранието на праведните*“ Пс. 1:5 – мой превод). Еврейският глагол, преведен тук като „стои“ е различен от друг глагол, който обаче също е преведен като „стои“ в ст. 1. Идеята на Давид в ст. 5 е способността да **стаим изправени** пред Божия съд. Следва успоредното твърдение: „*нито грешниците – в събранието на праведните*“.

Онзи човек, който никога не е отивал с вяра при Господа и не се е доверил единствено на Него за вечния живот, и който не е в позицията да бъде считан за праведен в очите на Бога, **не е част от събранието на вярващите**. Нека отново до ви напомня за още едно сравнение. Относно съдбата на човека, **има огромна разлика** между съдбата на вярващите и невярващите в Христос. Но много невярващи живеят почтено и морално, даже се жертват и посвещават живота си на добри каузи. **Как би могъл някой да каже, че те няма да са част от вечното събрание на праведните?** Ст. 6 отговаря на този въпрос: „*Защото Господ знае пътят на праведните, а пътят на порочните ще е погубел*“ (мой превод).

Вие ще забележите, че **Господ е този, който съди**. Единствено Той знае сърцето. **Единствено Той; а не човек**. Единствено Бог е способен да бъде справедлив и честен. Но първата част на този стих не ви ли кара да си зададете един въпрос? Бог не знае ли и пътя на безбожниците? Със сигурност Той го знае! Но този ст. 6 обяснява защо безбожните няма да са способни да стоят прави в съда, нито да са сред вечното събрание на праведните. Защо? Защото Господ има специален интерес към праведните. Защото Господ е предразположен и обвързан към праведните чрез специална любов. **Той няма да позволи смесване между праведните и неправедните. Това не е Негов план.**

Ст. 6 завършва със строгото напомняне, че пътят на неправедните е погубел. Колко раздрусващ е краят на този псалм! Отново ярък контраст. Вместо преуспяване, безбожниците най-накрая ще рухнат така, както е била съборена малката тухлена сграда на кметството.

Това си отнася лично за теб

(Пр. 1)

Докато ние ставаме по-добри, запознавайки се с древните притчи, аз трябва да спомена, че Притчи е книга, пълна с различни видове хора, които е трябвало да се справят с многообразие от обичайни предизвикателства. Преди години извърших задълбочен анализ на книгата Притчи **и бях изненадан, че в нея се говори за 180 различни категории хора**. Мъже и жени, млади и стари, глупави и мъдри, евреи и езициници, богати и бедни, женени и неженени – Притчи говори буквално на всяка демографски възможна категория хора, за да предложи специфичен съвет относно ситуацията, в която те се намират. Нещо повече, мъдреците обсъждат ситуации, с които всички хора трябва да попаднат, независимо от възраст, пол, раса, националност, къде живеят, в коя епоха и даже каква религия практикуват. Общите теми включват: работа, пари, брак, приятелство, семейство, домашен живот, трудности, конфликт, младост, старост, грях, прошка...предизвикателства, за които всеки човек се нуждае от упътване. Не е чудно, че толкова много хора в цялата човешка история са откривали, че тази книга е полезна: когато има нужда от получаването на мъдър съвет за хоризонтално живеене!

Въпреки обширният списък на темите, обаче, **всичко в края на краищата стига обратно до личната връзка на всеки човек с Бога и Неговото Слово**. В края на тази книга на мъдростта ние откриваме огромен парадокс. **Независимо от категориите, които ни разделят**, ние, **хората, сме обединявани от едни и същи предизвикателства**. Освен това, **практическата мъдрост, предоставяна от книгата Притчи насочва всички хора – въпреки различията ни** – в една и съща посока: **към правилна връзка с Бога**.

Въпреки че мъдреците твърдят, че има едно Божество, което царува над хората, въпреки това те го представят като сложно същество с много отличителни черти на Неговата личност и няколко роли, които изпълнява. Той е съвършен (различен от създанието), но въпреки това е лично включен вътре в света. Той е суверенен Цар на вселената, неописуем и неразгадаем, но въпреки това Той призовава хората към лична връзка с Него. Той е праведният съдия, връчващ награди и наказания според заслугата, но въпреки това Той е адвокатът на безпомощните, даващ благодат и милост на всички, които се помолят.

Както разкрива тази книга, Бог представя Себе си на всеки отделен човек, според неговите или нейните духовни нужди. **За всички хора, навсякъде, Бог е Съзателят** (3:19–20; 14:31; 16:11; 17:5; 20:12; 22:2) **и знаещият всичко Пастир на душите** (5:21; 15:3; 15:11; 22:12; 24:12). **За непокорният и неразкаял се грешник, Той е праведният Съдия** (8:35; 17:15; 21:3; 22:22–23; 23:10–11; 29:26). **За безпомощният, Бог е Адвокатът на слабите** (14:31; 15:25; 17:5; 22:2, 22–23; 23:10–11; 29:13). **За верният, Господ е Благодетелят на праведността** (3:1–10; 8:35; 10:32; 11:1, 20; 12:2, 22; 15:8; 16:20; 18:22; 19:17; 28:25).

За нашите цели като читатели на тази книга, Бог е **Авторът на мъдрост**, която **ние не можем – и не трябва** – да пренебрегваме, иначе ще изстрадаме нежелани последствия в този живот, **а после – ужасно уреждане на сметките в следващия живот**.

Целта на книгата Притчи

(Пр. 1)

Когато отворим книгата Притчи, за да открием божествена мъдрост за себе си, правилно е да се запитаме: **Защо Бог е запазил тези притчи през вековете**? Ако се върнем назад към предговора на книгата, ние ще открием отговора. Може би ще поискате да прочетете Пр. 1:1-9. Докато размишлявах над тези думи, аз открих 5 причини, поради които Бог ни е дал тази книга на мъдростта:

1. **За да вдъхне почит и подчинение в сърцето на читателят**

Първите думи на първата част определят целта на цялата книга с много ясни думи: „**да знае мъдрост и указание**“ (Пр. 1:2 – мой превод). Запомнете, че за еврейският ум „**да знам мъдрост**“, **означава да изпълня на практика указанието в живота си**. **Да не успеем да направим това, което знам, че трябва да направим – това е дефиницията на глупостта**. Следователно, главната цел на книгата Притчи е да донесе Божията истина в правилен фокус, което ни прави способни да гледаме на живота чрез Божийте очи – от Неговата вечна, знаеща всичко гледна точка – **и после да живеем според дадените ни указания**. Притчите ни учат как да придобиваме мъдрост от Божийте укори, за да можем, **в силата на Духът, ние да се подчиняваме**.

2. **Да ни научи да различаваме**

„**Да различава притчите на разбирането**“ (Пр. 1:2 – мой превод). **Различаване** е важна дума. На иврит тази дума означава „да отделям, да правя отчетлив и ясен.“ Различаването е способността да се погледне една ситуация и ясно да се видят всичките ѝ движещи се части. Различаващият ум има способността да мисли критично, да различава вярното от грешното и да предвижда вероятните последствия от всеки вероятен избор.

3. **Да формира будност при живеенето**

„**Да приема указание за мъдро поведение, за праведност, справедливост и безпристрастност**“ (Пр. 1:3 – мой превод). Думата на иврит, преведена като „приема“ върви с идеята за мобилност, за вземане на нещо със себе си или за влачене на нещо. В този случай ученикът на Божийте притчи придобива „указание за мъдро поведение.“ Притчите ни правят да сме бдителни за житейското пътуване. Всеки, който е карал кола на дълго разстояние може да потвърди, **че когато шофьорът престане да бъде бдителен, се случват лоши неща** – в най-добрият случай, завиване в погрешна посока; и в най-лошият случай - фатални катастрофа. Притчите на Стария Завет ни помагат да оставаме внимателни за случващото се около нас и да знаем за потенциалните опасности.

4. **Да създаде благоразумност и цел в живота**

„**Да даде благоразумие на наивният, знание и предпазливост на младият**“ (Пр. 1:4 – мой превод). Юдейската представа за мъдростта **не поставя** невежеството и глупостта **в една категория**. Думата, преведена като „наивен“, буквално означава „прост.“ Онези, които нямат достатъчно житейски опит или все още не са се възползвали от обучението, приличат на работници, които нямат инструменти или на войници, които нямат оръжие. **Младите и наивните навлизат лошо подготвени в живота**. Понеже им липсва интелектуална подготовка, те не могат да постигнат много като работници и остават незащитни, ако бъдат нападнати. Мъдреците предлагат това интелектуално и духовно екипиране за простите, както и за наивните и младите хора.

Въпреки че някои читатели и слушатели са по-възрастни от другите, никой от тях не е завършил житейското пътуване. Независимо от възрастта или житейския си опит, **всеки човек в някаква степен е млад и наивен**. Книгата Притчи – особено частта, написана от Соломон – ни уверява, че тези притчи ще ни помогнат за житейските предизвикателства. Божията мъдрост предлага помощ за всички онези, които се лутат безцелно, поради липсата на цел и просто възприемат някоя човешка гледна точка!

5. **Да развива проицателността на ума**

„Да разбира притча и метафора, думите на мъдрите и техните гатанки“ (Пр. 1:6 – мой превод). Тези притчи ще ни помогнат да мислим остро, логично и проникателно: Божествената мъдрост ще направи умът ни да е остър като бръснач. Запомнете, че такова острие се нуждае от триене, за да остане остро. **Този процес на заточване произвежда искри и рядко пъти е приятен.** Подобно на твърд камък, **притчите подготвят умовете ни да преминават през слоевете на фалша, за да стигнат до сърцевината на истината на всяко нещо.** Божествената мъдрост ни дава способността да разбираме повечето от гатанките на живота. Не след дълго влиянието на обикновената човешка гледна точка постепенно ще бъде заменено от мъдростта на Божията перспектива.

Песен за състоянието

(Пс. 5)

Обикновено песните са пораждани от заобикалящите обстоятелства, които оказват силно влияние върху мисленето на композитора и той не може да направи нищо друго, освен да изобрази с мелодия и придружаващи я стихове това, което го измъчва. Това е причината за появата на блуза и джаза в близкото минало, както и на негърските религиозни песни и химни от далечното минало; историческата обстановка, в която са написани, обяснява тяхното послание.

Пс. 5 не е изключение. Когато го четем, ние можем да открием, че той се е появил в атмосферата на борба и потисничество. Давид бил в мрачно настроение – обезкуражен. Каквито и да са били неща, които са го потискали, те го подтикнали да напише този химн в миньорен тон.

Аз сериозно се съмнявам, че има някоя друга тема, освен обезкуражението, която да е по-съвременна. Толкова много хора срещам се чувстват, **че фонът на техният живот е блуса.** Неумолимо, угнетяващо обезкуражение следва след всяка непостигната цел или пропаднала любов. Някои хора се опитват да свирят с уста щастлива мелодия в мрака на провален брак, на взаимоотношение, което започнало толкова обещаващо, но сега изглежда безнадеждно. Влошаването на здравето може да обезкуражи и деморализира жертвите си, особено когато болката не отминава. **А кой не може да оприличи себе си с човекът, който смело рискувал на направи нещо ново, само за да изстрада ужилването на критиката от страна на публиката от самоназначили се критици?**

Обезкуражението, създадено от няколко последователни критики едва ли може да бъде преувеличено. Може би Давид тъкмо се е опитвал да се изправи след нанесен удар, когато някой друг го ударил и той отново паднал на коленете си...и така се е родил Пс. 5. През вековете мнозина обезкуражени хора са се оприличавали с тази песен. Често пъти думите над първия стих на псалма (който съдържа и името на автора) определят историческият контекст на песента.

Ако погледнете над първия стих на Пс. 1 в превода King James Version на Библията, вие ще видите, че Давид е искал тази песен да се акомпанира с **нехилот** – древен дървен инструмент, наподобяващ днешната флейта. Тъй като много от „ридаещите псалми“ са предвидени да бъдат пети с акомпанират на нехилот, аз си мисля за тъжно звучащия обой. Тъжният звук на обоя подтиква много композитори да считат, че той е подходящ за изпълнение на скръбна или съзерцателна музика.

Интересно е, че Давид не е свирил на нехилот, а на струнен инструмент, подобен на арфа (виж 1Ц: 16:23). Давид е написал тази тъжна песен на обезкуражение да бъде изпълнявана под акомпанимент на този инструмент, който най-добре изразява чувството на обезкуражение, което родило тази песен.

Изобличения

(Пр. 1:20-33)

Нека да признаем това: ние сме капризно стадо овце! И причината за това не е, че ние сме незнаещи, а че сме непокорни. Казано пределно ясно, **ние не прилагаме на практика това, което знаем, че трябва да правим.** Така ние пилеем дните си, понасяйки неприятните последици от живеенето ни по нашият си начин. Мъчението поради неподчинението нито е ново, нито е лесно. За нещастие, това е отличителна черта на човешкото поведение почти оттогава, откогато хората живеят на земята. **Притчите на Соломон говорят за нашата склонност към противопоставяне на Бога.**

Според древният учител, мъдростта е тайният начин за избягването на мъката поради неподчинението. Според юдейското мислене, това е определението на мъдростта. **Библейската мъдрост е процес, който започва с придобиването на знания, последвано от избора да се откажем от досегашните си**

начини на мислене и след това – да прилагане на практика на новото знание. В стиховете, които току-що прочетохте (Пр. 1:20-33), мъдростта е изобразена като смела героиня, която стои на улицата (която е символ на ежедневието) и вика! Тя призовава за нашето внимание. Тя не иска да сме носени по течението наслучайно през деня; **тя ни призовава да живеем целенасочено живота си**, като я **вземем с нас като наши съветник**. Когато четя тези стихове, аз виждам 3 факта, отнасящи се за мъдростта:

- Мъдростта е налична и достъпна (ст. 20–21).
- Мъдростта може да бъде пренебрегната и отхвърлена презрително (ст. 24–25).
- Пренебрегването на мъдростта произвежда тежки и съдбоносни последствия (ст. 26–28, 31–32).

Колкото по-дълбоко копая в притчите на Соломон, толкова по-ясно откриваме какво донася мъдростта в живота ни. **Каква е тайната? Да приемаме укорите на Бога.** За момент прескочете напред в текста и погледнете с мен завършващите два куплета – Пс. 3:11-12:

„Сине мой, не презирай наказанието от Господа и не мрази неговото изобличение. Защото, когато Господ обича, Той го укорява, даже така, както баща мъмри синът, на който се наслаждава“ (мой превод).

И докато разглеждаме тази тема, погледнете друго, още по-отрезвяващо твърдение в Пр. 29:1:

„Човек, който втвърдява врата си след много изобличения, ще бъде внезапно поразен неизлечимо“ (мой превод).

Думата „изобличение“ е превод на една дума на иврит, която означава „**да поправа, да убеди**“. Аз често си представям укорите на Бога като упорито подтикване, като онези безпогрешно разпознавани бутания с лакът. **Неговите вътрешни подбутвания са предназначени да поправят нашите пътища**. Те ни предупреждават за факта, че сме се отклонили от Неговата посока. Всъщност, те ни казват: „Дете Мое, това е неправилно! Смени посоката!“ Тези укори, тези подтиквания и подбутвания – могат само да ни предпазят от неподчинението, **ако ние се съобразим с тях и ги изпълним**. Ние не искаме да бъдем като глупакът от тази съвременната притча:

„Мъж си купил нова кола и се наслаждавал да обикаля с нея навсякъде. За нещастие, той не спазил инструкциите на продавача да проверява нивото на маслото за смазване на двигателя при всяко второ зареждане с гориво и да го сменя след изминаването на всеки 5000 км. След една година, той не обърнал внимание на първия мирис на изгоряло масло, а после – на странният глух звук от работата на двигателя. Той отдавна бил закрил с парче изолиран банд досадната жълто сигнализираща светлина на арматурното табло, поради което не успял да види, че светлината станала червена и не можал да разбере защо неговата блестяща кола спряла и отказала да тръгне. За нещастие, той пропуснал да изпълни съвета на своя финансов съветник, поради което не можал да си позволи да купи нов двигател.“

Молбата на псалмиста

(Пс. 5:1-3)

Трудно е да се определи структурата на някои псалми; а структурата на други е лесно видима. Пс. 5 попада във втората категория. Той започва с молба (Пс. 5:1-3), отправена към Господа, към когото се обръща Давид, *„О, Господи...Царю мой...О, Господи“* (мой превод). Псалмът завършва с обещание (5:12). Поставени като в сандвич между молбата и обещанието има 4 описания.

Аз виждам 3 неща във въстъпителната молба на Давид.

1. **Това е била сутрешна молитва**. Два пъти в ст. 3 Давид споменава, че „сутрин“ той се срещнал със своя Господ.

2. **Тя идва от човек, който е ставал все по-обезкуражен**. Погледнете към първите два стиха и вижте как напрежението в тях нараства: *„Чуй думите ми...разгледай неоправданието ми...вслушай се във вика ми!“* (мой превод). Давид се моли: „Чуй!“ После той става по-потиснат: „Разгледай!“ След това става още по-настойчив в молбата си към Господа: „Вслушай се в звука на моя вик за помощ!“ За да влезете в дълбочината на този химн, **вие не трябва да си позволявате да не обърнете внимание** на нарастващото обезкуражение в сърцето на автора. Позволете си да си представите вътрешната му потиснатост. Представете си нарастващата мъка, като умствено се поставите в неговото положение.

3. **Псалмистът очаква намесата на Бога**. Чрез вяра, той разчитал на Божията помощ. Аз виждам две твърдения в ст. 3, които разкриват това: (1) *„Аз ще поръчам молитвата си към Теб“* и (2) *„И с желание очаквам.“* (мой превод). На иврит глаголът, преведен като „поръчам“ означава „да направя поръчка.“ Твърдението може да бъде преведено така: „На сутринта аз Ти давам моята поръчка.“ Въпреки, че на пръв поглед това изглежда самонадеяно и даже малко властно, **то е казано в духът на човек, който държи меню в**

ресторант. Той просто избира нещо, което Господ е вписал в менюто. Давид гледал на сутринта като на време за „правене на поръчка“ от менюто за благословения на Господа.

После Давид казал: „Аз със желание очаквам.“ След като направил поръчката, той с желание очаква отговор от своя Господ. **Давид отказва да се прегъва** през целия ден, приведен под товара, поставен на раменете му. Точно обратното, **той всяка сутрин отнася нуждите си при Господа.**

Когато мислим за „правенето на поръчка,“ ние помним единственото нещо, което е важно: **ние трябва да бъдем конкретни.** Твърде много молитви **страдат от стеснителност и неяснота.** Бог ни кани да се молим със смело очакване, **когато искаме Той да ни даде това, което Той е обещал** или **да очакваме това, което знаем, че ще е Неговата воля.** След като Давид всяка сутрин възлагал конкретна поръчка, той очаквал отговорите. Той очаквал Бог „да изпълни поръчката на Давид“ и се надявал на това през деня. Когато перспективата ни сутринта е мрачна, когато обезкуражението се промъква в нас, **добро лекарство е да фокусираме погледа си нагоре. И това ще направи денят ви да е много по-различен!** Навсякъде в Библията, духовната молитва се случва сутринта. Мракът отстъпва пред светлината, **когато размишлението роди ясна мисъл.** Виковете на Давид стават по-отчаяни, когато той продължавал да страда и продължавал да търси Божията намеса. После той се молил с увереност в Господната сувереност и доброта. **Всъщност, той решил да започва всяка сутрин по този начин; поздравявал всеки нов ден, като „правел поръчка“ и решавал да очаква с увереност Божият отговор.**

Сигнали за опасност

(Пр. 1:20-33)

Авторът и пастор Анди Стенли разказва за един случай, когато той и негов приятел пътували с кола от Бирмингам за Атланта и за да спестят един час от пътуването си, решили да използват един незавършен участък от Магистрала 20. Тъй като били спонтанни юноши, те усетили прилив на адреналин, когато минали с колата между двата стълба на знака, на който пишело „Път е затворен“ и после стреляли в него. На тяхно разположение била цялата магистрала и те се чувствали прекрасно – за известно време. За щастие, те били спрени от добър Самарянин, преди недовършеният мост да ги беше изпратил да плават в едно благо.

Трябва да призная, че и в моят живот **имах период, в който си мислех, че съм твърде умен, за да се подчинявам на сигнали за опасност.** Нека да признаем това: повечето предупредителни сигнали са поставени, за да предпазят глупавите хора да не вършат глупави неща, като например надписа „Не го яжте“ върху опаковките. Умните хора не се нуждаят от такъв вид съвети. Подобно на Анди, и аз оцелях в мои не толкова интелигентни моменти (*Коментар: Също и аз, иначе нямаше да можете четете този мой превод. Д.Пр.*) и живях достатъчно дълго за да открия, **че предупредителните сигнали се отнасят за всеки човек** (особено за мен!). Решението да се подчиняваме на сигналите за опасност е не само демонстрация на мъдрост, но и разкрива **смирен дух и готовност да признавате, че другите хора може да имат по-голямо познание и житейски опит, отколкото имате вие.**

Соломон обрисувал мъдростта като жена, стояща на обществения площад и призоваваща наивните хора да се вслушат в нейните думи на предупреждение. Тя не се молела или изпадала в паника – тя нямала какво да губи. Тя предупреждавала за онези гибелни последствия, които очаквали онези хора, които избирали да пренебрегнат думите ѝ. Разбира се, Соломон имал предвид книгата Притчи. Тази древна литература съдържа голям брой непреходни укори. Например, вижте Пр. 6:23-24:

„Защото заповедта е лампа и учението е светлина; а укорите за възпитаване са път на живот. За да те пазят от лоша жена, от ласкателният език на прелюбодейката“ (мой превод).

Библията стои като предупредителен сигнал пред отвора на дълбока и мрачна пещера, наречена „Неморалност.“ **Много хора влизат в нея, никой не излиза без наранявания.** Поради това с дебел шрифт и червени букви, Библията предупреждава: „Опасно! Не влизай!“ Но през всички поколения тези предупреждения са бил пренебрегвани и за това са плащали огромна цена хората, които изстрадат пагубните последствия от глупостта.

Качества на характера на Бога

(Пс. 5:4-11)

След молбата си в Пс. 5:1-3, Давид започва да мисли за денят, която се разстила пред него,

разглеждайки особено внимателно онези хора, с които ще се срещне. Песента му описва 4 конкретни области, които го интересуват (Пс. 5:4-11).

- Давид размишлява за Самият Бог (5:4-6).
- Давид описва себе си (5:7-8).
- Давид описва враговете си (5:9-10).
- Давид описва праведните хора (5:11).

Нека да изследваме всяка област на неговия интерес, започвайки от първата: **Самият Бог**.

„Защото Ти не си Бог, който се наслаждава на беззаконие; нищо зло не обитава с Теб; горделивите няма да устоят пред очите Ти; Ти мразиш всички, които вършат беззаконие.

Ти унищожаваш онези, които говорят лъжливо; Господ ненавижда човека на кръвопролитие и измамата“ (Пс. 5:4-6 – мой превод).

Давид споменава 7 конкретни неща за своя Господ:

1. Той не намира никакво удоволствие в беззаконието.
2. Нищо зло не „обитава“ с Него (буквално).
3. Арогантните горделивци няма да устоят пред Него.
4. Той мрази извършителите на беззаконие.
5. Той унищожаваш онези, които лъжат.
6. Той ненавижда убийците.
7. Той ненавижда измамниците.

Защо Давид разглежда тези неща? **Защото има лечебен ефект от разглеждането на качествата на характера на Бога** – да си припомним, че **Той винаги е добър** и че **Той винаги е прав в пътищата Си**. **Неговата любов към нас никога не престава** и **Неговият график винаги е свършен**. Голяма част от гневните чувства и възмущения, насъбрани в нашия вътрешен резервоар се разсейват, когато ние правим преглед на качествата на характера на Бога **и си напомним, че Той е откъм нашата страна**, а не против нас. Фокусирането ни в качествата на характера на Бога **ни помага да прогоним обезкуражението!** Нещо повече, на нас ни се напомня, **че всъщност нашите врагове са врагове на Бога**. Той е по-могъщ от всяко зло и е упорит от всяко трудно обстоятелство. А относно онези, които се опитват да ни навредят, **Господ е многократно по-способен да се справи с тях, отколкото самите ние**.

Служители на Божията воля

(Пс. 5:7-8)

След като разгледал качествата на характера на Бога, фокусирайки се в Неговият суверенитет и доброта, Давид изследва себе си :

„А що се отнася до мен, чрез Твоята изобилна и любяща доброта, аз ще вляза в Твоя дом, към Твоят свят храм ще се поклоня в благоговение към Теб. О, Господи, води ме в Твоята праведност, поради враговете ми; направи правилен Твоят път пред мен“ (Пс. 5:7-8 – мой превод).

Ст. 7 започва със силен контраст. На иврит този контраст е извънредно силен и буквално означава: „Но аз...що се отнася до мен!“, **за разлика от онези хора, които Господ ще унищожат** (5:6), Давид се наслаждава на духовна позиция, която е спомената в края на ст. 7 като „**Твоят свят храм**,“ едно поетично преpraщане към интимно общуване с Господа.

Ст. 8 е главната молитва на тази песен. **Всичко друго преди този стих може да бъде считано като подготвително**. Тук е сърцевината на неговата молба: *„води ме в Твоята праведност, поради враговете ми; направи правилен Твоят път пред мен.“*

Какво означава това? Давид не иска да прибегва до тактиката на своите врагове, поради което се моли Господ да го води през цялото време на конфликта, подбуждайки го да върши нещата по Божият начин. Най-важното от всичко друго, той иска да върви по Божият праведен път. Не много години по-късно великолепният пророк Исаия, говорейки към Израел от името на Бога, казал:

„Защото Моите мисли не са като вашите мисли, нито вашите пътища са Мои пътища,` казва Господ. Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, и Моите мисли – от вашите мисли“ (Ис. 55:8-9 – мой превод).

Когато сме обезкуражени, ние естествено се молим за облекчение...молим Господа да действа вместо нас. **А ако, вместо да отправяме такава молитва, ние помолим да ни бъде даден шанс НИЕ да извършим нещо за Него?** Как би могла да се промени нашата гледна точка, **ако започнем да гледаме на себе си като на служители на Божията воля, действащи от Неговото име и изпълняващи Неговите желания, вместо винаги**

да очакваме Той да ни служи?

Неуспехът да се съгласим и приемем

(Пр. 1:20-33)

Соломон се молил за своя син – и като продължение, за всички нас – да се съгласим и приемем предупреждаващият глас на мъдростта. Добър въпрос е: Защо? Защо Соломон е трябвало да се моли? Защо ние пренебрегваме укорите на Бога, както в Библията, така и онези мъмрения, стигащи до нас по други начини? Поглеждайки назад към притчите, запазени за нас в Пр. 1, аз открих поне 4 причини, поради които ние не приемаме и не се подчиняваме на укора и мъмрението. Две от тези причини ще разгледаме сега, а другите две – следващият път. Подгответе се. **Това може да е болезнено!**

1. Упорство, инат

„**Аз виках, а вие отказахте да слушате**“ (1:24). **Отказахте**. Юдейският текст използва силната форма на глагола, за да предаде идеята за „решителен отказ“, за „упорит отказ“ или за „категоричен отказ.“ В Старият Завет този глагол е използван най-често за неподчинение на установена власт, за системното и преднамереното ѝ отхвърляне, както е в случаят с Фараона, който отказал на позволения на евреите да излязат от Египет. В друга притча на Соломон, мързеливият човек отказва да работи (21:25).

В много случаи силната воля може да бъде позитивна черта на характера. Ние хвалим еврейските акушерки, които отказали да убиват новородените момченца, както им заповядал Фараона (Из. 1:17). Благодарим на Бога за силната воля на Петър и Йоан, които отказали да мълчат за възкресеният Христос, след като религиозните власти ги заплашили със строго наказание (Деян. 4:19–20). В историята са записани историите на много храбри мъже и жени, които се изправяли сами против общоприетото обществено мнение, за да защитят истината против неистината. Ние наричаме тези хора със силна воля и упорство с името „герои“, **защото те са били абсолютно прави!** Те решително отхвърляли властта, **защото истината изисквала те да стоят твърдо на позицията си**. Нещо повече, те признавали и приемали последствията за действията си, **жертвайки с готовност себе си, заради доброто на другите хора**.

Но упоритият отказ на други хора да приемат и изпълнят предупрежденията на мъдростта, разкрива арогантен дух и бавно мислещ, и неразбиращ ум. Молете се за смирение и мъдрост, които Бог бленува да предостави на хората Си.

2. Безчувственост

„**Протягах ръката си, а никой не обърна внимание**“ (1:24 – мой превод).

Когато Соломон казал, че „**никой не обърна внимание**,“ той използвал една дума, която означава **липса** на слушане или усещане. Тази дума съответства на идеята в Новия Завет за човек, който е „**ленив в слушане**“ (Евр. 5:11). **Ако някога сте се опитвали да проникнете през черупката на безчувствен човек, вие сте придобили представа за Божието разочарование**. В такъв случай вие можете да потвърдите правотата на старата поговорка: „**Няма по-глух човек от този, който не иска да чуе**.“

Може би най-добрите примери за безчувственост и пренебрегване са хората, вървящи по тротоара със слушалки в ушите. Те вървят през живота в изолацията на тяхното собствено музикално студио – буквално вървят в такт с ударите на техния собствен барабан – напълно изолирани от заобикалящата ги среда. **Опитайте се да привлечете вниманието на някой, който се и изгубил в забавлението на своя мобилен телефон и вие ще разберете нещо за Божието разочарование**.

Въпреки, че мъдростта „протяга ръката си,“ много хора са безчувствени и поради това не успяват да видят нейния жест и да чуят нейния глас.

Вонящо мислене

(Пр. 1:20-33)

Преди два дни разгледахме две от причините, **поради които хората не успяват да се съгласят и приемат съвета на мъдростта** – намиран в Библията или на други места – **когато те правят своите избори**. Някои хора упорито се съпротивляват против мъдростта, защото имат силна воля и отказват да се предадат. Други хора не успяват да чуят мъдрия съвет, защото са безчувствени. Днес ще разгледаме две други причини.

3. Безразличие, равнодушие, незаинтересованост, апатия

„**Вие пренебрегнахте целия ми съвет**“ (1:25).

Думата на иврит, преведена като „*пренебрегнахте*“ означава „да изпъдя“, „да изоставя“, „да не обърна внимание.“ Идеята е, че ние не позволяваме на Божия съвет да направи някаква промяна в нашето мислене, говорене или действия. Всъщност, по този начин човек казва: „Това изобщо не ме интересува!“ Може би ще ви е трудно да повярвате, **но недостатъчно развитото усещане за собствената ни стойност може да стимулира даването на такъв отговор.** Психологически изследвания, извършени през 1990-те навеждат на мисълта за силна връзка **между пасивно-агресивният гняв и отлагането, и бавенето.** Когато хора не успеят да постигнат целите си, които ще им донесат изгода, проблемът може да бъде проследен назад в миналото до „омраза към себе си.“ Изследванията **само наблюдавали** и **после потвърдили това**, което Соломон е забелязал преди 3500 години:

„Този, чието ухо слуша даващото живот изобличение, ще пребивава сред мъдрите. Онзи, който пренебрегва наказанието, мрази себе си, а този, който слуша изобличението, придобива разбиране“ (15:31–32 – мой превод).

Освен това, безразличието може да подсказва за враждебност към Бога. Подобно на деца, които скръстват ръцете си и преднамерено отказват да изпълнят указанията на родителите си, ние не успяваме да отговорим правилно на Божият съвет. **Обаче не Бог е този, който страда от последиците от нашето безразличие. Трагедията е, че ние страдаме.**

4. Защитаване

„И (вие) не искахте моето изобличение“ (1:25 – мой превод).

Еврейският език е изключително ярък и описателен. На иврит думата, която е преведена като „*не искахте*“ означава „да не съм склонен, да съм непреклонен, да нямам желание.“ Това е образ на човек, който се бори против изобличението, който се опитва да се изплъзне от поемането на отговорността, когато бъде уличен, че е направил грешка. Защистващият се човек обичайно използва една от следните три стратегии:

Отричане: категоричен отказ да приеме истината на ситуацията, особено когато е лично виновен.

Омаловажаване: отказ да види **пълната значимост на извършеното** или отхвърлянето ѝ като нямаща нищо общо с неговата работа.

Промяна на обвинението: приписване на отговорността на друг човек или оправдаване на действията си като логичен отговор на грешката на друг човек.

Глупавият човек обичайно използва тези три стратегии, за да избегне болката и страданието, вероятно с цел да запази себе си. Но Соломон казва, че това е форма на „омраза към себе си“ (Пр. 15:32). Това са мощните думи на мъдър човек, който е наблюдавал **как живота на мнозина глупави хора стига до един ранен край**, **който е можело да бъде избегнат**, **защото те отказвали да приемат и изпълнят съвета на мъдростта.**

Божият щит против обезкуражението

(Пс. 5:9-12)

Понякога ние страдаме от обезкуражение поради трудни обстоятелства, които не са причинени от човек: природни бедствия, болест, спадове в икономиката, нараняване. Но често пъти страдаме, защото врагове ни навреждат и отказват да спрат. Такава е била причината за вопълът на Давид в Пс. 5. **Той знаел, че обезкуражението лесно може да прерасне в негодувание, горчивина, омраза и накрая – отмъщение. Той се страхувал да не стане като неговите потисници.** Поради това Давид разсъждавал за характера на Господа и го помолил да го направи способен **да прави нещата по Неговия начин.** После Давид разсъждава за характера и действията на неговите врагове (Пс. 5:9-10).

„Няма нищо надеждно в това, което казват те; тяхната вътрешност е самото унищожение, гърлото им е отворен гроб; те ласкаят с езика си. Считай ги за виновни, О, Боже; нека те да паднат чрез собствените си замисли! В множеството им прегрешения ги изхвърли, защото те са бунтовни против Теб“ (мой превод)

В своят ум Давид обмислено връчва на Бога враговете си, който единствен има властта да раздава присъда или милост. Той моли Бог да им позволи да „*паднат чрез собствените си замисли.*“ Когато се справяме с хора, които се противопоставят на праведността, е полезно да помним, че те се борят против Бога, а не вие. Следователно, можете да бъдете сигурен, че Той няма да позволи на делата на злото да продължават вечно. Той ще ограничи греха и ще потърси отговорност от грешниците. Ако бъдат оставени в техния собствен съвет, те сами ще причинят провала си!

Апостол Павел казва ясно това в Рим. 12:17-19:

„Никога не отвръщайте зло за зло на който и да е. Уважавайте това, което е право пред на всички

хора. Ако е възможно, доколкото зависи от вас, бъдете в мир с всички хора. Никога не отмъщавайте лично, възлюбени, а оставяйте място за Божия гняв, защото е писано: 'Отмъщението е Мое, Аз ще отплатя,' казва Господ.' (мой превод)

Ежедневното угнетяване на обезкуражението е облекчавано, когато ние вярваме, че Господ ще се сражава в нашите битки заради нас.

Накрая, след като прославил праведния характер на Бога, след като помолил за способността да остава откъм страната на Бога и след като разгледал окончателната съдба на злосторниците, Давид си представил бъдещата радост на праведните.

„И нека всички, които намират убежище в Теб да бъдат доволни, нека те винаги да пеят радостно; и Ти да ги подслоняваш, така че онези, които обичат Твоето име, да ликуват в Теб“ (Пс. 5:11 – мой превод).

Най-важната дума в този стих е радостта. Какво е изражението на лицето ви - **то радостно ли е?** **Наистина ли живеете над ежедневните житейски трудности?** Има ли на лицето ви свидетелство на мира? Ако се сражавате в битките си без Господа, **вие ще ставате горчив, строг, раздразнителен** и следствие на това лицето ви ще носи белезите на битка.

Някога обърнали ли сте внимание **на реакцията на Кайн** на Божият отказ да приеме неговото жертвоприношение? Най-показателното изречение е в Бит. 4:5: „**Затова Кайн стана много ядосан и лицето му се помрачи**“ (Бит. 4:5 – мой превод). **Когато сме ядосани, обидени и засегнати, лицата ни показват това.** Челюстите ни са здраво стиснати. Клепачите на очите ни са сведени. **Невъзможно е да скрием вътрешното обезкуражение!** Мрачните лица разкриват обезкуражени сърца. Давид искал Бог да вземе този вътрешен товар и да го замени с вътрешна радост.

Накрая авторът споменава за едно обещание, което ние често забравяме:

„**Защото Ти си, който благославяш праведния човек, О, Господи. Ти го обграждаш с благоволение като с щит**“ (Пс. 5:12 – мой превод).

Давид завършва тази песен с очи, обърнати към Господа и далече от източниците на своето обезкуражение. След като дал на Бога своя „сутринен товар“, обезкуражението на Давид избягало. Щитът, за който той споменава в края на песента си тук, в ст. 12, е бил по-голям от щитовете на бойците и покривал цялото тяло. **Тогава какво е обещанието? Бог ще благослови онзи човек, който търси Неговата защита.** Как? Той ще направи това, като снабди този човек с Божият огромен, защитаващ (въпреки, че е невидим) щит. Да живее щитът...край на обезкуражението!

Дълбоко влияние

(Пр. 2:1-9)

Нашата предимно загрижена за външния вид и бързината култура възхвалява хората с привлекателен външен вид и с повърхностен характер. **Те не правят нищо, не допринасят нищо, не защитават нищо и не постигат нищо значимо, но въпреки това телевизията и жълтата преса им се радват извънредно много.** Разбира се, в това няма нищо ново. Всяко поколение отглежда изобилна реколта **от строители на фалшиви образи.** Стойки сред тях, обаче, подобно на дъбове сред шубраци и храсти, има и мъже и жени със сила и достойнство, които са над техните съвременници. **Те отхвърлят фалша и предпочитат дълбочината.** Те пренебрегват широката известност и вместо това избират да бъдат непристорени и истински. Вместо да отрежат широк, но плитък откос през нивата на живота, те се фокусират върху онова, което те считат че е важно, заради дълбокото му и трайно влияние. Те не си пилеят времето да лъскаят своя образ; **те са заинтересовани от задълбочаването на своя характер.**

Например, сравнете кариерите на двама американски писатели – най-добри приятели, съученици и съседи като деца – **Харпър Ли** (**Коментар:** Нел Харпър Ли 1926-2016 – писателка, най-известната ѝ книга е „Да убиеш присмехулик“. Д.Пр.) и **Труман Капоти** (**Коментар:** 1924-1984 – писател, сценарист, артист. Автор на новелата „Закуска в Тифани,“ на криминални романи и на сценарии за над 20 филма и телевизионни драми. Д.Пр.)

Труман бил самотно, ексцентрично дете с природен талант за писане. След развода на родителите му, когато бил на 4 години, той живял с роднини в Монровил, Алабама. Докато другите деца играели, той бил обсебен от интереса към думите, граматиката, повествованието и историите. Пословично суетното момче и мъжкараната Харпър бързо станали приятели, споделяйки голямата си любов към писането и литературата.

Когато станал на 12 години, Труман се върнал в Ню Йорк, за да живее с майка си и втория си баща. Когато бил в гимназията, той работел като момче за разнасяне на печатни материали в художествения отдел на „Ню Йоркър“ и продължил да усъвършенства таланта си. Скоро след дипломирането си той завършил

писането на няколко кратки истории, които спечелили литературни награди и публикувал първата си новела „Други гласове, други стаи.“ Въпреки, че тази книга останала 9 седмици в списъка на най-продаваните книги на „Ню Йоркър“, една негова снимка върху обложката на негова книга го катапултирала в славата и му спечелила очарованието на публиката, за което той винаги жадувал. Той се наслаждавал на вниманието, което получавал от обществото на Ню Йорк, но все още не можел да получи достъп до висшето общество на елита, на който той толкова завиждал. През 1959 той си осигурил подкрепата на приятелката си от детинство Харпър Ли, за да му помогне в написването на неговия „неизмислен роман“ „Хладнокръвно.“ Няколко години по-рано Харпър се преместила да живее в Ню Йорк за да стане писател. Издържала се като агент за продажба на самолетни билети, докато нейни приятели ѝ направили един скъп подарък. На Рождество тя отворила една бележка, на която пишело: „Ти имаш на разположение една година отпуск от твоята работа, за да пишеш каквото ти харесва. Честито Рождество Христово.“ Те я подкрепяли финансово през цялата 1958, което ѝ помогнало да напише първият вариант на ръкописа на новелата „Да убиеш присмехулник.“ През следващата година тя усъвършенствала ръкописа, който бил завършен през 1959. Когато книгата ѝ била приета за отпечатване, тя помогнала на Капотти за неговата книга.

През 1960 новелата на Харпър дебютирала и станала моментална класика, спечелвайки буквално всяка литературна награда, съществуваща в онзи момент, включително и „Наградата Пулицър.“ Но още по-важното е, че тя се превърнала в най-влиятелната литературна творба за движението за граждански права на чернокожото население в САЩ след романа „Чичо Томовата колиба“ на Харriet Бичер Стоун. Но вместо да се стреми към слава за себе си, Харпър се оттеглила от публичното внимание и дала последното си интервю през 1964. В него, когато била запитана дали пише друг роман, тя обявила: „Аз казах това, което исках да кажа и няма отново да го кажа.“

А от друга страна, Капотти написал романа „Хладнокръвно“ в апогея на славата си. Най-после той постигнал целта си, която била не да създаде такъв завършен роман, а за да бъде прославян и считан за велик автор. През 1970-те и в началото на 1980-те, буквално всеки американец не само знаел името му, но и разпознавал претенциозният образ на автора, който не написал нищо значително след 1966. Междувременно алкохолът, наркотиците и славата унищожили човекът, когото веднъж Норман Мейлър нарекъл „най-съвършеният автор на моето поколение.“ Накрая обаче, Гор Видал, дългогодишният съперник, по повод смъртта на Капотте, казал че е: „добър кариерен ход.“

Двама необичайно надарени автори, два напълно различни подходи към писането. Ли написала една книга, която променила света заради изгодата на самия свят, а после избрала да избегне публичната слава. А Капотти писал за да се прослави. Интересен е крайният резултат. В повечето училища „Да убиеш присмехулник“ все още е в списъка на книгите, които учениците трябва да прочетат.

Ценността на Божийте създания

(Пс. 8)

Всички хора искат да са желани. Ние искаме да бъдем търсени. Бог ни е създал с желанието да знаем, че можем да допринесем с нещо ценно и да имаме значимо влияние върху живота на другите хора. През изминалите години, велики мъже и жени са мечтаели да оставят своя отпечатък в света, да създадат наследство, което ще продължи след смъртта им.

Докато сме млади, ние имаме склонността да извличаме голяма част от самооценката си от нашата способност да даваме своя принос за другите или да помагаме на други хора в нуждите им. Докато сме в периода на максималната си активност, пълни с енергия и отзивчиви, нашата младежка плодовитост ни заслепява за факта, че един ден това ще свърши. Тогава, даже това да стане много бавно, чрез една поредица от събития или понякога внезапно, без предупреждение, ние се оказваме елиминирани и вече не сме търсени. Едно или друго обстоятелство може да ни лиши от нашата полезност и да ни остави замаяни след унищожителната си погребална служба. Несправедливост може да отнеме свободата ни. Злословие може да унищожи репутацията ни. Заболяване може да отнеме силата ни. Лош късмет може да отнеме богатството ни. Унието може да отнеме надеждата ни. И нека да не забравяме постоянната ерозия, причинявана от възрастта върху жизнеността ни. Самото остаряване може да ни извади от бързата линия. Когато бъдем подминати от повишението в кариерата или бъдем поставени на резервната скамейка поради наличието на по-силен играч, който се е присъединил към отбора, ние се чувстваме пренебрегнати. А това причинява болка.

Никой не иска да се чувства оставен настрана.

Пс. 8 в Божията песнопойка е велика песен за тези времена от живота ни, когато ние се чувстваме

задминати, заобиколени, оставени в страни, пренебрегнати. Тя осветлява ценността, поставена от Бога върху неговите създания и най-вече, върху хората.

Величието на Бога

(Пс. 8:1-9)

Когато разглеждам Пс. 8, от страницата изникват 3 първоначални впечатления.

Първо, това е псалм на Давид, написан под диктовката на Святият Дух. Това не са лениви разсъждения на надарен човек. Той е дал тази песен като дар от Бога към хората. Това са думи на Бога.

Второ, забелязвам, че в предговора е написано, че песента се изпълнява под акомпанимента на гетски инструмент. Изследователите спорят относно произхода на тази дума. Много изследователи вярват, че тя произлиза от името Гет, древен филистимски град и роден град на Голиат, най-прочутият враг на Давид. Гигантът, когото Давид убил, бил възхваляван от Гет (1Ц. 17:4, 23). Изразът „гетски инструмент“ може да се отнася за музикален стил, свързан с културата или за музикален инструмент, обичайно използван в Гет. Независимо от това, изразът „на гетски“ или „според гетския“ в предговора на песента се среща и в други 2 псалма на възхвала (Пс. 81 и 84). Библията ни казва, че след победата на Давид над Голиат, израилтяните пеели песен и танцували, когато празнували тази победа (1Ц. 18:6-7).

Аз предполагам – и това е само предположение – че този псалм е композиран от Давид като химн на възхвала в почит на Бога, който дал на Давид тази епохална победа над Голиат от Гет. Когато четете Пс. 11 вие ще видите, че това съответства на този исторически декор. Това е песен на възхвала, защото ако се налага вие да убиете гигант – в този случай това е гигантски човек, поради което вие се чувствате незначителен – окуражете се! Тази песен е за вас.

Третото ми впечатление е, че Пс. 8 започва и завършва с едни и същи твърдения: „*О, Господи, Господи наши, колко величествено е Твоето име по цялата земя*“ (мой превод). Тази повторена възхвала предлага 3 внушения, които си заслужава да бъдат отбелязани:

1. Псалмистът говори от името на хората на Бога, а не само от свое име, поради което използва местоимението „наш“, а не „мой.“ Това ни казва, че той представлява група от хора, когато композира тази победна песен.

2. Името Йехова е равностойна на „величествен“, което произлиза от думата на иврит *adar*, която означава „обширен, велик, висок, благороден.“ Давид обрисова нашия Господ като Един, който е славно величествен и абсолютно царствен!

3. Делата на Господа и характерните му черти не са ограничени само до Израел или Хананската земя. По обхвата си те обхващат цялата вселена. Господ Бог не е национално или племенно божество, което е недостъпно за никой друг.

Структура на псалма

Тъй като седемте и половина стиха в Пс. 8 са затворени между повторението на едно и също твърдение, ние трябва да разбираме, че твърдението, което се повтаря 2 пъти, е централната тема. Давид се покланя пред живия Господ като величествен и славен Господ на всички хора. Структурата на песента наподобява служба на поклонение, в която всички ние участвахме:

Славословие (Пс. 8:1a)

Поклонение (Пс. 8:1б-8)

I. Възхвала (8:1б-2)

II. Послание (8:3-8)

1. Незначителността на човека: „Какво е човека?“

2. Божията благодат: „Ти си го короновал“

III. Благословия (8:9)

Ние ще следваме тази структура, когато изследваме песента на празнуване на Давид, започвайки със славословието: „*О, Господи, Господи наши*.“ (8:1). Тази първа дума на иврит възплава величието и славата на Бога. Докато повечето преводи на Библията преведат тази дума като „Господи“, тя всъщност е Неговото юдейско име, изобразявано от четири главни букви YHWH. Понеже това име е било - и все още е – толкова свято за юдеите, че те никога гласно не произнасят това име. Поради това никой не знае какво е правилното произношение! Езичниците обикновено го произнасят Йехова. Второто име „Господ“ е юдейската дума *adonai*, която е титла на почит за признаване на власт или суверенитет. Юдеите обичайно произнасят гласно думата *adonai*, когато четат Тората и срещнат името YHWH. Думата, преведена като „*величествено*“ е превъзходна степен, означаваща „по-могъщ от всичко друго.“

Комбинирайки тези три думи, Давид прославя върховната власт на Бога над всичко. Той обявява от самото начало, че Бог няма съперник. Той не е подчинен на никоя друга сила и царува неограничено.

Нека да копаем по-дълбоко

(Пр. 2:1-9)

Тази седмица (*Коментар: Това са ежедневни статии, разпространявани по ел. поща. Д.Пр.*), нека да прицелим дулата на пушките си към лекомислието, невежеството и неграмотността. Нека да позволим на притчите, които току-що прочетохме, да говорят против нашите времена с мощна уместност. Трябва да ви предупредя, че това може да не е лесно занимание. Както е казано, Соломон ни е завел в минна галерия до място на тежка работа, **но той ще ни отведе до много полезно откритие.**

Когато разглеждам внимателно тези 9 стиха в Пр. 2, аз установявам, че те могат да бъдат разделени доста спретнато в 3 групи:

I. Поставени условия: „Ако...“ - подчертава избора на работещият (ст. 1–4)

II. Откритие: „Това...“ - подчертава намереното съкровище (ст. 5)

III. Обещание: „Защото...“ - подчертава ползата и печалбата (ст. 6–9)

Ако сте уморен от това ежедневно дъвчене на лекомислието, невежеството и неграмотността и не искате **„да го имитирате, докато успеете.“** bravo! Но сте длъжни да помните, **че излизането от матрицата винаги е трудна работа.** Соломон е писал за това, когато представил условията и изискванията, които трябва да изпълним, за да задълбочим живота си: „Ако вие направите това...“ или „Ако сте решени да направите това...“ **Труден разговор!**

Намерих 4 области на дисциплината, **които трябва да спазваме**, ако се надяваме да живеем отвъд дъвченето на лекомислието, невежеството и неграмотността. Днес ще разгледаме две от тях, а другите две – в други ден.

1. Дисциплина на писаното Божие Слово

„Сине мой, ако приемеш думите ми и цениш високо заповедите ми вътре в себе си...“ (ст. 1 – мой превод). Важното е да приемаме Божийте думи, да ги поглъщаме редовно и да им позволяваме да се настанят трайно в ума ни. **Малко са нещата, които въздействат на нашия свят по-пагубно, от съществуващото незнание на Библията.** Същевременно, ние не можем да преувеличим положителното влияние върху обществото ни от знанието на Библията. За доказване на това твърдение е нужно само да погледнем към създаването на САЩ.

Много изследователи се съмняват, че Основателите на САЩ са вярвали в Бога така, както нашите днешни евангелски църкви дефинират името „християнин.“ Независимо от това, огромното мнозинство от Основателите поне са се придържали към християнската гледна точка за света, считали са, че Бог е превъзвишен, почитали са авторитета на Библията, знаели са добре написаното в Библията и са приемали предписанията ѝ като свой морален фундамент. **Всичко казано по-горе е неопровержимо.** Тяхното познаване на Библейската мъдрост ги отвелo първо да мислят по-задълбочено и после да вземат решения, основаващи се на принципи, а не на прагматизма. Всъщност, **тяхното духовно знание е направило възможно съществуването на капитализма и демокрацията.**

2. Дисциплина на вътрешното желание

„Направи ухото си внимателно към мъдростта, предразполагай сърцето си към разбиране“ (ст. 2 – мой превод). Ако прочитаме правилно този стих, ние сме длъжни да предоставим внимаващо ухо към Божийте изобличения и да поощряваме отворено сърце пред Него. Библията многократно ни предупреждава, че **по природата си ние сме предразположени към егоизъм, пренебрегване и повърхностно мислене.** Английската дума „глупав“ се среща поне 62 пъти **само в книгата Притчи.** Със съвсем ясни думи Бог ни призовава **да оставаме здраво свързани с Него:**

„Страхът от Господа е началото на мъдростта; и познаването на Светият е разбиране. Защото чрез мен (мъдростта) **ще се умножат дните ти и ще ти бъдат прибавени години на живот**“ (Пр.9:10–11 – мой превод).

Как да търсим мъдростта?

(Пр. 2:1-9)

Ако искрено искате да намерите Божията мъдрост, бъдете сигурен, че Той е обещал, че няма да ви я

откаже. Той е обявил: „*Аз обичам онези, които ме обичат; и онези, които ме търсят усърдно, ще ме намерят*“ (Пр 8:17 – мой превод). Вижте другите две дисциплини, които ще ви поставят в контакт с Божието проникновение, знание и разбиране.

3. **Дисциплина на превъзможващата молитва**

„*Викай за проникновение, издигай гласа си за разбиране*“ (Пр. 2: 3 – мой превод).

Може би единствената най-пренебрегвана дисциплина в християнският живот – която е и сред най-трудните – е последователната молитва. Превъзможващата молитва. Продължаващата молитва, неспиращата молитва.

Не разбирайте това неправилно. Аз **не казвам**, че трябва да прекарваме повече време в молитва. Увеличаването на броя на минутите на нашето говорене към Бога **не би трябвало** да се превърща в наша цел. Вместо това, **нека да създаваме настройка на мисленето, която е ориентирана към молитва и стил на живот, който включва постоянен, незатихващ разговор с Господа през целия ден**. Разтревожен ли сте? Нека това да ви стимулира да споделите грижите си пред Бога. Поразен ли сте от някакъв конфликт? Разкажете това на Господа и го молете за Неговата намеса. Объркан ли сте, защото не знаете как да разрешите някой проблем? Молете Бога за прозрение, разбиране и разпознаване. **Не събирайте и дръжте в себе си за дълго време проблеми и въпроси**, отлагайки да ги кажете по-късно в дълъг разговор с Бога. **Говорете с Бога по всяко време на деня**.

Молете се, когато вървите, но не пренебрегвайте и времето да размисъл. Осигурявайте си няколко минути през деня – 5-10 минути, толкова често, колкото е нужно – за да останете сам, във време и място, които ще ви позволят да няма нещо, което ще отвлеча вниманието ви и дайте почивка на мозъка си. В това няма нищо мистично или тайнствено, но не бъдете изненадвани, когато яснотата замени объркването.

4. **Дисциплина на ежедневно постоянство**

„*Ако я* (мъдростта) *търсиш като сребро и ако изследваш за нея както за скрито съкровище...*“ (Пр. 2: 4 – мой превод).

Тук ние говорим за усърдие и усилие! Притчата ни казва да търсим Божиите истини така, както копаем, за да намерим сребро и да изследваме Неговия ум по същият начин, по който търсим скрито съкровище. **Това не е лекомислена игра!** Това е искрено и усърдно търсене на умът на Христос! Въпреки, че ние не трябва да спечелваме Неговата благосклонност – и можем да бъдем сигурни, че Той не въздържа проникновение, с цел да ни накара да работим по-упорито – независимо от това ние трябва да възпитаваме в себе си желание за Неговата мъдрост, което не трябва да е по-слабо от на нашия природен стремеж към богатството.

Създаването на желание за Божия мъдрост започва с решението да го превърнем в наш приоритет и да започнем да го търсим. Исус е казал: „*където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви*“ (Мат. 6:21) Това е биологичен принцип, който вие все повече ще цените, когато си създадете навик за търсене на мъдростта. Следователно, Соломон е казал, **че нашето създаване на искрен глад за мъдрост** ще бъде възнаградено: „*Тогава ти ще откриеш страхът от Господа и ще намериш познанието на Бога*“ (Пр. 2: 5 – мой превод).

Песен на възхвала

(Пс. 8:1-2)

След като се покланя пред Бога с кратко славословие, Давид размишлява за величието на своя Бог и правейки това, предлага възхвала. Вижте как цар Давид заема мястото си пред обществото на вярващите, за да ги води в поклонение пред Бога.

„*Ти си показал величието Си над небесата! От устата на младенците и кърмачетата Ти имаш укрепена сила поради Твоите противници, за да накараш да млъкне врагът и отмъстителят*“ (Пс. 8:1-2 – мой превод).

Разликата между възхвалата и молбата **е липсата на мисълта за себе си**. В този израз на възхвала Давид оставя себе си извън картината. Той обявява, че величието и славата на Бога са показани на небето. **Господ е вложил грандиозното великолепие на Своето величие във физическата вселена**.

Пс.19:1 потвърждава този факт: „*Небесата разказват за славата на Бога; и тяхното разпростиране провъзгласява делото на ръцете Му*“ (мой превод).

Този факт потвърждава и Рим. 1:20: „*Понеже от създаването на света Неговите невидими качества, Неговата вечна сила и божествената Му природа са били ясно видими, и са били разбирани чрез това, което е било направено*“ (мой превод).

След това Давид продължава да илюстрира представата си за Божията слава чрез друга крайност; той размишлява за безсилните бебета и показва как Бог използва даже малките пеленачета – даже кърмачетата – за да млъкнат онези, които са против Него. **Бог се изявява като величествен и славен в Неговата любов към безсилните.**

Аз имам един приятел-гинеколог, който потвърждава, че още преди да станал християнин, той не можел да пренебрегне силата на Бога, когато израздал и после държал в ръцете си едно след друго едно мъничко, плачещо бебе. Той свидетелства, че това накрая го мотивирало да потърси отговори в Библията и накрая да намери спасение чрез вяра в Исус Христос. Следователно, в един съвсем буквален смисъл „*младенците и кърмачетата*“ разказват за силата и величието на Бога. Тъкмо в Неговата любов към безсилните ние виждаме живо свидетелство за Божията творческа мощ. Когато изучаваме нежните миниатюрни качества на тяхното новородено състояние, **ние се удивляваме на Божието внимание към детайла.** Ст. 2 завършва с напомнянето, че **даже враговете на Бога биват смълчавани, когато наблюдават небето...или когато разглеждат новородено бебе.**

Бebetата може да са малки и звездните пространства - да са мълчаливи, но и двете съобщават едно проникателно значение на наблюдателя. Така е и в онези времена, когато ние можем да си мислим, че вече не сме толкова ценни или нужни. Когато Бог ни удостоява, чрез извършването на Неговата работа чрез нас, **това не се дължи на нашата ценност.** Иначе казано, **ние не сме ценни** за Бога поради нашата полезност. **Той ни цени независимо от това, дали сме продуктивни или не.**

В това послание има едно изумително утешение. Човешката сила или способност **не ни спечелва** любовта на нашия Създател. **Той ни обича независимо от това, какви сме ние.** Каквото и да се случи, за Него ние сме специални, даже ако станем безсилни като новородено бебе.

Послание от Бога

(Пс. 8:3-8)

Когато продължава службата си на поклонение пред Бога, Давид отваря устата си **и съобщава едно послание от Бога,** **което е основната тема на този псалм.** Ние можем да си представим как той стои пред хората и проповядва **за нуждите на човечеството и за Божията благодат.**

Първо, Давид разсъждава **за жалката неадекватност на човечеството.** Прочетете бавно ст.3 и 4. Размишлявайте над тях и влезте в умствената картина, която той е имал в ума си.

„*Когато гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, луната и звездите, които Ти си разположил; какво е човек, че Ти мислиш за него, и синът на човека, че Ти се грижиш за него?*“ (Пс. 8:3-4 – мой превод).

Думата на иврит, преведена като „*гледам*“ е глагол, който означава „да видя, гледам, поглеждам.“ Давид е стоял навън сред величието на природния феномен. Когато погледнал към този феномен, **той бил сграбчен от поразителното осъзнаване за Божието величие.** Всеки от нас е имал това изживяване. Когато гледаме към небето, ние сме поразявани от благоговение и страхопочитание. Ние поглеждаме към простора и винаги и неизменно сме завладявани от това усещане!

Давид нарича Божието творение с думите „*делото на Твоите пръсти.*“ Сътворението на вселената не е било нищо повече от „дело на Божия пръст.“ За разлика от това, спасението е „*дело на ръката*“ на Бога. (Ис. 52:10; 53:1; 59:16; Пс. 77:15, KJV).

Задавайки въпроса: „*Какво е човек?*“, Давид използва **една рядко срещана дума за човек.** *Enosh* произлиза от един глагол на иврит, който означава „да бъде слаб, болен, крехък, чуплив.“ Иначе казано: **„В сравнение с Твоето величие и великолепие, О, Господи, какво е жалкия, слаб и крехък човек?“** Според Давид, Бог не забелязва нашия нисък статут и действия от името на човека по два знаменателни начини: Той **мисли за него** и **се грижи за него.**

Какво означават тези неща? Първото твърдение - „*мислиш за него*“ – означава, че Бог си спомня за нас, а второто твърдение - „*се грижиш за*“ – означава, че Той обръща вниманието си към нас. **Колко удивителна е тази истина!** Ако ежедневно сте обзема от чувството, че сте пренебрегнат, в тази истина има нещо, което си заслужава да запомните: Богът, който е създал цялата великолепна вселена, наистина помни и обръща внимание на хилавите индивиди като вас и мен. Лесно е да вярваме, че Бог има твърде много други неща, за които да се занимава, отколкото да се грижи за нас. Но Петър ни напомня, че „*Той се грижи за вас*“ (1Пет. 5:7). **Бог никога не пренебрегва хората Си!**

Това накарало Давид да размишлява за Божията благодат.

„*А ти си го направил само малко по-нископоставен от ангелите и със слава и чест си го увенчал.*“

Поставил си го господар над делата на ръцете Си; всичко си подчинил под краката му – всички овце и говеда, още и животните на полето, въздушните птици, морските риби и всичко, което минава през морските пътища“ (Пс. 8:5-8).

Въпреки огромната разлика между Бога и човека, Давид обявява, че Господ ни обича и е дал на човека място, което е достойно и важно за този свят. Ние сме направени малко по-нископоставени от ангелите по отношение на силата, но въпреки това, сме короновани със слава и величие. Нещо повече, Той ни е възложил отговорността и привилегията да властваме над света като негови помощници (Бит. 1:28–30). Евр. 2:6-9 употребява тези стихове за Исус Христос, превръщайки тази част от Пс. 8 в месианска и пророческа. Обаче от гледната точка на историята, тя е приложима за всички хора. **Докато Исус е Божият Син, ние споделяме тази почит и отговорност с Него. А това е изумително!**

Изгодите на мъдростта

(Пр. 2:1-9)

Наградата на мъдростта е да сме мъдри! Но въпреки това, Соломон предсказал, че човекът, стремящ се да придобие Божията мъдрост, ще се наслаждава на забележителни предимства. Днес ще разгледаме изгодите от мъдростта **отвътре**. А в другиден – изгодите от мъдростта **от небето**.

1. Изгодите от мъдростта отвътре: още повече мъдрост, плюс знание и разбиране.

„Защото Бог дава мъдрост; от устата Му идват знание и разбиране“ (Пр.2:6 – мой превод).

Ние притежаваме **забележителна липса** на това, което апостол Павел нарекъл „**усещане, усет**“ – (Коментар: синоними: състрадателен, внимателен, прощаващ, щедър, любезен, възприемчив, проникателен, търпелив. Д.Пр) (Тит.2:2). Скоро след това той окуражава младите жени да бъдат „**разумни**“ (ст. 5). (Коментар: синоними: умен, интелигентен, логичен, приземен, проникателен, трезвен, мъдър, информиран. Д.Пр). Веднага след това Павел отново подчертава, че същото се отнася и за младите мъже (ст. 6). А после, още веднъж написал, че всички ние, които сме били родени отново, трябва „**да живеем разумно, праведно и благочестиво в сегашната епоха**“ (ст. 12 – мой превод).

Представете си колко много духовни проблеми бихме могли да избегнем, просто като живеем разумно, прилагайки в живота си Божията мъдрост във всяко решение, независимо дали то е рутинно или променящо посоката на живота ни.

Спомням си, че преди години извърших сватбената церемония на една по-възрастна младоженка и младоженец. Осъзнавайки, че те могат да имат затруднения, когато се приспособяват към семейния живот, аз проведох 3-4 срещи с тях като брачен консултант преди сватбата, за да подчертая важноста да поддържат баланс и да не допускат крайности. Даже им дадох два проекта, върху които да работят с надеждата, че им помогна да се стремят към разумни начини за приспособяване един към друг. Но само няколко месеца след сватбата те отново бяха при мен в кабинета ми и крещяха един срещу друг. Тя беше разярена и го обвиняваше, че той отказвал „да й даде повече пространство.“

Аз предположих, че нейният дълъг самостоятелен живот я е направил по-чувствителна и ревнива относно споделянето на нейното жизнено пространство и че тя се нуждае от по-дълъг период на приспособяване, поради което спокойно я попитах какво конкретно има предвид, когато казва, че се нуждае от пространство за дишане. **Готови ли сте да научите?** Той свали от пантите им всички вътрешни врати в жилището им и ги складираше в гаража, защото той „**не искал всеки от тях да има каквато и да е тайна от другия**.“ Освен това, той започнал да записва показанията на километража на колата й, когато отивал на работа и после ги сверявал с показанията на километража, когато се връщал от работа. По време на вечерята той я разпитвал: „**Къде ходи днес? Коя беше причината да отидеш на място, което е на 28 км от дома?**“

Ето, това е причината! Лишена от пространство, тя умишлено прекарвала неизвестен брой часове в колата си, карайки я където и да е и после се наслаждавала на неговите съмнения, че тя му изневерява. **И на двамата им липсваше разум**. И двамата се нуждаеха от вливане на мъдрост. Не е изненадващо, че техният брак просъществува много малко време.

Това е пример за крайност, но вие разбирате поуката. Вътрешното присъствие на мъдростта, знанието и разбирането могат да окажат влияние върху това, колко добре вървят нещата в живота ни и вследствие на което се получават големи изгоди. Не винаги, но най-общо казано, когато действаме, водени от мъдростта, живота ни е по-гладък и мъдростта винаги ще ни помага да реагираме добре, когато нещата не вървят много добре.

Свърхестествените изгоди на мъдростта

(Пр. 2:7-9)

Очевидно е, че мъдрото или разумно поведение ни подготвя да реагираме конструктивно на трудностите и конфликтите. Замислете се отново за примерите от живота на Харпър Ли и Труман Капоти. Не знам някой от тях да е споделял, че вярва в Христос. Независимо от това, ние виждаме **как наличието или липсата** на мъдрост е станало причината те да изживеят живота си по много различен начин. И двамата са започнали живота си в един и същ малък град в Алабама, и двамата се преместили да живеят в Ню Йорк, и двамата постигнали феноменален успех като писатели, **но те реагирани по различен начин на славата**. Стремещт към славата унищожил Капоти, който умрял рано и срамно (*Коментар: Най-хубавата му книга е озаглавена „Хладнокръвно“ и в нея се описва едно реално криминално престъпление, което изумило САЩ с жестокостта си, с разкриването на убийците и с тяхното осъждане. Той умрял малко преди да навърши 60 години, вследствие на непреодолима пристрастеност към алкохола и наркотиците. Д.Пр.*), а Ли потвърдила влиянието на нейната книга (*Коментар: „Да убиеш присмехулик.“ Д.Пр.*), но отхвърлила личната слава. В потвърждение на духа на книгата си, тя продължила да живее тихо и да, разумно. (*Коментар: Тя умряла на 90 години. Д.Пр.*)

Въпреки, че мъдростта ни помага да формираме собствената си среда и да я направим по-малко хаотична и по-конструктивна, Бог обещава даже още повече. Той обещава да не ни оставя да разчитаме само на себе си, живеейки в корумпиран и глупав свят. **Бог обещава да остави лично ангажиран с нас, когато ние се стремим към мъдростта.**

2. Изгодите от мъдростта от небето: предпазване.

„Той запазва изпитана мъдрост за праведните; той е щит за онези, които живеят почтено; защитава пътищата на правосъдието и пази пътя на светите си. Тогава ти ще разпознаваш праведността и правосъдието, и справедливостта, и всяка добра посока“ (Пр. 2:7-9 – мой превод).

Казано просто, мъдрото живеене ни поставя под невидимият чадър на Божията защита. Чрез избора си да търсим мъдростта, ние се нареждаме редом с Бога против глупостта, нечестията, лошото поведение и несправедливостта. Бог се наслаждава да ни подкрепя, когато ние станем част от Неговия дневен ред. Но въпреки това, подкрепата, която Той предоставя, **не означава, че не няма да страдаме**. **Всъщност, ние участваме във война срещу злото**. Светът е бойно поле и ние, като войници, ще понасяме трудности и ще страдаме от нараняване. Много хиляди мъченици са умрели поради позицията, която са заемали в защита на евангелието, против могъщи преследвачи. Мъдростта донася свърхестествена небесна защита. Нейният предпазващ чадър ни превръща в непобедими от злото. **Но не в този живот**.

Обаче Бог обещава, че ние ще страдаме по-малко в ръцете на злото, ако вместо да отхвърлим, ние приемем небесната мъдрост. Нещо повече, страданието, което ние ще понесем, ще бъде използвано за наше добро (Рим. 8:28–39). И още нещо, страданието, което ние понасяме сега е временно и накрая ще бъде заменено от безкрайност, в което онези хора, които са търсили Божията мъдрост, ще се наслаждават във вечността, където *„Той ще обърне всяка сълза от очите им; и смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка, първите неща отминаха“* (Откр. 21:4). Ние получаваме известна защита сега и пълна защита, когато Той откупи света от неговата глупост и зло.

Между сега и вечността, мъдростта ни издърпва от нашата баналност, позволявайки ни да се наслаждаваме най-добре сега и да запазваме перспективата за вечността, докато живеем сред нашия греховен и вечен свят.

Лицето и центърът на Божият ум

(Пс. 8:1-9)

Смириващо е да мислим, че Създателят на вселената, чиято сила, знание и доброта не знаят граници, **всъщност се грижи за нас и ни обича индивидуално и лично**. Замислете се за това, колко трудно би било да достигнете до Президента на голяма корпорация, за да обсъдите с него вашите проблеми с някакъв неин продукт. Или си представете, че се опитвате да се срещнете насаме, даже за няколко минути с Президента на САЩ, за да поговорите с него за вашите тревоги относно външната политика. Всички ние знаем колко малък е шанса това да се случи. И това не се дължи на техен недостатък; разполагайки с ограничено време и енергия, те трябва да имат приоритети. Нещо повече, ние, които имаме големи семейства, понякога установяваме, че е трудно да знаем текущите неща в живота на всеки един от най-близките ни хора. Старанието ни да знаем ежедневно какво се случва в живота на примерно, 10-те ни внуци, може да се

окаже, че е работа на пълен работен ден; това е почти невъзможно за обикновения човек. Поради това, **фактът, че Царят на вселената се грижи лично за мен е нещо повече, отколкото аз мога да проумея. Той проявява личен интерес към всеки един човек, който вярва в Него.** Той добавя смазка към стърженето на нашето усещане, че сме пренебрегвани, като ни напомня за Своят личен интерес към всеки от нас.

Възможно е, докато четете тези редове вие да се чувствате самотен и изоставен. **Каква печална и неплодна долина е самотата!** Но чуйте! **Ако вие имате Господ Исус Христос като ваш личен Спасител, вие имате постоянен Придружител и Приятел.** Той никога няма да ви изостави. Този псалм е позитивно доказателство, че Той не ви счита, че сте маловажен и не ви пренебрегва. Той не се дразни от вашето отиване при Него с вашите нужди. **Той никога не поглежда към вашите молитви или молби като досадни смущения.** Даже както Яков ни напомня: (Исус Христос) „*дава щедро на всички, без да укорява*“ (Як. 1:5). Той предоставя добри дарове без „колебание или сянка на промяна“ (Як. 1:17 – мой превод).

И знаете ли защо? **Отговорът е Благодатта – очевидната, незаслужена, неоснователна и неспечелена от нас услуга.** Поради това, още сега възложете на Него вашето усещане за незначителност и отчаяние. Кажете му, че вие считате, че Пс. 8 е обещание за Неговата лична благодат, загриженост и любов към вас.

Запомнете, това е псалм на на Гетски инструмент. Давид го е композирал като химн на победата, след като победил гиганта Голиат. Призовавам ви да вземете този лично ваш „гигант“ - **чувството, че сте пренебрегнат** и да помолите Бог днес да ви даде победа над него. Кой знае? Може при залез слънце да бъде повален друг Голиат.

Давид завършва песента си с благословия „*О, Господи, Господи наш, колко величествено е името Ти по цялата земя*“ (Пс. 8:9 – мой превод). Ние добавяме към благословията на Давид нашият потвърждаващ отговор: **Амин.**

Агонията на унието

(Пс. 13:1-6)

Преди много години живеех в семинарията в Далас. Получих едно телефонно обаждане, което ме отведе в малък и мръсен гаражен апартамент (*Коментар: Апартамент който е на нивото на гаража или е над него, като отделна сграда. Д.Пр*) На мрежестата входна врата бях посрещнат от мъж с 12-калибрен пистолет. Той ме покани да вляза. Седях около 1 час край малка кухненска маса с крушка без абажур, висеща над нея. Той ми разказа една сърцераздирателна история. Току-що бил изписан от болница след операция на гърба. Живее сам, загубил връзка с бившата си съпруга (и техният единствен син), когато бракът им се разпаднал преди много години. Докато той говореше за напрегнатите борби на мъжа, аз забелязах, че малкият му апартамент е пълен със снимки – всичките на неговия син, пред различни периоди на неговото израстване.

Имаше снимки, направени на момченце, което беше още с памперси. На други то беше с баща си, когато момченцето завършвало обучението си в детската градина. Други го показваха в униформата на бейзболист от Юношеската Лига, с бухалка на рамото му... и т.н. и т.н., чак до обучението му в гимназията. Целият фокус на този мъж беше насочен в брака, който се разпаднал и в момчето, на което той вече не можел да се радва. Тези носталгични, мъгляви, оцветени с водни бои спомени от миналото го превърнали в затворник в затвора на съжалението и унието. За нещастие, моите опити да му помогна да види отвъд стените на мъката му **се оказаха неуспешни.** След по-малко от една седмица той се застреля в колата си, която откарал дълбоко в гората на Източен Тексас. **За него животът вече не си струваше борбата.**

Нормално е да тъгуваме след значима загуба. Тъгуването е болезнен процес на приспособяване към нов вид житейски обстоятелства. Когато приемането на реалността заеме мястото си, мъката отстъпва, давайки отново път на радостта. **Обаче понякога, тъгата вместо към приемане, може да отведе до безнадеждността. Това е унието.** Може би то е водеща надолу спирала на безнадеждността.

Не е нужно многократно да четем Пс. 13, за да открием унието в Давид. Подобно на моят приятел в апартамента, псалмистът се чувства повален. Забравен. Това е този вечен синдром „**никой не го е грижа за мен.**“ Отчаянието може да не е твърде силно описание на неговата емоционална температура. Моята баба би казала: „Той е стигнал до края на силите си.“ Ние разбираме това! **Убеден съм, че точно тези взаимни усещания са причината ние да бъдем привлечени към псалмите в периода на нашите тъжни дни.** Давид се е чувствал окаян и злочест. Никой със сигурност не знае причината; фактичката обстановка по време на написването на много от псалмите **си остава мистерия.** Но въпреки това, неговите думи отекват с нашите собствени болезнени чувства, когато сме „накрая на силите си.“

Физиката на спокойствието

(Пр. 3:1-6)

Тревогата е един от най-често срещаните недостатъци на характера, заедно с **лакомията** и **перфекционизма**. В края на краищата, всеки човек се тревожи и никой не знае как да спре. Нещо повече, **основната жертва на тревогата е човекът, който се тревожи**, поради което тя изглежда достатъчно безвредна. **Но тревогата е сериозен недостатък**. Тя не само причинява немалък брой значими телесни заболявания и неразположения, но може да задейства появата на сериозни емоционални проблеми, като потиснатост, безпокойство и даже натрапчиви разстройства. **Още по-важно е, че тревогата е духовен проблем, защото е симптом на глупостта и е предшественик на греха**. Поради това Соломон предлага решение на тази вековна болест на душата.

Този откъс е част от един продължителна беседа, в която Соломон дава съвети на сина си за доста неща. Обърнете внимание на многократните му споменавания на израза „*сине мой*“ в първите три глави на Притчи (1:8, 10, 15; 2:1; 3:1, 11, 21). Соломон посвещава голяма част от времето и усилието си, за запазването на този мъдър бащински съвет. В разглеждания сега случай, той му обяснява **как да намери спокойствие сред хаоса** и **по този начин да добави години към живота си и спокойствие към дните си**.

Соломон съветва сина си да създава добри взаимоотношения с хората, с които общува, което може да бъде наречено „**хоризонтална почтеност**“ (ст.3-4) и да поддържа правилно взаимоотношение със своя Бог, което е „**вертикална почтеност**“ (ст.5-6). Тези два вида почтеност описват един принцип на „причината и резултата“, който не се различава от закон на физиката или от принцип на живота. Пуснете една тежест и тя ще падне. Хранете се разумно, правете гимнастика редовно и тялото ви ще бъде във форма. Живейте според материалните и телесните си възможности, пестете пари и ще натрупате богатство. Днес ние ще изследваме темата за хоризонталните взаимоотношения, а после ще преминем към разкриването как да поддържаме вертикалната почтеност.

Мъдрецът твърди, че човек може да намали до минимум тревогата, като усвои две важни добродетели: **доброта** и **истина**. Думата доброта е една от най-важните думи в теологията на юдейската култура. Думата на иврит *chesed* е превеждана като: „милост“, „любяща доброта“, „доброжелателност“, „добродетелност“ и „преданост“. Тя описва непреклонната, неописуема и всепобеждаваща благодат на Бога към Неговите хора на завета. Тя е това качество на Божият характер, което Го кара да почита Своя завет, независимо от многото неизпълнения на Израел.

Думата на иврит, превеждана като „**истина**“ изразява представата **за устойчивост или увереност**. Тя **не описва истината** като **знание**, а **като начин на свързване: почтеност на взаимоотношението**. Когато истината е част от вашия характер, **вие говорите** това, което е истина, **почитате и изпълнявате** поетите от вас обвързаности **и подкрепяте** другите хора, които „верни, правилни, истински.“

Когато доброта и истината станат естествена част от вашите взаимоотношения с другите хора, вие ставате харесван от тях и добрата репутация се превръща във ваша награда. Ще трябва да извървите дълъг път, докато стигнете до избягването на проблемите, както и до изправянето на вашия резервоар, където съхранявате тревогата.

Откровен разговор за вярата

(Пр. 3:1-6)

В бащинският си съвет за тревогата, Соломон преминава от хоризонталното към вертикалното измерение на взаимоотношението ни с Бога (ст. 5-6). В тези 2 стиха има 4 глагола, изразяващи действие, които са интересни за всички хора, които искат да живеят отвъд ежедневното смилане на тревогата.

- вярвай
- уповавай
- признавай
- прави прави

Първите три глагола се отнасят директно към Божието дете. Те описват нашите отговорности: „Вярвай...не се уповавай...признавай.“ Четвъртият глагол „**прави прави**“ е просто съобщаване на Божието обещание, отнасящо се до Неговата част от завета (т.е. договърът Му с Израел). Структурата на трите заповеди, последвани от обещанието, силно свидетелстват за друг принцип за причината и следствието, на който можем да уповаваме. Освен това, този принцип задейства един свръхестествен резултат.

Нашата част: Вярвай! Не уповавай! Признавай!

Божията част: Той ще направи прави...

Забележете също, че притежателното местоимение „ти“ и „си“ се употребява 4-ри пъти. Това е лично обещание, в което вие **можете винаги да вярвате. Или да не вярвате.** Бог оставя ние да направим своя избор.

По този начин първата и последната фраза утвърждават главната идея; другите две фрази в средата просто подсилват и изясняват идеята. Главната идея е: „**Аз трябва да вярвам на моя Господ с цялото си сърце – безрезервно; в отговор, Той прави пътеките ми прави.**“ Средните две фрази разширяват главната идея.

„**Вярвай**“ е силно описателен глагол. Той е подобен на един арабски глагол, който означава „**да се простна по очи на земята,**“ **поза, която говори за абсолютна зависимост и подчинение.** „**Вярвай**“ описва умственото и емоционалното ни просване по очи на земята – **възлагайки всичките си надежди за настоящето и бъдещето върху друг и намирането на обезпечаване и сигурност там.** В пълният юдейски контекст, думата „**вярвай**“ носи идеята **за чувство на безопасност, сигурност и на безгрижие.** За да разберете това по-ясно, вижте играта на думите в Пр. 11:28: „**Който вярва в** (или хвърля себе си върху) **богатството си, ще падне, а праведните ще цъфтят като зелен лист**“ (мой превод).

На нас ни е казано да не вярваме в богатството, защото богатството не е сигурно (виж Пр. 23:4-5). Ако се стремите в сърцето си да станете богат, ако се проснете с лице надолу върху богатството си, за да намерите обезпечение и сигурност там, вие ще бъдете скръбно разочарован. Богатствата пропадат и отлитат. Нещо повече, материалното богатство не може да ви помогне във вечността.

Вижте също и Пр. 3:21-23: „**Сине мой, нека тези неща да не изчезват от погледа ти; пази здравия разум и предвидливостта. Така те ще бъдат живот за душата ти и украшение на шията ти. Тогава ще вървиш безопасно по пътя си и кракът ти няма да се спъне**“ (мой превод).

Оригиналната дума, която е преведена като „**безопасно**“ има същият корен на иврит като друга дума, която е преведена като „**вярвай**.“ Заповядано ни е от нашия Господ да Му се предоставим изцяло, напълно, абсолютно и безрезервно – **и единствено на Него!**

Английската дума „Господ“ превежда святото име на Бога, изразено чрез 4-те съгласни букви YHWH. И до ден днешен силно вярващите евреи считат, че името на Бога е толкова свято, че те даже не могат да го произнесат. (*Коментар: Защото Бог е свят и не може даже да погледне нещо, което е нечисто, а да не говорим – да се допре до нещо нечисто. А нашите устни са нечисти. Д.Пр.*). Това е титлата, дадена на Бога, който спазва завета си с Израел, върховният Цар на вселената, който е обвързал Себе си към хората Си чрез любов и обещание. Авторите на Новия Завет – признавайки светостта на скъпият Божий Син – употребяват тази титла за Исус. Ние трябва да уповаваме изцяло на Него, намирайки в Неговата суверенна грижа нашето обезпечение и сигурност.

Думата „**сърце**“ **няма почти нищо общо** с помпацият кръвта орган в гърдите ви. Вместо това, тази дума е използвана в Стария Завет, за да обозначи „**нашето вътрешно аз,**“ тази част от нас, в която се помещава **нашият интелект, емоции и воля: нашето съзнание и самоличност.** Тогава какво казва Господ? Той казва, че ние трябва да предоставим себе си на нашият Спасител-Бог с пълна вяра, без да въздържаме нито една част от ума си, от волята си или от чувствата си.

А това, приятелю мой, **е свършено задължение!**

Как да вярваме в Бог?

(Пр. 3: 3-6)

Тъй като продължаваме изучаването на съвета на Соломон относно тревогата, забележете, че ст. 4 и 5 разширяват представата за вярата в Господ. „**Вярвайки в Господ с цялото си сърце и не уповавай на собственото си разбиране**“ (ст.5 – мой превод) включва в себе си две действия: **едно позитивно** и **едно негативно.**

Днес ще изследваме негативната заповед: „**не уповавай на собственото си разбиране.**“ Думата „**разбиране**“ е толкова важна, че в еврейският текст тя е поставена в началото на изречението, за да се подчертае важността ѝ: „Твоео разбиране, не го уповавай на...“ Тази дума се отнася **до способността ни да наблюдаваме нещо, да придобием прозрение и да разпознаем това нещо** като средство за формирането на решение. Разбира се, **наличието на нужното старание и упоритост, е наша отговорност, за да се случи това.** Изследвайте, търсете гледни точки, използвайте логика и формулирайте идеи. Бог не иска от нас да се откажем от планирането на работата си или да се хвърляме сяпо и неподготвено в обсъждания. **Той ни призовава да даваме по-голям приоритет на вярата в Него. Нека увереността ви в Божият характер, сила и в досегашната му вяроност, да бъде фундаментът на цялото ваше вземане на решение, като**

прилагате разумна преценка. (Моля ви, прочетете това отново.)

Вижте една полезна илюстрация: Млад мъж е убеден, че Бог го е призовал да работи като професионален негов служител. Отговаряйки на този призив, той разбира, че се нуждае от обучение и подготовка в добра семинария. Той посещава училището, разглежда жилищните помещения, пресмята парите, които ще трябва да плати за обучението и пребиваването си там, и даже открива подходяща работа, която няма да пречи на обучението му. **Но – на хартия – бюджетът му е недостатъчен.** Разходите надвишават приходите и наличните спестени пари. Въпреки това, той знае, че Бог го е призовал да се подготви, поради което той опакова багажа си, отива в семинарията и се записва. **Защо? Защото той е толкова уверен в Божието обезпечаване, че не може да чака докато всички детайли бъдат разрешени, преди да се подчини на Божията воля.**

„**Не уповавай на собственото си разбиране**“ означава, че вие **НЕ** поставяте ограниченото си виждане на първото място в списъка на приоритетите си. Разбира се, думата „**уповавай**“ буквално означава да зависите от нещо. Човек може да уповава (**да се подпира**) на тояга, бастун, стена или на друг човек, за да остава изправен. Посланието е: „**Чувствай се напълно уверен в Бог и не зависи от твоята собствена интелигентност, прозорливост или умение да те предпази от падане.**“

Познавам един господин, който страдаше от ужасно нараняване, докато карал ски и беше принуден да ходи с патерици в продължение на много седмици. Няколко пъти го намирах да рисува на най-горната стълбищна площадка. Ръце ту бяха станали червени и подути от постоянната му употреба на патериците. Той откри, **че уповаването на патериците е изтощително занимание.**

Така е и с уповаването на собственото ни разбиране! Ако искате да прекарате един изтощителен ден, опитайте се да работите, използвайки само вашата ограничена гледна точка. Изключете всички други възможности, за които можете да си спомните. Когато, неизбежно, **стигнете до безизходица**, спрете се и се опитайте да вървите по някоя нова, измислена от човека посока. В края на краищата, вие ще изпробвате всички други идеи и се изтощите. Тогава, **ако не се обърнете към Бога, ще ви остане само един единствен шанс: тревогата.**

Интимност с Всевишният

(Пр. 3:5-6)

Както вече открихме преди няколко дни, „**вярвайки в Господа с цялото си сърце**“ започва с решението „**да не уповаваш на собственото си разбиране.**“ Вторият избор ни призовава да „**признаваме Него във всичките ни пътища.**“

Думата „признавам“ е превод на една проста дума на иврит, която означава „**познавам.**“ Този вид познание е лично и е придобивано от житейския опит. Юдейските автори използват тази дума като евфемизъм за сексуалните взаимоотношения между съпруг и съпругата му. Божието знание за Неговите създания е пълно (Бит.18:18; Втор. 34:10; Ис. 48:8; Пс. 1:6 и 37:18), Той иска ние също да Го познаваме толкова интимно. Вместо да се уповаваме на човешките патерици на собствените си проникновения и умения, ние сме призовавани да опознаваме Божият ум – Неговият характер, Неговите стандарти, Неговите качества, Неговият план.

Думата на иврит *derek* означава „път.“ В буквален смисъл това се отнася за изборите, които правим при житейските случки, с които се срещаме, докато вървим през живота. Бог ни окуражава да опознаваме Неговия ум във всички тези житейски случаи и обстоятелства. И нещо повече, *derek* освен това може да означава „характерен начин,“ както е казано в Пр. 30:18-19: „**Има три неща, които са чудни за мен, четири, които не разбирам: пътят на орел в небето, пътят на змия върху скала, пътят на кораб сред морето и пътят на мъж с девица.**“ (мой превод).

Видим образ, свързан с *derek* е стрелецът с лък, който от опита си е привикнал към *derek*. Пс. 7:12 използва глаголната форма на тази коренна дума за да обрисова Господ, че е „**опънал лъка си и го е приготвил**“ (мой превод). Познаването на Бога и вършенето на нещата по Неговия начин **не означава**, че ние сме длъжни да жертваме нашата уникалност или да се приспособяваме към специален начин на живеене: ние **не трябва** да носим този вид дрехи (**Коментар:** *Така както овчарят Давид е отказал да носи доспехите на цар Саул и отишъл да сражава срещу Голиат със собствената си пращка. Д.Пр.*), които носят нашите съседи или да искаме да имаме същите хобита – **съвсем не това!** **Открийте Бог какъв човек ви е направил да бъдете и вървете по вашия уникален път.** Просто не пренебрегвайте изискването да познавате Бога.

Апостол Павел съвсем не е приличал на някой от своите съвременници и оттогава досега все още никой не прилича на него. Той е правил необикновени житейски избори – останал е неженен, пътувал е

постоянно, посветил се е изцяло на служението на Господа – и е вървял по житейски път, по който никой друг човек не може да върви. **В продължение на 15 години той е постигнал повече, отколкото повечето хора постигат през целия си живот.** Освен че разпространил евангелието през голяма част от Римския свят, той написал повече от 1/3 от Новия Завет. Но въпреки това, нищо друго не изместило № 1 от списъка на неговите приоритети – **познаването на Христос.**

„Аз смятам всички неща като загуба, с оглед на изненадващата ценност на познаването на Христос Исус, моя Господ, заради Които изстрадах загубата на всички неща и ги считам за боклук, за да мога да придобия Христос и да мога да бъда намерен в Него, без да имам моя собствена праведност, предоставена от Закона, а онези, която е чрез вяра в Христос, праведността, която идва от Бога, въз основата на вяра, за да мога да зная Него и силата на Неговото възкресение и общението на Неговото страдание, като бях уподобен на Неговата смърт; с цел Аз да достигна до възкресението от смъртта.“ (Фил. 3:8-11 – мой превод)

Правият път

(Пр. 3:1-6)

Бог е установил образец, за да ни помогне да избегнем капана на тревогата. **Този принцип на причината и следствието е толкова важна част от сътворението, каквато е законът на гравитацията.** Той управлява 3 заповеди към детето на Бога. Те са нашата отговорност: *„Вярвай...не уповайвай...признавай.“* Четвъртият глагол – *„да прави...прави“* – е част от простото обявяване на Божието обещание, Неговата част от завета. Когато ние **вярваме на Него, а не на нашите виждания и мнения,** Той обещава *„да прави (пътеките ни) прави.“* Тази описателна картина напуска за древната практика при направата на главните пътища. Техните строители премахвали пречките, запълвали долините, издълбавали хълмовете и създавали прави пътища в склоновете на планините. Образно казано, този израз означава „улеснява напредъка“ или „превръща плановите в реалност.“ Когато вярваме в Бога и задълбочаваме нашето лично, изпробвано в живота знание за Него, Той улеснява нашия напредък през живота и ни помага успешно да вървим по пътеката, която Той е маркирал за нас (виж Пс. 139:16).

Сега, когато анализирахме всички важни части, нека да съберем отново разгледаните стихове в една разширена парафраза:

„Хвърлете себе си изцяло върху Господа. Заложете цялото вашише сегашни и бъдещи нужди на Него, който е вашият интимен Спасител-Бог...и намерете в Него вашата сигурност и безопасност. Правете това с целия си ум, чувства и воля. За да стане възможно това, вие сте длъжни да отказвате да подкрепяте себе си в църквата на човешката изобретателност. Вместо това, изучавайте Господа. Научавайте за Неговия характер, откривайте Неговите планове за вас и за света, бъдете удивлявани от Неговата любов и грижа за вас във всяко от вашите обстоятелства. Тогава Той – след като Му бъде предаден пълният контрол над вашия живот – ще изравни и направи прави пътеките ви, премахвайки пречките по пътя.“

Избор на живот или смърт

(Пр. 4:20-27)

Не правете грешка! **Сърцето ви е обсадено.** Подобно на мародерстващи орди, обсаждащи крепост, важни личности в порното и медийни експерти правят планове как да намерят място за влизане. Те изстрелват високо снаряди и хвърлят рафинирани примамки, търсейки слабости и крещят подигравки, надявайки се да придобият достъп. Те искат да влязат вътре, за да ви направят техен подчинен.

На пръв поглед, вие можете да си помислите, че аз говоря прекалено драматично. **Но чуйте това от човек, чиято работа е да събира парченцата от разбити животи.** Предлагам ви един поглед към реалността, такава, в каквато живея аз, а и много други хора са споделяли с мен историите на техния живот. Реално насилие, пристрастеност към порнографията, изоставяне на дом и семейство, злоупотреби, измами, двоен живот, който внезапно бива разкрит и опустошаващо отмъщение, насочено към всички – аз съм виждал опустошението и болката във всичко това. Интересното е, че **във всеки от тези случаи има една обща причина: сърцето,** което постепенно става развратено, започвайки с това, което може да бъде наречено „фаталният първи път.“ (Повече за това по-късно.) След като направихме малко запознаване с разглежданата тема, аз вярвам, че вие разбирате колко опасен може да бъде този ежедневен натиск.

Докато започваме, вие можете да си припомните, че в притчите на Соломон, думата „сърце“ **много рядко** се отнася за телесният орган. По-рано научихме, **че сърцето се отнася за нашето вътрешно същество, за мястото, където се намира съзнанието, нашият център за вземането на решения, центърът на нашия ум, нашите емоции и нашата воля.** Всъщност, тази дума на иврит, в този контекст се среща поне 70 пъти само в Притчи. Поради това, когато говоря за „незащитено сърце,“ аз имам предвид отговорността, която имаме да пазим вътрешното си „аз“ от вражеско нахлуване.

Ясно е, че Соломон разглежда този конкретен съвет като избор на живот или смърт...буквално. Той написал: „**Защото** (тези думи) **са живот за онези, които ги намират и здраве за цялото им тяло**“ (Пр. 4:22 – мой превод). Казано с други думи, този съвет няма да ви пази от умирање, а ще ви помогне истински да живеете. **Не просто да съществувате, а да живеете!** Този съвет също ще ви помогне да се радвате на добро здраве и да избягвате отрицателните физически последици от греха.

Същността на посланието в ст. 23-27, могат да бъдат систематизирани така:

- **Какво** сме длъжни да направим ние? (ст. 23а)
- **Защо** сме длъжни да го направим? (ст. 23б)
- **Как** можем да го направим? (ст. 24-27)

Вашето най-голямо съкровище

(Пр. 4:23)

Докато изследваме съвета на Соломон за важноста да пазим сърцето си, забележете, че той отново отправя думите си към „**сине мой.**“ Понеже Светият Дух е запазил този откъс за нас, сега ние сме облагодетелствани от мъдрият бащински съвет на Соломон. Вижте неговото обяснение за да предразполагаме ухото си към неговите притчи и да ги запазваме „**в средата на сърцето си**“ (ст. 21 – мой превод). Това е много интересно! През следващите няколко минути аз искам ние да насочим напълно вниманието си в цялата идея за запазването на сърцето. Ето как Соломон е казал това:

„**С цялото си старание пази сърцето си, защото от него бликат изворите на живота**“ (4:23 – мой превод)

Обърнете внимание на трите важни неща в този важен стих:

1. Това е заповед: „**Пази!**“
2. Към тази заповед е добавена указание за усилието - „**с цялото си старание.**“
3. Причината за тази заповед е посочена в последната част на стиха: „**защото...**“

Забележително е, че юдейският текст на този стих започва със „**С цялото си старание.**“ Както видяхме, юдейските автори са използвали подреждането на думите в изречението, за да подчертаят най-важното, идеята, обикновено поставяйки най-важната част в началото на изречението. Нормалната структура на изречението е: на първо място глагола; след него подлога, съществителното име, предмета, обсъжданата тема; и накрая – допълнението. **Но Соломон променил това подреждане, за да подчертае важноста на своя съвет,** което означава, **че Бог счита, че този съвет е особено важен.** Юдейският израз, преведен като „**с цялото си старание,**“ може да бъде преведен и като „повече от всичко друго“ или „над всичко друго.“

Соломон създал една заплетена игра на думи с юдейската дума „старание,“ която оригинално произлиза от съществително име „място за затваряне,“ място, което трябва внимателно да се следи, предпазва и охранява, като град с крепостна стена. Думата загатва за задължението на пазача на вратата или на пазача в наблюдателна кула, чиято роля е била безценна. **Животът на всеки жител на града е зависел от неговото старание.** Със заповедта „Пази,“ **Соломон удвоил своето подчертаване** чрез използването на тези представа.

Основният юдейски глагол, преведен като „пази“ е *natzar*, означаващ „да запазвам, да спазвам.“ Същият глагол се среща в Ис. 26:3: „**Непоколебимостта на ума Ти ще пазиш в свършен мир, защото той** (праведният народ) **вярва в Теб**“ (мой превод). Пастирът се грижи за овцете си, пази ги да не се нараняват, предпазва ги от хищници и задоволява нуждите им. В буквален смисъл, *natzar* описва задължението на пазача в наблюдателната кула. Той постоянно оглежда внимателно хоризонта за приближаващи войски или за нощни нападения. Той разпознава кой може да влезе в укрепения град. И той е упълномощен да използва смъртоносна сила, за да предотврати незаконно влизане. Може би е добре да прочетете следната парафраза на Пр. 4:23: „**Повече от всичко друго, което трябва да бъде внимателно наблюдавано и предпазвано** (като укрепен град или трезор на банка) **пази вътрешното си „аз“** – **мозъка си, емоциите си, характера си, способността си да разпознаваш – като пазач на наблюдателна кула над вратата, който се грижи за**

укрепеният град.“

Пази!

(Пр. 4:23)

Нашето изучаване на бащинският съвет на Соломон ни помогна да осъзнаем важността на пазенето на сърцето си, вътрешното си „аз.“ След това той обяснява **защо** трябва да правим това. Юдейската дума, преведена като съюзът „защото“ обикновено посочва отговор на въпроса „защо.“ **Ние трябва да пазим сърцето си, защото „от вътре в него“ се случва нещо много важно.**

Юдейската дума *motzah* е преведена като „извор или извира.“ Буквално това означава „действие“ или „мястото на излизането.“ Това е мястото, от което някой или нещо излиза или при което някой отива. Предлогът „от“ ни казва, че тук контекста **е място**, от което идва живота: **вътрешното „аз“ е самият извор на нашия живот.**

Обаче Западно-гръцката философия ни е научила да си представяме живота **като вид енергия или животворяща сила, която пази човека жив.** Някой религии от Далечния Изток също си представят живота по този начин. За разлика от тях, **юдеите гледат на живота като генерално обобщение на всички дела на човека.** Те мислят по много практичен начин, **поради което мъдростта не се определя от онова, което човек знае, а от това, което той прави.** По подобен начин, **юдейските автори дефинират живота като нещо, което човек избира да прави или самия той да бъде.** Подобно на къща, живота е изграждан, действие след действие, ден след ден и в резултат на това се получава нещо, което трябва да бъде наблюдавано и изследвано от следващите поколения.

Според съвета на Соломон, вътрешното „аз“ е изворът на живота, който ние изграждаме като наша реакция на кризите, вземайки решения, взаимодействайки си с други хора и – най-важното – **действаме мъдро.** Както той казал по-рано: *„Страхът от Бога е началото на мъдростта; глупаците презират мъдростта и инструкцията“* (Пр. 1:7 – мой превод). *„Във всичките си пътища признавай Него и Той ще направи прави пътеките ти“* (Пр. 3:6 – мой превод). Всъщност, тогава призивът *„С цялото си старание пази сърцето си“* се отнася до волята на Бога – както **да я откриваме**, така **и да я изпълняваме**, вървейки в пътят, който ни е определен от Бога.

А сега нека да съберем на едно място всички парченца на нашето изследване и да видим какво всъщност казва този стих. Парафраза на Пр. 4:23, основаваща се на юдейският текст може да бъде прочетена така:

„Повече от всичко друго, което трябва да бъде внимателно наблюдавано и пазено от нападение (като укрепен град или банков трезор), пази от нападение твоето вътрешно „аз“ – умът си, емоциите си, характера си, проникателността си – както охранител при градската вратата наблюдава от наблюдателната си кула – защото то е източникът на всички решения, отговори и действия, които представят твоя живот.“

Прочетете отново тази парафраза, този път много бавно и внимателно.

Когато комбинирате тази представа с истината на Пр. 3:6: *„Във всичките си пътища признавай Него и Той ще прави пътеките ти прави“* (мой превод) – тогава започва да се оформя по-завършена картина. Като охранител на наблюдателна кула, ние трябва **да се пазим от всяко нещо**, което би влязло в крепостта на сърцето ни **и същевременно да отваряме широко вратата за Божието знание** – знание на характера Му, за стандартите и принципите Му, за качествата Му и за волята Му. Според Соломон, **ние нямаме по-голямо задължение от задължението да пазим сърцето си в постоянно състояние на готовност, възприемчивост, чистота и чувствителност.**

Добри наставления

(Пр. 4:24-27)

Аз вярвам, че досега Соломон достатъчно ви е мотивирал да пазите сърцето си от агресивни и вредни влияния и да култивирате в себе си глад за Божието знание. Да се надяваме, че притежаваме адекватна проникателност **за да разпознаваме** дали това, **което влиза в нас е полезно** или **е вредно**. Ако не притежаваме такава адекватна проникателност, **по-дълбокото знание на Бога е достъпно** за всеки от нас чрез Библията. Ако четете тези страници, вие най-вероятно четете Библията (Поне аз се надявам, че е така! Този текст няма голяма стойност, ако нямате Библия.) Поради това, продължавайте тази велика работа!

Когато продължите да четете Библията, вие ще научавате по-задълбочено и системно Божия ум **и проникателността ви ще бъде отражение на вашата интимна връзка с Всевишният.**

Да предположим, че ще притежаваме разумна прозорливост. Соломон ни казва как можем да защитаваме крепостта на вътрешното ни „аз.“ Той ни предлага 3 наставления, използвайки метафората за пътешественик, който върви през света. Най-общо, Соломон казал следното:

- пренебрегвай лъжливите указания (ст. 24)
- фокусирайте се в крайната цел на вашето пътуване (ст. 25)
- не се отклонявайте от пътя (ст. 26-27).

Думите „лъжлива уста,“ характеризирани от прилагателното „лъжлива,“ представя идеята за нещо, което е огънато и усукано, за да излезе от нормалната си форма. Понякога оригиналната дума „лъжлива,“ превеждана понякога като „извратено“ или „нечестно,“ **описва истина, която е изопачена.** Соломон ни съветва да избягваме хора, които изопачават Божията истина. Тук той **не говори** за обикновените лъжци, **а за лъжливите учители и разнообразните влияния.** Тяхното учение изглежда подобно на Библейската истина. Те изглежда, че използват здравия разум. Те даже изглеждат убедителни, **но техните посоки водят към погрешна крайна цел на пътуването.**

Заповедта е да премахнем от средата, в която живеем всяко влияние, което не съответства на написаното в Библията. **Ние трябва да избягваме всеки човек, който изопачава Божието Слово.**

Използвайки илюстрацията с вървенето по път, Соломон предполага, че ние ще имаме точна карта или точен и надежден GPS. (Аз все още не съм намерил напълно точен и надежден GPS, но тук ние ще приемем че е такъв, заради тази аналогия.) Фактически той казал: „**Ако някой противоречи на вашата карта или ви предлага да пренебрегнете указанията на GPS, изхвърлете този човек от колата си или го оставете на следващата отбивка, където спират камионите за почивка. Освен това, не се съобразявайте с неофициални, ръчно направени знаци, поставени край пътя.**“

Според този мъдър бащински съвет, ние трябва да спазваме маршрута на нашето пътуване и често да проверяваме, за да не се отклоним от него. По този начин ще можем да разпознаем разликата между Божията истина и неверните указания.

Не се отклонявайте от пътя

(Пр. 4:24-27)

След като ни убеди колко е важно да пазим сърцата си, Соломон ни призовава да направим 3 конкретни неща за изпълнението на това наставление. Ние разгледахме първото от тях: трябва да пренебрегваме лъжливите указания (ст. 24). Както казахме по-рано, ако се срещате редовно с човек, който постоянно ви дава информация, която противоречи на вашата карта или GPS, **оставете го на следващата спирка, където спират камионите за почивка и не поглеждайте назад!** Сега продължаваме с метафората на пътуването на Соломон, докато научаваме как да се фокусираме в крайната точка на вашето пътуване (ст. 25) и да не се отклоняваме от пътя (ст. 26–27).

Понякога е забавно да се качим в колата си и просто да отидем там, където ни води пътят и да се наслаждаваме на свободата, че не отиваме на предварително определено място. Но обикновено, когато натоварим цялото си семейство в колата, ние знаем къде искаме да отидем и защо отиваме там. Ако приличате на мен, вие планирате къде ще спрете да пренощувате и имате добра представа къде ще намерите храна, гориво и стаи за спане. В миналото аз отбелязвах на хартиена карта маршрута и местата, които интересуваха нашето семейство. Сега, разбира се, GPS прави тези неща.

Важното е, че ние, вярващите, имаме крайна цел на пътуването - **разкриването на Божията воля за нас.** **И тази крайна цел определя пътят, по който трябва да вървим през живота си.** Чуйте окуражаващите думи на Соломон: „**Очите ти неотклонно да гледат в пътят!**“ (ст.25 – мой превод) и „**Не се отклонявай**“ (ст. 26–27). **Вие охранявате крепостта на сърцето си чрез знането на крайна цел на вашето пътуване и като фокусирате вниманието си в пътя, по който трябва да вървите.** Картата е показала правилната посока, поради което, докато пътувате, **оставайте привързан към маршрута.** Ще илюстрирам това с един пример от реалния живот.

Младеж завършил гимназията и мечтаел да стане полицай. Отишъл в колеж, намиращ се на няколко часа път от дома му и се записал, за да получи бакалавърска степен по криминалистика. Обаче, докато бил първокурсник, като част от обучението, два семестъра трябвало да обикалят с колегите си и да наблюдават празненства и нарушения на обществения ред. Веднъж някой го попитал дали ще се осмели да вземе регистрационна табелка от една полицейска кола, за да украси стаята си в пансиона. Той не само се

осмелил, а това станало първия екземпляр от цяла колекция. През следващите няколко седмици той се сдобил 20 полицейски регистрационни табелки!

После се случило неизбежното. Рутинна проверка на стаите в пансиона го отвела в ареста. През нощта в затвора се срещнал с цял взвод извънредно ядосани полицаи. Мечтата му да стане полицай почти угаснала. Градовете не искат да назначават полицаи, които имат криминално досие. За щастие, съдията дал на младежа шанс това провинение да не бъде вписано в досието му, ако работи много часове безплатно в служба на обществото. Накрая той завършил колежа и се радвал на отлична кариера като полицай. **Това е била благодат за един млад човек, който отклонил погледа си от пътя. За миг той забравил каква е крайната цел на неговото пътуване и глупостта му изложила житейската му професия на огромен риск.**

Вие имате крайна цел на пътуването. Бог ви е създал с конкретно намерение (виж Пс. 139:13–16). Поради това **Бог ви призовава не само да вървите изправен и с покорство, но и да изпълните намерението, заради което сте създаден.** Следователно е изключително важно да пазите сърцето си, **чрез познаването на Бога лично и от собствения си житейски опит**; чрез различаване на Неговата разкрита воля; чрез недопускане в себе си на всичко, което ви отклонява от този призив; и чрез непоколебимо вървене по пътя, който Той е определил. **Пазете ума си и не се уповавайте на нищо друго, освен на Божието най-добро.**

Къде да скрием Библията?

(Пр. 4:4)

Малко са нещата, които са по-очевидни **от незнаенето на Библията**. Независимо от това, че човешкият мозък може да поеме огромен обем информация, умственият мързел остава на скандално ниско ниво и това е неоспорима тенденция в културата на обществото и даже вътре в църквата. Все по-малко са хората, които даже знаят най-важните неща в Библията, което не беше така само преди 50 години.

САЩ официално е светска държава. Но историята ни казва, че САЩ е християнска държава относно нейната култура и характер. Не всички бащите-основатели не били ярващи християни, а още по-малко от тях са потвърждавали, че Библията е непогрешимо Божие откровение, **но въпреки това, фактически всички са заели добре Библията и християнската гледна точка е оформяла тяхното разбиране за управлението.** Тяхното знаене на Библията се дължи на тяхното детско обучение, което включвало изучаване на Библията. Но през 1960-те ние започнахме една драматична промяна към пост-християнско общество като атеисти, настоявайки, че сме изцяло светски нация, противопоставяйки се на всеки вид на религиозно изразяване, забелязано в публични сектор. В резултат от това, Америка е много по-светска държава и има много по-малко знание за Библията, отколкото беше преди 50 години.

Аз няма да ви досаждам с дълго говорене, порицавайки провала на религиозна Америка. Вместо това, **ще се фокусираме върху добра новина: има решение.** Въпреки, че няма бързо и лесно лекарство, което внезапно ще премахне недостатъка от Библейската неграмотност, аз наистина вярвам, че една специално занимание повече от всичко друго, може най-много да ни помогне. **Никое друго решение не е било толкова всеобхватно полезно за мен, като запомнянето наизуст на стихове от Библията.**

Когато бях по-млад, един от първите стихове, които научих, беше от една стара Библия King James Version, най-често срещаният превод по онова време. В него се казва: „*Твоето слово скрих в сърцето си, за да не мога да съгреша против Теб*“ (Пс. 119:11 – мой превод). По-съвременен превод се появи в New International Version: „*Съхранявам Твоето слово в сърцето си, за да не мога да съгреша против Теб.*“ Думата „съхранявам“ изразява представата за ценене на Библията по същия начин, както скъперник крие златни монети, държейки ги в таен сейф.

През годините аз съхранявах стиховете на Библията, складирайки ги в ума си. Мога да си спомня повече от един случай, когато помненето наизуст на Божието Слово ме е спасявало от сексуално изкушение. Все едно, че Бог спускаше въображаем параван между другият човек и мен и на паравана бяха написани думите: „*Недейте се лъга. Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това и ще пожъне*“ (Гал. 6:7).

Реших да се придържам към казаното в този стих, когато бях младеж. През един период от време, когато се чувствах ужасно самотен (*Коментар: По-малко от година след като се оженил, Суиндъл бил изпратен като морски пехотинец в Япония пред 1954, където служил доста време и станал свидетел на многобройните връзки на другите войници с японки. Д.Пр.*), стиховете от Библията, които бях научил наизуст ме спасиха от ямата на депресията. Стихове като Ис. 41:10 и 49:15–16, както и Пс. 27:1 и 30:5 ми донасяха огромно утешение.

Да навлизаме по-дълбоко в Библията

(Пр. 6:20-23)

Премишният път подчертава важноста за запаметяването на стихове от Библията и обясних как правенето на това ме е облагодетелствало на практика през годините. Обаче запаметяването на стихове от Библията е само един от многото начини да си взаимодействаме с Библията.

1. Ние можем **да чуваме** Библията. Това е най-простият и най-лесен метод за изучаване на поученията и принципите на Библията. Има множество заслужаващи доверието Библейски учители и проповедници по целия свят. Има църкви и училища, заслужаващи доверие радио и телевизионни предавания, аудио и видео записи и безброй източници в Интернет, които са се специализирали в преподаването на Библията. С изключение на хората с увреден слух, никой друг човек на света няма извинение за това, че не слуша Божието Слово.

2. Ние можем **да четем** Библията. Чуването може да е твърде лесен начин за първа среща с Библията, **но четенето изисква по-голямо лично участие – по-голямо инвестиране на енергия – отколкото простото слушане на указанията на Библията**. Хората, които започват да се отнасят сериозно към духовната си зрялост ще си купят Библия и ще започнат да четат. Има голям брой версии, парафрази и стилове на Библията (*разбира се, те не са чак толкова много в България. Д.Пр.*), а и Интернет предоставя свободен достъп до всеки наличен отпечатан вариант на Библията. За да получите най-много от четенето, вие можете да използвате „Годишен план за четенето на Библията. (Коментар: Превел съм такъв план за ежедневно четене на Библията, който осигурява за една година 2-кратно прочитане на Новия Завет и веднъж – на Стария Завет. Можете да го намерите на <https://methodist.bg/%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b3%d0%b8/>. Д.Пр.).

3. Ние можем **да изучаваме** Библията. Въпреки, че аз предпочитам да чета Библията, има хора, които са открили силата и удобството на електронните източници за Библията. Този вид изучаване е логичен, защото почти всеки човек има компютър. Някои от по-добрите програми пренасят четенето на Библията на друго, напълно различно ниво, интегрирайки Библейския текст с речници, карти, енциклопедии, снимки, диаграми и коментари. Едно кликане на „мишката“ върху непознатата дума донася богатство от информация на екрана и можете много лесно за изгубите голяма част си следобедно си време за откриването на смисъла само на един стих. Комбинирането на този вид изучаване с някой „онлайн“ курс за изучаване на Библията или с някоя от многото отлични програми, предлагани от църквите и средностатистическият християнин може да бъде подготвен да реагира на всяко духовно предизвикателство.

4. Ние можем **да запаметяваме** Библията. Както вече казах, запомнянето наизуст на стихове от Библията е най-добрият начин да бъдат заменени неморалните, лишени от святост и деморализиращи мисли в нашия ум! Най-искрено казвам, че не познавам по-резултатен начин за култивирането на библейски начин на мислене и за ускоряването на духовното израстване, **от запаметяването на стихове от Библията**.

5. Ние можем да размишляваме върху текстове от Библията. Когато чуваме, четем и изучаваме Божието Слово, умът ни се превръща в резервоар на Библейска истина. После ние можем да осмисляме, да сравняваме със себе си и да прилагаме в живота си тези истини, които сме складирали в сърцето си. В моменти на тихо размишление, ние позволяваме на Словото да се просмуква в клетките ни, да ни говори, да ни порицава, да ни предупреждава, да ни утешава и да ни променя. Спомняте ли си тези два велики стиха от книгата Евреи?

„Защото Божието слово е живо, действено и по-остро от двустър меч, и пронизва до разделянето на душата и духа, на ставите и костния мозък, и е способно да преценява мислите и намеренията на сърцето. И никое създание не е скрито от Неговия поглед, а всички неща са открити и изложени голи пред очите на Онзи, пред Когото ние ще отговаряме“ (Евр. 4:12–13 – мой превод).

Да научаваме наизуст стихове от Библията

(Пр. 6:20-23)

Соломон ни предлага няколко мъдрости **за ценността да поставяме Божието Слово в центъра на живота си**.

Нека да започнем с Пр. 4:4, където мъдрият цар си спомня за указанието на баща си, Давид:

„Тогавата той ме учеше и ми казваше: ‘Нека сърцето ти да държи здраво думите ми; спазвай заповедите ми и живеи’ ” (мой превод). Оригиналната дума, преведена „да държи здраво“ означава „да сграбча, да взема и да задържа.“ Същата оригинална дума на иврит *tatak* се среща и в Ис. 41:10, където Бог

обещава на Своите заветни хора: „*Не бой се, защото Аз съм с теб; не се тревожи за себе си, защото Аз съм твой Бог. Аз ще те укрепя, наистина ще ти помогна, наистина ще те подкрепя с праведната Си десница*“ (мой превод) Тук оригинална дума на иврит „*tamak*“ е преведена като „подкрепя.“ Думата *tamak* най-често се среща в тези два контекста: Божийте хора се държат здраво за мъдростта на Библията (Пр. 3:18; 4:4) и Бог държи здраво хората си. Знаенето на Библията ни помага **да участваме в едно взаимно и реципрочно взаимоотношение**, в което вие получавате стабилна увереност в Библията и Бог ви поддържа във вашите трудни ситуации. **Когато Божието Слово ви хване, то наистина ви подкрепя!**

Вижте и този бащински съвет от Соломон:

„*Сине мой, спазвай заповедта на баща си и не изоставяй наставлението на майка си. Завържи ги завинаги за сърцето си; привържи ги около шията си. Когато ходиш, те ще те водят; когато спиш, те ще те пазят, когато се събудиш, те ще ти говорят. Защото заповедта е лампа и наставлението е светлина; и укорите за дисциплиниране са път към живота*“ (Пр. 6:20–23 – мой превод).

Да се върнем и да разгледаме думите „завържи“ и „привържи.“ Метафората напомня за инструкциите, които Бог дал на Израел при влизането в Обещаната земя. След като им заповядал да Го обичат „*с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила*.“ (Втор. 6:4-5), Бог казал:

„*Тези думи, които ти заповядам днес, нека бъдат в сърцето ти; и на тях ще учиш прилежно децата си и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш. Да ги вържееш за знак на ръката си и да бъдат като като превръзка на челото ти. И да ги написваш върху стълбовете на вратите на къщата си и на портите си.*“ (Втор. 6:6-9)

Божийте заветни хора приемали толкова сериозно тези думи, че си изработвали малки кожени кутийки, наречени „филактерии“, поставяли в тях текстове на важни стихове от Тората и буквално ги привързвали към дясната си ръка и на челото си. **И до ден днешен верните евреи извършват тези важни церемонии.** Те също прикрепят „мезузи“ (*Коментар: Пергаментов свитък, изписан от едната страна с библейските пасажу Втор. 6:4–9 и 11:13–21, а от другата страна с думата Шадай (име, означаващо Бог), поставен в малък калъф или тръба, така че името Шадай се вижда през отвор отпред. Д.Пр.*)

Макар че няма нищо лошо в тези традиции – двамата със съпругата ми Синтия сме поставили „мезуза“ на нашата входна врата – **Господ посочва към нещо, което е по-практично.** Той иска Словото Му да проникне в сърцето на всеки член от семейството. **Той иска нашата култура и стил на живот да бъде подчинена на Библията.** Прекрасно е семейството да има семейни ценности и принципи, **но е още по-добре да направим Библията да стане толкова обичайна тема за разговор, както разговорите за съседите си, за времето, за спорта, за ежедневните новини и за ежедневните събития в обществото.**

Табелката на вашия ум

(Пр. 7:2-3)

Соломон признавал тази трагична истина за човечеството: **ние яростно искаме да правим нещата по нашия си начин и мразим някой да ни казва какво да правим и как да го правим.** Както е написал пророк Исаия: „*Всички ние, като овце, се заблудихме, всеки от нас тръгна по своя си път*“ (Ис. 53:6 NIV1984 – мой превод). затова Соломон призовавал синовете си да избягват грешките, които той правел, окуражавайки ги да се влущват в Божието Слово **и да направят подчинението свой навик за цял живот.**

„*Пази заповедите ми и живеи, и моето учение - като зеницата на окото си. Завържи ги на пръстите си; напиши ги на табелката на сърцето си.*“ (Пр. 7:2-3 – мой превод)

Когато окуражавам редовното четене и изучаване на Библията, **аз трябва да подчертая ценността на запомнянето наизуст на стихове от Библията.** Запаметяването на стихове от Библията привързва Божий истини към сърцето ви. Смисълът на думата „привързвам“ е: „да завържа заедно, да присъединя едно нещо в съюз с друго нещо.“ Тя често се превежда като „съгласие, сътрудничество, взаимодействие.“ **Стиховете на Библията още по-добре си взаимодействат и сътрудничат, когато ги съхраняваме в ума си.** Когато сме запаметили определени стихове от Библията, ние сме по-способни да реагираме правилно в живота си.

Няма други стихове в Библията, които по-ясно да ни окуражават да запаметяваме Библията от тези стихове в Пр. 7. Когато пишем нещо, ние не съкращаваме или не объркваме нещата, за които пишем. Точно обратното: ние изясняваме нещата, за които пишем. Господ е казал: „*Напиши ги* (заповедите Ми и ученията Ми) *на табелката на сърцето си.*“

Не бъдете небрежен или недовършен в умствената си работа. Изключително важно е ние да запомняме точно и изцяло запаметеният текст. **Ако липсва това внимание в детайлите,** увереността ни изчезва. Аз често оприличавам запаметяването на текст от Библията с начина, по който планираме пътуване със самолет. Всяка буква или число (номер на полета, номер на мястото в самолета, обозначение на

вратата), както и точното време на отлитането, са посочени точно и това е важно.) Запомнете погрешна информация и вие няма да отидете там, където очаквахте!

„Преклони ухото си и чуй думите на мъдрите, и ангажирай ума си с моето знание. Защото ще бъде приятно, ако ти ги (думите на мъдрите) *пазиш в себе си, за да бъдат готови върху устните ти.*“ (Пр. 22:17-18 – мой превод) Обичам тези стихове. Те постоянно ме окуражават да продължавам да запаметявам стихове от Библията! Идеята да имаме Божието Слово готово върху устните ни, би трябвало да ни убеди за важността да продължаваме да запаметяваме. Отново ще кажа, нищо друго не премахва толкова добре незнанието на Библията, както запаметяването.

Запаметяването превръща в реалност наученото

(Пр. 22:17-18)

В миналото, преди да беше изобретена печатарската преса (*Коментар: Тя е изобретена от Гутенберг през 1439 в Страсбург, а първата отпечатана книга е Библията. Д.Пр.*) и преди Интернет да направи толкова достъпна информацията, хората са запаметявали – точно, дума по дума – всяко нещо, което са считали, че е полезно. Запаметяването се превърнало в рядкост след масовото отпечатване на книгите. Днес, с Интернет в джоба на всеки човек, запаметяването изобщо изчезна. Но въпреки това, човешкия ум е удивително създание и все още е способен да съхранява дълги откъси от Божиата истина. Поради това ще завърша това обсъждане с три практически съвети, които са ми помагали в моето собствено запаметяване на Библията.

1. По-добре е да научим безгрешно няколко стиха, отколкото много стихове – но неточно. Запаметявайте и името на книгата, номера на главата и номера на стиха, както и текста, точно както е написан в Библията ви. Не започвайте да запаметявате друг стих, преди да можете да казвате безгрешно стихът, който запаметявате – без изобщо да поглеждате в Библията.

2. Често проверявайте това, което сте запаметили. Съществува само една голяма тайна относно паметта – повторението, репетицирането. Мозъкът е проектиран да обслужва умения, свързани с тежка мисловна дейност и той запомня, когато редовно обслужва такива умения и повтаря тези запомняния. Замислете за умение, което сте придобили преди много години, като например да сте шофьор. След много години упражняване на тези умения вие вече не се налага да мислите за всичко, което правите, когато карате кола; за вас шофирането е станало естествена, почти несъзнателно действие на тялото ви. С постоянното повторение, способността ви да рецитирате някой стих също така ще стане естествена.

3. Употребявайте стихът, който сте запаметили. Целта на запаметяването е практична, а не просто теоретична. Кой се интересува, ако вие можете да издекламирате 10 стиха за някое изкушението, ако самият вие сте редовна жертва на същото изкушение? Използвайте запаметените стихове, когато се молите, когато разговаряте с хора, когато кореспондирате и особено, когато преподавате. Използвайте запаметените стихове, когато разговаряте с брачния си партньор или с децата си. Бог ще благослови вашият и техния живот, когато те видят, как Божието Слово донася благословия на вас. Исаия обещава в Ис. 55:10-11:

„Защото както дъждът и снегът слизат от небето и не се връщат там, без да напоят земята и да я направят да покълва и израства, и да осигурява семе на сеяча и хляб за гладния; така ще бъде и със Словото Ми, което излиза от устата Ми; то няма да се върне празно при Мен, без да постигне това, което Аз желая и без да успее в онова, за което Аз го изпращам.“ (мой превод)